

SIRMĀ GUDRĪBA

I daļa

Laika viļņi mierīgi plūst.

Tik nemanāmi viegli kā baltu sniegpārslu maigā lidināšanās ziemas vējā, tik dzīvinoši kā avotiņa pavasarīgā čalošana starp pelēkiem akmeņiem kalna pakājē, tik silts kā vasara, kad liepas ietērpjas smaržīgo ziedu zeltainumā, tik dāsns kā augļiem bagātais rudens, tā mūsu Tēvzemē un visā Pasaulē ierodas Sirdsgudrības gadurits. Mūsu domas, mūsu dvēseles arvien vairāk vēlas dzīvot Laimē un Mīlestībā. Mēs vēl vairāk ilgojamies pēc visa skaistā, ko laidis ir pasaulē mūsu Radītājs.

Jau biežāk atceramies un cenšamies padomāt par to, kā tad sirmā senatnē ir dzīvojuši mūsu priekšteči. Kā viņi spēja saglabāt un nosargāt tik brīnišķīgi gudru un reizē tik ļoti vienkāršu dzīvesziņu par Dabu un Dievu? Cik patiens bija viņu prieks par savu Tēvzemi! Cik daudz dziesmu tika izdziedāts un pasaku izstāstīts, mīklu atminēts! Un tas viss mūsu dzimtajā mēlē. Vienīgajā, visdārgākajā.

Mīlais lasītāj, vai Jūsu sirds neilgojas pēc tādiem laikiem, kad visi ļaudis gan svētkos, gan darbos dziedātu? Tāpat kā putni pasauli piepilda skaistām balsīm, jaukiem vīterojumiem, tā arī mums jārada liksme gan savās mājās, sētā, gan visā apkaimē. Kāpēc agrāk bija tā:

"Dziedot dzimu, dziedot augu,
Dziedot mūžu nodzīvoju"?

Cik bieži esat skatījušies zvaigznēs? Vai zināt savējo zvaigzni vai to, kad atnāks Jūsu zvaigžņu stunda? Kad mēs esam laimīgi vai vēlamies tādi būt, tad acis pašas no sevis sāk vērties

augšup. Tur naksnīgajās tālēs mirdz vesela jūra prieka un ilgu uguntiņu. Rodas līdzīga sajūta tam, kad, tumsā pārnākot mājās, jau iepriekš ieraugam tās logos degam gaismiņu. Domās to iztēlojamies, kā uguns sprēgāšanu pavardā vai sveces liesmiņas mierīgo stiepšanos pretim debesīm. Patīkams siltums ieplūst sirdī.

Zvaigznes, zvaigznāji, Putnu Ceļš - mūsu dzīvības sākums. Tie icmiesojas arī uz Zemes. Kā balti gulbji, tik skaisti, cēli un dižciltīgi. Kā lakstīgalas, cīruļi un cielavas. Kā zirgi, govīs. Kā mūsu pavarda sargātājs kaķis un sētas sargs suns. Un vēl, un vēl..

Kāpēc senāk Dabā mūsu senči ir redzējuši tik daudz brīnumskaista, tīra un sakārtota? Kāpēc mūsu tautas dainās tik daudz ir apdziedātas sudrabortās upes, birzes, rasotas pļavas, takas? Kāpēc pasakas visvairāk ir ar laimīgiem sākumiem un ar laimīgām beigām?

Vai vēlaties uzzināt par to, kāds tad īsti ir Gaismas/Skaņas likums, kas vieno visu dzīvo Visumā? Kā Dabā un Cilvēkā atspoguļojas ČetriVienība? Kas tā ir?

Turpmāk varēsiet izlasīt par mūsu Zintnieku atstāto vērtību - **LielLātu PasaulSkatu**. Par to, kāds bija krāsu, zīmju, rūnu un citu rakstu skaidrojums. Kādā veidā var noteikt, kāda ir Jūsu vai arī kāda cita cilvēka veselība, izmantojot krāsu kārtis. Būs iespējams ļoti vienkārši un ārkārtīgi spēcīgi aizsargāties pašiem un pasargāt savu māju un sētu, kā arī savu Tēvzemi no visa ļaunā.

Arī par ģerboņa nozīmi, tā izgatavošanu, lietošanu tiks uzrakstīts. Varbūt būs arī ierosinājums par Brīvības pieminekļa zvaigžņu labvēlīgāku izvietojumu.

Kaut arī tagad gandrīz katrs, kas ir mācījies skolā, prot rēķināt, tomēr tiks piedāvāta arī mūsu sentēvu matemātikas sistēma, ar kuras palīdzību viņi patiešām varēja precīzi noteikt ļoti daudz notikumu attīstību nākotnē un dažādu cēloņu skaidrojumu pagātnē.

Mums pašiem arī bija savs kalendārs, laikrādis. Savi svētki, kuros spējām saņemt tik daudz spēka un prieka, ka turpmākā dzīve ritēja dziesmotā.

Kā senatnē tērpāmies un kāds bija tautastērpa izskaidrojums? Kāda bija sakarība starp dzīves novadu un apģērba krāsām, stilu un mēriem? Kāpēc tieši tādas un ne citādas ir šīs attiecības? Kādā veidā pēc tērpa var noteikt tā valkātāja īpašības?

Daudzi ir lasījuši un zin par to, ka agrāk bija un pat tagad vēl šur tur lieto mūsdienās neierastus mērus. Tā nav nejaušība vai stūrgalvība. Šādu mēru izmantotāji, varbūt pat nezinot vairs par to sākotnējo nozīmi, tomēr uzskata, ka šie mēri atbilst visām prasībām un ka tad iznākums ir vislabākais. Pastāstīšu arī par dažiem mēriem un skaitļiem, kurus noteikti vajadzētu pielietot gan ikdienas darbos mājsaimniecībā, celtniecībā, gan arī valstiskas nozīmes pārvaldē. Tas ir ļoti nepieciešams, jo mēs taču vēlamies, lai mājām, kuras uzceļam, būtu ilgs mūžs, lai nebūtu daudz jāpārstrādā un jāpārlabo, lai atliktu laiks vai nu citiem darbiem, vai arī atpūtai, priekam un laimīgai dzīvošanai.

Nākotnē ir paredzētas jaunas vēlēšanas, kurās atkal daudzi domās, kā pārliecināt sev par labu balsotgribētājus. Lai būtu vairāk pareizu izvēļu un lai godīgiem būtu vieglāk iekļūt izvēlēto vidū, varēšu ieteikt dažādus paņēmienus, kā noteikt cilvēka godīgumu, taisnīgumu un gudrību gan pēc sejas, acu, deguna, mutes izskata, gan arī citādi. Tad beidzot būs tā, ka mēs varēsim paši ļoti viegli atpazīt katra cilvēka pamatīpašības. Nevajadzēs nekādu citu izziņu vai izdotu raksturojumu.

Cik dažādas būtnes atrodas šajā pasaulē! Katrai ir sava atvēlēta vieta uz Zemes, savs dzīves veids. Arī par to, kādi ir viņu galvenie pasaules uzskati, kādas ir šo uzskatu sakarības un atšķirības no senās LielLātu gudrības, varēsiet uzzināt turpmākajos rakstos.

Vēl būs arī par senās ābece būtību, patskaņu un līdzskaņu kārtību un atbilstību zvaigznājiem. Mācīsimies izburtot savu vārdu un uzvārdu. Tādā veidā uzzināsim to skaidrojumu. Varēsiet atbildēt, kāpēc vecāki ir devuši šādu vārdu. Varbūt arī pamācīšu dažus burtnieku buršanas pamatus. Tas būs atkarīgs no Jūsu atsaucības.

Bērniem varēsiet viegli icmācīt loģisko un acumirkliġo domāšanu ar dažādu spēļu palīdzību. Tās agrāk bija ļoti pazīstamas, daudz spēlētas. Taču parādīšu to pirmatnējo jēgu. Ir spēles, kuras var spēlēt vienatnē, bet ir arī tādas, kurām vajag vairākus dalībniekus. Pamanīsiet galveno atšķirību starp senajām un tagadējām spēlēm.

Arī par zvaigžņu karti, tās kārtību, seno astroloģiju, krcisās rokas kalendāru, laika viļņiem, apļiem, aitvariem, to rakstīšanu, zīmēšanu, izmantošanu varēsiet šeit izlasīt.

Par LielLātu Pasaulskatu esmu jau stāstījis arī mutvārdos daudzās Latvijas vietās gan skolās, muzejos, bibliotēkās, gan arī citur. Ir bijuši nedaudz rakstu arī laikrakstos. Bet šis cikls ir viens no pilnīgākajiem.

Daudzi jau zin, ka es stāstu tikai vienreiz. Neesmu paredzējis un arī nedomāju to darīt atkārtoti vienam un tam pašam lasītājam vai klausītājam, jo pārliecināt nevienu netaisos. Es zinu, ka LielLātu Pasaulskats zināmā mērā atšķiras arī no dažiem diēvtuņu pamatpriekšstatiem latviešu dievestībā. Bet, ja kādam manis teiktais viedoklis nebūs pa prātam, tad vislabākais ir pieņemt to, ka vēl pasaulē pastāv arī cits domāšanas veids. Katrs var noskaidrot, kas viņš īstenībā ir, kāds ir paša uzskats par dzīvi un pasauli. Tikai pats Laiks parādīs, kuram ir taisnība, kurš pratis laimīgi dzīvot. Jo tāda jau ir katras mācības būtība. Ir daudz līdzību, taču ir arī daudz atšķirību. Vienādības dabā ilgstoši nepastāv.

MŪSU TICĒJUMA ATSLĒGAS

Dzīve - PRIEKŠ, LAIME un ikvakaru SVĒTKI.

Augstākā Vērtība - ZINĀŠANAS.

Augstākais Labums - BRĪVS LAIKS.

Mūsu Spēks - savas KRĀSAS, savas DZIESMAS, savs ALLASS¹.

Mūsu Dzīvības sula - MIEŽU ALUS ar BALTĀM putām.

Ko SAUKSI - TAS atnāks; ATBILDES sistēma NEUZVARAMA.

Dzīvs un varens TAS, kas tur KRĀSU, Akmens DZĪVOTSPEJĪGUMU,- viņš ZVĒRO.

oooooooooooooooo

Stāstījums turpina vīties caur mūsu Jūrmales priedēm, caur mūsu baltajām domām, kuras kļūst arvien skaidrākas, gaišākas. "Esiet sveiki un veseli, esiet stipri un izturīgi, esiet laimīgi!!" - vējā meži šalc. Un mūsu sirdīs atskan prieka atbalsis - "Nāc, Taisnīgais Laik, atgriezies mūsu mājās."

"Dieviņ, apsedz manu sētu
Ar sudraba mētelīti."

Vai varat vienā vārdā pateikt, kur mēs dzīvojam? Parasti atbild, ka dzīvojam Latvijā, Dzimtenē, Tēvzemē, Pasaulē, Telpā, Laikā, Visumā un tamlīdzīgi. Bet gandrīz vienmēr aizmirst pasacīt, ka mēs dzīvojam GAISĀ. Jā, jā, tieši gaisā, un nevis ugunī, ūdenī vai zemē. Tas nenozīmē, ka mēs kā putni lidināmies debesīs. Mēs atrodamies gaisā, bet uz zemes. Gaiss mums ir vajadzīgs, lai varētu dzīvot. Mēs to elpojam. Bez elpas iestājas nāve. Lai kur arī mēs ietu, lai ko arī mēs darītu, gaiss mūs vienmēr apņem, gaiss vienmēr ir līdzās. Gaiss nav tukšums. Tas nekas, ka nevaram gaisu rokās paņemt, aptaustīt, taču zinām, ka viņš ir.

Kas tad ir gaiss, kādi likumi valda gaisā, kā tad mums jādzīvo gaisā? Par to arī ir šis LielLātu Pasaulskats. Par šo sirmo Gudrību pastāstīja senie latviešu un lietuviešu zintnieki. Viņi bija gudri, godīgi, taisnīgi, dižciltīgi Valstnieki (valsts iedzīvotāji), Pilsoņi (piļu valdnieki). Sauca arī par VisZiņiem², Vēja Dēliem, Lauka Dēliem, Vaidelošiem, BURTniekiem³, BURvjiem, VĀRDOTājiem⁴, VĒROTājiem, RaGAŅiem⁵, RAGaiņiem⁶, - vienā vārdā par

VALDniekiem vai GANIEM (PaGaniem = Pagāniem). Zintnieki spēja pateikt visu par visu. Viņu domas bija acumirkliņas un ar zibens spēku. Ne jau velti agrākos laikos pie mums devās daudzi jo daudzi valdnieki, gudrie no tālām zemēm, lai saņemtu padomu un palīdzību. Arī tagad mūsu Tēvzemē ir saglabāties un atdzimst milzīgs Visuma Dzīvības spēks, kas piesaista pasaules Gudros un Viedos. Viņi atzīstas, ka tādas vietas kā Latvija un Lietuva, kur šīs senās zināšanas ir tik dabiskā veidā vēl plaši sastopamas, uz Zemes vairs nav.

Tagad paši pavērojiet sevi spogulī. Mums ir viens vesels augums. Taču tam ir divas puses. Tātad augums ir divcjāds. Mums ir ĀR

use un IEKŠ

use, AUGŠ

use un APAKŠ

use, PRIEKŠ

use un MUGUR

use, KREISĀ puse un LABĀ puse. Šīs visas puses savstarpēji nav vienādas, bet var būt līdzīgas pēc būtības tikai kā puses. Katrā atsevišķā gadījumā mēs priekšroku dodam tikai kādai vienai no tām. Nav iespējams redzēt vienlaicīgi gan priekšpusi, gan mugurpusi, piemēram, nevar tādā veidā lasīt grāmatas lapu no abām pusēm vai izrunāt vārdu, teikumu no abiem galiem (sākuma un beigām). Mēs arī nekad neesam redzējuši no Zemes Mēnesim otru pusi. Viņš to nemaz nerāda. Taču nesakam, ka tādas puses nav. Tautā saka: "VIS

usīgas, DAUDZ

usīgas zināšanas"- labā nozīmē, bet sliktā - "VIEN

usēji priekšstati". Pats vārds 'puse' jau parāda to, ka tā ir viena no divām (nevis trijām vai vairākām) veseluma daļām. Tādas trešās vai vidējās puses nav.

Vai esat padomājuši, kuru no šīm pusēm Jūs attēlojat bildēs dažādās apliecībās (pasēs u.tml.), kāpēc tieši tā? Saprotams, ka parasti atspoguļosim savu ārpusi nevis iekšpusi, priekšpusi nevis mugurpusi, augšpusi nevis apakšpusi. Jo mums nav vienalga, kas tur būs redzams. Un tas viss tiktu izdarīts gandrīz bez jebkādiem iebildumiem. Noteikti tādās reizēs būsim iemūžināti apģērbti.

Vai bildējoties acis Jūs aizvērsiet, bet muti atvērsiet? Taču, ka nē. Acis būs vaļā un mute ciet.

Kādu tādās reizēs Jūs centīsieties turēt savu muguru? Es domāju, ka TAISNU. Kurš gan gribētu ieraudzīt sevi vai valdnieku saliekušos deviņos likumos? Vai tad tādā veidā mēs vēlamies dzīvot? Vai tāda ir veselība, laime? Kādi Jūs paši vēlaties būt,- taisnīgi vai netaisnīgi? Ar kādiem cilvēkiem vēlaties draudzēties,- ar taisnīgiem vai netaisnīgiem? Ar kādiem vēlaties veidot ģimenes,- uzticīgiem vai neuzticīgiem? Un kādi lai būtu Jūsu bērni, pēcteči?

Pamēģiniet nostāties vai apsēsties tā, kā to darītu Taisnīgs, CĒLS, DižCILTĪgs Valdnieks. Ko Jūs tadā gadījumā noteikti izdarītu? Skolās, bērnudārzos, kad to es lūdzu, kā pēc burvju mājiņa visi IZTAISNOJA muguras, aizvēra mutes, kaut gan es neteicu, kādā veidā tas ir jādara. Cik patīkami bija to vērot! Pietika tikai pateikt, un visi, kā jūŗa saviļņojoties, uzreiz izpildīja. Jo tautā saka: "Vārdi piepildās", "Domāts, darīts." Kurš tad gribētu, lai citi ieraudzītu, ka viņš, lūk, ir netaisnīgs. Neviens negāja ar spēku iztaisnot viņiem muguras. To izdarīja paši. Tik skaisti un cēli kā brīnuma apņēmti daudzi priecājās par notikušo pārvērtību gan pašos, gan apkārtējos.

Ja gribat saglabāt, uzturēt vai atjaunot sevi veselību, tad uz mūžiem atcerieties to, ka jābūt taisnai mugurai un aizvērtai mutci. Tikai runājot, dziedot vai liekot iekšā ēdamo, atveram muti. Pārējā laikā turam to ciet. Ir jāelpo caur degunu. Ne ar kādām zālēm muguru neiztaisnos un muti neaizvērs. Pēdējo var tikai aizbāzt. Veselas, taisnīgas DOMAS iztaisnos gan Jūsu muguras, gan aizvērs Jūsu mutes.

Lūdzu, raugieties, lai Jūsu bērniem būtu labas, skaistas domas, sapņi, darbi. Iesākumā varat izdarīt tā, lai bērns kaut uz dažām minūtēm pastāvētu (ja tas ir neiespējami, tad vismaz pasēdētu) ar taisnu muguru un aizvērtu muti. Varat nobildēt viņu pirms šīs brīvās rotaļas un pēc tam. Paši būsiet pārsteigti par iznākumu. Taču atcerieties burvju vārdiņus "Vai vēlies būt TAISNĪGS, DIŽCILTĪGS?! Parādi to. Kļūsti un esi tāds." Piespiest nevajag. Ja negrib, lai tad arī iet tādu dzīves ceļu, kādu pats sev iecerējis. Jo,- Ko sauksi, Tas atnāks.

Pavērojiet Dabā dzīvniekus. Kādi viņi izskatās, kā izturas. Kādas viņiem ir galvas, muguras. Pat savā sētā varam ieraudzīt daudz ko interesantu. Zirgi galvas tur parasti augšā. Viņi ēd tīru barību, dzer tīru ūdeni. Neiedosiet viņam svešu un netīru. Zirgs atteiksies pat nobaudīt. Viņš labāk aizies bojā, bet Savu Tikumu nenodos, par vēdera tiesu nepārdosies. Tādiem arī mums ir jābūt - turēt godā tikai Savu Tikumu, aizstāvēt savu dzīvesziņu, Tēvzemi. Būt Cēliem,

Taisnīgiem. Tāds ir Zirga zvaigznāja spēks. Pasakās tēva dēli jā ar zirgiem. Kā vēja spārniem tie traucās uz priekšu. Viens un divi, jau klāt. Zirgi deva padomus, palīdzēja grūtos brīžos. Arī zintniekus senāk dēvēja par Zirggalvjiem.

Bet ir arī mūsu sētā tāds lopiņš kā cūka. Tā gan neatteiksies ne no tīras, ne arī no sajauktas barības. Viņa ēd gandrīz visu. Parasti mēs attēlojam cūkas apaļīgas, labi nobarotas ar **izliektu** uz augšu muguru un **noliektu** galvu gandrīz pie zemes. Taču tas nenozīmē, ka mēs viņas barojam ar kūkām. Cūkām dodam to, kas mums pāri palicis no ēdiena, visādas atliekas. Ja bērns pie galda niķojoties ēdamo visvisādi ir sajaucis, mēs aizrādam, ka nedrīkst taisīt **cūkas ēdienu**, ka ir jāēd kārtīgi.

Ziemā vienā telpā, kūtī nedrīkst turēt kopā zirgus un cūkas, jo tad zirgi ātri saslimst, jo priekš viņiem šādos apstākļos izveidojas sliktis gaiss cūku (cūcību) dēļ.

Bērnībā gandrīz katrs esam slimojuši ar cūciņām. Bet tādu slimību kā 'zirdziņi' neesmu gan vēl dzirdējis.

Kuram no šiem abiem dzīvniekiem Jūs gribētu vairāk līdzināties? Kuras no minētām īpašībām Jūs izvēlētos? Tas viss nenozīmē, ka nu zirgs ir tas labais, vajadzīgais, bet cūka ir tā sliktā, nevajadzīgā. Abi ir laisti pasaulē, taču ar atšķirīgu nolūku. Skaties un mācies. Cūku nepāraudzināsi. Viņa ir un paliks cūka. Ziniet tikai viņas dzīves veidu. Ja tāds būs **līdzīgs** kāda cilvēka izdarībām, tad zināsi, kur Dabā būs viņam paraugs.

Katra dzīvā radība var laimīgi dzīvot tikai tad, kad ievēro Taisnību: "Kas notiek Debesīs, Tam jānotiek arī uz Zemes".

oooooooooooooooo

Lai domas raisās skaistam, patīkamam lidojumam laikā starp senatni, tagadni un nākotni!!
Lai mīļais Dieviņš palīdz mums un pasargā!!

Jau esat pamanījuši, ka diezgan bieži rakstu īpatnējāk nekā pierasts. Te vārda vidū ir lasāmi lieli burti, te atkal teikuma beigās ir divas izsaukuma zīmes. Jā, šai rakstībai ir sava nozīme. Bez īpašas jēgas to nedaru. Par to plašāk būs pastāstīts vēlāk. Tad uzzināsi, kāpēc ir tā. Taču pats galvenais ir tas, ka uzmanība acumirkli tiek pievērsta tieši šādam rakstības veidam. Ja tas tā nebūtu, tad mēs nemaz neuztrauktos par sava vārda, uzvārda, par savas valsts nosaukuma rakstību. Mums nav vienlīga, vai šie vārdi **sākas** ar lielo vai mazo burtu.

Mēs esam LIELI nevis maziņi. "Galvu augšā, nenolaid degunu!" - tā esam dzirdējuši tautā. Iesākumā bija GAISMA.

Ja mēs skatāmies savu attēlu, tad redzam, ka auguma augšējā **galā** atrodas **galva**. Tās priekšpusē visaugstāk no visiem jutekļiem ir divas acis. Ar tām mēs REDZAM gaismu. Naktī - baltmelnu, bet dienā - krāsainu. Dabā Gaismai ir vislielākais spēks. Gaisma rada Dzīvību un uztur to. Gaisma, krāsas ir viņi ar dažādiem svārstību biežumiem, kas arī nosaka katras krāsas nozīmi, īpašības un ietekmi uz visām dzīvām būtnēm, tai skaitā, arī uz mums. Ar krāsām nedrīkst jokot, jo ir tādas krāsas, kas atdzīvina, atveseļo un uztur mūs, un ir tādas, kas mūs iznīcina, padara par trulām, mašīnveida būtnēm. Ir tādas radības, kas nevar iztikt bez gaismas, bet ir arī tādas, kas nevar iztikt bez tumsas. Katrai no tām būs atšķirīgi domāšanas veidi, tikumi un paradumi.

Jau no mazotnes mēs, vērojot Dabu, apkārtni, dažādas norises, notikumus, iegūstam Pie**Redzi**. Par savējo dzīves pieredzi mums pastāsta vecāki un arī citi cilvēki. Tas arī ir pats būtiskākais, kas mums ir nepieciešams, lai zinātu, kā tad vajadzētu dzīvot.

Ar acīm mēs saņemam visvairāk savai dzīvībai nepieciešamo Uzturu. Gaisma mums palīdz visvieglākajā, visvienkāršākajā veidā iegūt zināšanas par Pasauli, Visumu⁷. Un tas notiek **acumirkli**. Kā ZIBens⁸. Skaidrs un Ass. Tāda ir arī Taisnība. Zibens attīra Dabu, gaisu no sārņiem, no sliktiem laukiem, nelabām domām. Viņš nežēlo. Zibeņošanas laikā nesteidzieties, neskrieniet, citādi saspers. "Nestreb karstu. Kas steidzas, tam neveicas."

Ir arī vārdi, ar kuriem piesauc Zibeni, lai Tas atmaksā ļaundariem par netaisnību, meliem, krāpšanu. Tādos gadījumos izbēgt no soda nav iespējams. Tikai jāatceras, ka vārdu lietotājam šādās reizēs jābūt pilnīgai taisnībai, citādi zibensspērienu dabūs pats izsaucējs.

Acis ir kā mūsu "logi, durvis, vārti", caur kuriem var ienākt no ārpusē gaismas viļņi. Tādēļ ļoti būtiski ir tas, ko mēs redzam. Ja tas ir skaistums, dabiskums, istenums, tad mūsu domas arī kļūst tādas pašas. Bet, ja redzam nelabumu, ļaunumu, tad tie arī atbalsosies mūsu domāšanā.

Dabā nav tāda likuma, ka jebkurš, kas klauvē pie durvīm, ir **jāielaiž iekšā**. Vispirms atnācēju uzmanīgi apskatiet, padomājiet, izvēlieties, ko darīt, un tikai tad savu izvēli izpildiet. Laidiet iekšā sevī, savās mājās Laimi, Kārtību, Tīrību, Mīlestību. Lai ārpusē paliek Ļaunums, Nelaime, Strīdi. Jo katrs no viņiem paveiks tieši to uzdevumu, kādu Liktnis tiem ir lēmis.

Mēs sakam: "Noskaidrot, uzzināt. Skaties tieši, runā skaidri, staigā taisns⁹ taisnus ceļus. Gaišas domas, viegla galva." Vai Jums tapa SKAIDRS, ko es gribēju pateikt? Vai ielūkojaties cilvēku un citu dzīvu būtņu acīs? Kādas tās ir? Kur tās ir izvietotas?

Cik patīkamas ir priekā starojošas acis! Tās rada visapkārt mirdzumu, tīrību. Šādas acis, galvenokārt, ir veseliem, gudriem, radošiem cilvēkiem. Prastiem, prātīgiem, slimīgiem tās ir apmākušās, miglainas. "Nepūt miglu acīs." Tādās acīs ilgi nelūkojieties, jo tad arī Jums tādas var kļūt.

Mūsu galvā atrodas vēl viens jutekļu pāris - ausis. Tās novietotas zemāk nekā acis. Ar ausīm mēs DZIRDAM skaņas, kuras arī ir viļņi ar noteiktām svārstībām. Ja iesākumā bija Gaisma, Zibens, tad tiem sekoja Skaņa, Dimdoņa, Dārdoņa, Grāviens. Tā tas ir Dabā istenībā. Jo zibeni vispirms ieraugam, bet grāvienu izdzirdam tikai pēc tam. Tāds ir Debesu Likums, kura 'virzība' ir no augšas uz leju. No Zemes šis likums izpildās kā atbalss, piemēram, vulkānu izvirdumos, - vispirms noskan rūkšana, rīboņa, bet vēlāk izlaužas uguns.

Skaņai arī ir milzīgs spēks, taču vājāks nekā gaismai. Kādas skaņas dzirdēsim, tādas domas arī mūsos raisīsies. Tādēļ klausīsimies pēc iespējas vairāk Savu valodu, Savas dziesmas, jo tikai tās mums palīdzēs un pasargās.

Trešais juteklis ir deguns. Caur tā divām nāsīm mēs elpojam gaisu. OSTOT ir iespējams noteikt smaržas vai smakas, vai gaiss, kurā pašlaik atrodamies, ir labs vai slikts. Tīrā gaisā atgūstam veselību, bet sastāvējušā - to zaudējam. Ar acīm mēs ne vienmēr varam redzēt, kāds ir gaiss, taču ar degunu to saost var labi. Piemēram, ja kāds ir palaidis telpā 'sesku', tad tikai deguns to sajūtīs. Tūlīt tiks atvērti logi vai durvis, lai vējš aizzen nelabvēlīgo 'ciemiņu'. Palaidējs tai pašā laikā var izlikties, ka viņš neko par to nezina. Ir būtnes, kam tāds sasmacis gaiss ir vajadzīgs, taču ne mums. Kāpēc mēs šīs nelabās smakas esam nosaukuši par 'seskiem'? Pirmkārt, tā dara pats sesks. Otrkārt, sesks mūsu sētā, it sevišķi, vistu kūti, nav vēlams dzīvnieks. Viņš izsūc dzīvības sulu - asinis¹⁰. 'Sesku' palaidēji arī tiek izraidīti. "Nejauc gaisu."

Un, visbeidzot, juteklis, kas atrodas galvā viszemākajā vietā, ir mute. Tā ir tikai viena. Un, paldies Dieviņam, ka tā tas ir. Kā mēs šajos laikos dzīvotu un vai vispār būtu iespējams līdz šim nodzīvot, ja mums būtu vēl kāda **lieka** mute? Mutē ir mēle, ar kuras palīdzību varam ievilgt no mums izplūstošo gaisu dažādos veidos. Lidz ar to mēs varam izrunāt burtus, zilbes, vārdus, teikumus. Ar muti mēs GARŠOJAM ēdamo. Nosakam, vai ir salds, rūgts, sāļš, skābs. Ēdot iegūstam spēku miesai un augumam. Ne visu drīkstam ēst. Ir jābūt mēra sajūtai.

Tātad galvā ir **četri** jutekļi - divas acis, divas ausis, viens deguns ar divām nāsīm, un tikai viena mute. Kopā tur ir **septiņas** lūkas, caur kurām mēs saņemam dažādu spēku no ārpusē.

Taču ir arī vēl piektais juteklis - āda. Ar ādu mēs TAUSTAM to, kam varam pieskarties. Visvieglāk un visērtāk mēs varam taustīt ar roku pirkstu galiem. Ar pirkstiem ir iespējams padarīt ļoti daudz smalku darbu. Āda mums ir gandrīz visur, taču neuzskatīsim, ka, piemēram, ar galvu vieglāk būtu kaut ko sataustīt, it sevišķi, ja apkārt būtu tumsa. Pēdējā gadījumā Jūs noteikti izmantotu rokas. Tās izstieptu uz priekšu, cik vien tālu varētu, lai labāk un drošāk pārvietotos. Arī akls cilvēks papildus zināšanas iegūst, lasot ar pirkstu galiem braila rakstu grāmatas.

Plaukstai **galā** ir **četri** pirksti (Rādītājs, Lielais, Bezvārda, Mazais). To skaits atbilst arī jutekļu skaitam **galvā**. Šie minētie četri pirksti veido plaukstu **augšpusi**. Piektais pirksts - Īkšķis, ir novietots plaukstu **sānos** un plaukstu **apakšpusē**. Tikai ar četriem pirkstiem, kas atrodas

plaukstas galā, būtu ļoti grūti daudzus darbus paveikt, tādēļ arī ir šis ikšķis, ar kura palīdzību spējam saņemt, satvert, saturēt. Tikai ar galvu arī būtu grūti daudzus darbus paveikt, tādēļ mums ir rokas, kas šādus uzdevumus izpilda. Atbilstoši ikšķa novietojumam plaukstā. rokas un to pirkstu gali pamatstāvoklī attiecībā pret visu augumu atrodas tā apakšpusē, bet pašas rokas - augumam sānos.

Mēs esam radīti pēc DIEVA līdzības. Un šie visi Dieva Likumi atspoguļojas mūsos visticšākajā veidā.

oooooooooooooooo

"Kas var dziesmas izdziedāt,
Kas valodas izrunāt?
Kas var zvaigznes izskaitīt,
Jūras zvīrgzdu izlasīt?"

Kāda ir galvenā atšķirība starp seno LielLātu PasaulSkatu un mūsdienu zinātni? Vai esat padomājuši, kādā veidā un ko māca bērniem skolās? Kāpēc tagad tik bieži dzirdam vārdus - "svarīgākās ziņas", "pats svarīgākais", "sāksim ar svarīgāko", "pārsvārā" un tamlīdzīgus?

Kādā veidā Jūs uzzinat par citiem cilvēkiem satikšanās brīdī, viesībās un citur? Par priekšmetiem, lietām, piemēram, apmeklējot izstādes? Vai saostaties? Varbūt pagaršojaties vai aptaustaties? Kā tas izskatītos, ja sāktu tā tiešām darīt?

Mazulis apkārtējo Pasauli iepazīst šādi - to lietu vai mantu, kuru ierauga, mēģina uzreiz satvert un tūlīt bāzt mutē, ja tas ir iespējams. Vecāki par tādu rīcību daudz neuztraucas. Tas ir dabiski, jo viņam visnozīmīgākie izziņas līdzekļi ir tauste un garša. Kaut arī tai pašā laikā mazulis var gan redzēt, dzirdēt un ostit. Tas ir tāpēc, ka viņš vēl ir MAZS gan augumā, gan arī pieredzē. Vecākiem tādēļ ir jāuzmana, lai mantiņas bērna tiešā tuvumā būtu viņam nekaitīgas. Varam pat pabrīnīties par salīdzinoši ļoti spēcīgo mazuļa rokas tvērienu.

Bet, ja minētā veidā apkārtni iepazīs arī kāds no pieaugušajiem, mēs domāsim, ka ar viņu nav kaut kas kārtībā.

Zeme mums ir zem kājām, bet Zvaigznes - virš galvas. Piedzimstot mēs esam maziņi, tad izaugam lieli. Ja stāvam kājās, augumu mums mēra no pēdu vai papēžu apakšas līdz galvas virsai. Tātad attiecībā pret Zemi.

Taustes jutekļi - abu plaukstu pirkstgali pamatstāvoklī, kad rokas ir nolaistas uz leju augumam gar sāniem, atrodas zem gurniem kāju stilbu līmenī. Virs galvas paceltā stāvoklī rokas ir ļoti grūti ilgstoši pat noturēt, kur nu vēl ar tām kaut ko darīt. Tātad taustei, salīdzinot ar pārējiem jutekļiem, kuri atrodas galvā, atvēlēta ir viszemākā vieta. Taustei vislielākā loma un jēga ir tieši bērībā mazuļiem, bet vismazākā - pieaugušajiem.

Augstāks Pasauls izziņas līmenis un lielāka nozīme dzīvē par tausti ir garšai. Vēl augstāks tas ir ožai. Tad - dzirdei. Un visaugstākais - redzei. Acis pārtrauga, uzrauga visus ROKdarbus un citus darbus.

"Acis, acis, mute, mute,
Tiem div' labi gribējās:
Acis - greznu Pasaulīti,
Mute - labu kumosīņu."

Nav tādu veselu cilvēku, kuriem šie jutekļi būtu novietoti pretējā secībā attiecībā pret Zemi. Vai Jūs vēlētos, lai Jūsu ģimenē piedzimtu šādi bērni? Kā tad viņus varēs izaudzināt?

Jums taču nebūs tādas Pieredzes, kāda ir vajadzīga šādiem bērniem, lai viņi laimīgi dzīvotu. Tātad mums nav vienalga, kādi bija mūsu priekšteči, kādi esam paši, un kādi būs mūsu pēcteči.

Esam bērībā dzirdējuši savus vecākus sakām: "Neskaties ar pirkstiem, skaties ar acīm." Tas ir tādos gadījumos, kad mēs gribam ar rokām kaut ko aiztikt vai paņemt. Bet citreiz, kad nevaram viegli atrast kādu pazaudētu lietu, vai arī nevaram saskatīt to, ko citi jau redz, tad nākas uzklaut pat šādus vārdus: "Paņem acis pirkstos." Protams, to mēs burtiski netaisītos darīt, bet saprastu, ka vajag uzmanīgāk palūkoties.

Mūsu senču Ticējums māca, ka par Pasauli var uzzināt, tikai to saglabājot Dzīvu un Veselu. Vajag iepazīt vērojot, klausoties, jo tādā veidā iegūstam pašas būtiskākās zināšanas. Zvaigznes, Mēnesi, Sauli mēs nekad nevarēsim ne paostīt, ne pagāršot, ne arī aptaustīt. Tas nav lemts. Tādēļ arī Visuvarenais Radītājs mums ir devis Gudrību, acumirkligo domāšanu, lai pēc redzētā vai dzirdētā noteiktu, kas Tas ir.

Saudzēsim Debesis, neārdīsim tās dabisko ritmu, laižot gaisā visvisādas lidmašīnas, mākslīgos Zemes pavadoņus. Neskrāpēsim debesis arī ar debesskrāpjiem. Lai gaiss vienmēr būtu tīrs, skaidrs.

Tāpatās neraksimies arī Zemē. Nesūksim arī no viņas dzīvības spēkus. Tur nav apraktas nekādas zinības, ne arī pieredzes, kas ir vajadzīgas dzīvošanai virs Zemes. Mums vajadzīgo gudrību pastāsta vecvecāki pasakās, dainās, līgandās, teikās. Un tas notiek ļoti viegli. Bērni

bieži lūdz atkārtot kādu iemīļotu pasaku. Tajās attēlotie notikumi atraisa viņu domas radošai iztēlei, bagātina bērnu zināšanas, pieredzi.

Kur tas redzēts, ka vecāmāte teiktu saviem mazbērniem, lai liekot viņu mierā ar tām pasaciņām, ka viņa savas zināšanas ir aprakusi kaut kur dārzā? Lai tik ejot paši tās izrakt.

Tad jau skolotāji savās mācību stundās par dzimtajā novada vēsturi arī varētu teikt tā: "Nemiet bērni lāpstas un ejiet iepazīties katrs ar savu dzimto sētu. Neklausieties un aizmirstiet, ko stāsta vai atstājuši jūsu senči, bet čakli rocieties zemē. Varbūt arī kaut ko atradīsiet. Kurš vairāk mantu izraks, tas saņems labāku atzīmi. Tos, kuri neko neizraks, sūtīsim rakt citur."

Paldies Dieviņam, ka līdz tādām domāšanas līmenim vēl neesam nonākuši, bet ļoti tuvu tam daudzi jau atrodas. Kāda tad izskatītos Latvija - vienos rakumos. Neesam nekādi Kurmji, lai pa Pazemi un alām dzīvotu. Pēdējie kā Racēju (Rakņātāju) aizstāvji savas vēstures mācības balsta gandrīz tikai uz to, kas no zemes izvilks. Daudzi no viņiem mūsu tautas pasakas uzskata par nenopietnu lasāmvielu, kas domātas tikai mazu bērnu izklaidēšanai, vai arī tās saprot pārāk prasti.

Ar kādām tiesībām viņi uzdrīkstas traucēt citu kapuvietas? Tikai tādēļ, ka neviens nepasaka, kam tās pieder? Neviens savus aizgājējus neapraka Zemē un tiem blakus nelika dažādas lietas, priekšmetus ar nolūku, lai nākotnē kāds racējs varētu šeit kaut ko atrast un pēc atrastā būvēt savas zinātnes par priekšteču dzīvi senatnē. Ne jau velti daudzus apbedījumus, piemēram, Ēģiptes seno valdnieku kapenes, sargā noslēpumaini lāsti viņu mieru traucētājiem. Diez vai pašiem racējiem patiktu, ja kāds sadomātu viņu tagadējo aizgājēju atdusas vietās veikt 'zinātniskos izrakumus' - pētīt tā laika dzīvesveidu. Brēka būtu liela. Un cik daudzreiz ir bijis tā, ka kārtējais atrakums 'apgāž' visu iepriekš būvēto un stutēto vēsturisko patiesību.

Tikai tāda zinātne, kas pamato visu pēc visaugstākā Likuma - Zvaigžņu Laika, ir ZINĀTNE.

Mēs vērojam, piemēram, cīrulīti, un klausāmies viņa treļļus. Tādā veidā uzzinām par šī mazā putniņa izturēšanos dažādos dzīves mirkļos. Ar to pietiek gan mums, gan cīrulītim.

Bet ir tādi 'zinātnieki', kuriem ar to nepietiek vis. Ko viņi dara? Mēģina noķert putniņu. Kad to ir izdarījuši, tad viņu nosver. Tagad visiem varēs pateikt, cik 'svarīgs' ir Pasaulei

cīrulītis. Izrādās, ka cīruliši ir 'MAZsvarīgi'. Daudz 'svarīgāki' ir ziloņi. Tātad mūsdienu zinātniekus ļoti interesē tieši svars, masa. Viņi ir nosvēruši Zemi, Mēnesi, Sauli, zvaigznes, miglājus, pat Melnos Caurumus un Visumu. Vai Jūs varat pateikt, cik šinī brīdī sver Zeme? Un vakardien? Nevarat?! Kā tad Jūs zināt, kurā vietā dzīvot, kurp doties, lai saglabātu uz Zemes 'līdzsvaru'. Varbūt tādēļ neviens svešinieks no Latvijas nevēlas braukt projām, jo citādi tikšot izjaukts 'līdzsvars'? Un, cik sver šonakt Mēness? Kāda ir sakarība starp Mēness svaru un tā izskatu vai rudzu sēšanas laiku? Un kā mēs katru dienu izjūtam, ka ir uzlēkusi tik un tik tonnu smaga Saule!? Vai šī ziņa un pati Saule kādu nav saspiedusi? Ir grūti klausīties to, ko stāsta pa tālrādi un tāldzirdi, vai lasīt, ko raksta laikrakstos. Gandrīz visur ziņas ir svarīgas - nemitīga karošana, krāpšana, strīdi, laupīšanas un tā jo projām. Un pēc tam vaimanā, ka galva šodien ir tik smaga un ka nav vairs vieglas dzīves. Paši vien vainīgi, ka tādas ziņas raida un klausās.

oooooooooooooooo

Mīlie lasītāji, stāstīt par to, kādā veidā ir izmainījusies daudzu cilvēku domāšana un līdz ar to arī mūsu dzīves veids, nav patīkami. Ir maz labu vārdu par šo tēmu. Par to vispār nerakstītu, bet ikdienā ievēroju ļoti daudzas būtiskas aplamības, par kurām neviens gandrīz vairs neaizrāda. Vēlos, lai Jūs zinātu, ka zinātne mūsu senčiem nozīmēja pavisam ko citu nekā to saprot daudzi no tagadējiem pēctečiem. Gribu pievērst Jūsu uzmanību tiem apstākļiem, kuros šādas izmaiņas ir notikušas. Zinu, ka Taisnība ir Nesagraujama, ka Gudrība atkal atgriezīsies savā bijušajā visaugstākajā stāvoklī, godā.

Lai Radītītājs palīdz nosargāt seno LielLātu PasaulSkatu!!

Pēc nosvēšanas cīrulītis vēl ir dzīvs. Putniņš grib lidot, dziedāt. Grib DZĪVOT. Bet pētījumi nav pabeigti. Tagad 'zinātnieks' izmēra visas vietņas (spārniņus, kājiņas, nadziņus, spalviņas u.t.t.) visos iespējamajos veidos. Kā mazs bērns viņš tur savās rokās vai paštaisītās ierīcēs noķerto putniņu. Kam vien no ārpuses varēja piekļūt, to tad arī aptaustīja, nosvēra, izmērija. Ar skatīšanos bija par maz.

'Zinātniekiem' ar Ārpusi nepietiek. Vajag iedziļināties. Kā to izdarīt? Un ar ko? Ar acīm? Vai kāds vispār var ar acīm kaut kur, piemēram, koka zarā, akmenī, iedziļināties tā, lai acis un pētāmais paliktu veseli? Īstenībā būtu, ka zars iedziļinātos acī. Tad gan nebūtu labi ne acij, ne pašam pētniekam.

Ar ausīm - tas pats. Nu, nemēģiniet ar tām iedziļināties. Labāk ar acīm Skatieties, Vērojiet, bet ar ausīm - Klausieties.

Bet ar degunu var jau sākt iedziļināties. Tikai atcerieties teicienu: "Nebāz degunu, kur nevajag." Diez cik labi pētījumi tādā veidā gan nesanāks.

Ar muti, zobiem izdosies varenāk. Redz, redz, kā sargsuns ar zobiem iedziļinās zagļa kājā. Vienā vietā, otrā vietā. Zaglis ilgi atcerēsies šādu iepazīšanos. Atkārtojumu vairs nevēlēsies.

Un, visbeidzot, ar rokām iedziļināšanos var veikt vispamatīgāk. 'Zinātniekiem' ir maza bēda par to, kas no pētāmajiem pāri paliks.

Vai Dievs laida Pasaulē radības tāpēc, lai prātīgās jeb negudrās divkājainās būtnes pašsadamātu zinātņu labā mocītu un pat nogalinātu citas radības? Jo, kamēr pētāmais ir vesels un dzīvs, vairāk par ārpusi viņš neko ne rādīs, ne arī citam būs iespējams ieraudzīt.

Dzīvība sevi sargā, neļauj tiešā veidā skatīt savu iekšpusi, vēl dzīvai esot. Viņa to tur CIET. Mēs nevaram redzēt ne sirdi, ne smadzenes un pārējās iekšas. Vai tad mēs sev izvēlēsimies draugus pēc viņu smadzeņu izskata, svara, izmēriem vai sirds mīkstuma u.tml.? Mums jābūt tik Gudriem, lai pietiktu ar to, ko rāda pati Daba. Mums jāmacās no Veselā, Dzīvā Piemēra.

Un aplami ir sacīt, ka kādam jā*e*jūtas otra ādā. Domai un pasacītiem vārdiem ir jāsaskan tieši. Pareizāk būtu, ja teiktu, "saproti arī otru." Mums katram ir dota sava āda. Citas ādas nevajag.

Bieži dzirdam, ka cilvēki, kas pabijuši ārzemēs, vai arī noskatījušies kādu teātra izrādi, vai redzējuši izstādē gleznas, stāsta par saviem IESPAIDIEM. Arī jautājumi tiek uzdoti līdzīgi:

"Kādi bija Jūsu ceļojuma iespaidi? Ko Jūs sajutāt, izjutāt, vērojot šo mākslas darbu?" Visbiežāk dzirdētās atbildes skan šādi: "To nemaz nevar vārdiem izteikt. Vajag pašiem tur pabūt un pašiem to visu sajust, izbaudīt." Bet par Pieredzi gandrīz neviens pat nepajautā un arī nestāsta. Tas viņiem ir otršķirīgs, nebūtisks. Vai tad tiešām tik tālu vajadzēja braukt, lai kaut ko sajustu, izbaudītu? Tad jau varēja iekāpt kādā pārpildītā rīta vilcienā, - tur gan varēs daudz ko sajust pat bez īpašas piepūles. Iespaidu pietiks visai dienai.

Prātīgie nav gudri. Tādēļ arī domāšanas līmenis ir tik zems, ka par visu, kas Pasaulē atrodas, galvenokārt spriež pēc to iekšpuses, bet nevis no ārpuses. Viņi ir tie Plēsēji, kas saārda robežu starp šīm pusēm. Līdz ar to Dzīvība tiek savainota un tāda aiziet bojā. Ko viņi tik ierauga un kam tik tiek klāt, to tūlīt 'zinātnes' labā atplēš VAĻĀ. Tad var turpināt 'iedziļināšanās' darbus. Nu, beidzot, visi kauliņi ir saskaitīti, visas iekšas nosvērtas, izmērītas. 'Zinātne' par cīrulīti ir gatava. Bet putniņu vairs nevar ne salikt kopā, kur nu vēl atdzīvināt. Tādu darbu šādas 'zinātnes' nekad nav spējušas un arī nespēs izpildīt. Lai papildinātu jau iegūtās zinības, slepus novēro un uzņem lentē (nobildē), kā citi dzīvnieki, putni, kukaiņi pārojas, kā plēsīgie zvēri noķer savus medījumus un tos apēd. Un to visu rāda bērniem. Dabā reti kurš pats to redzētu.

Es to neesmu izdomājis. Tā tas mūsdienās notiek. Par to var uzzināt, skatoties tālrādes raidījumus, piemēram, par augiem, dzīvniekiem, putniem. Rāda, stāsta, brīnās, cik daudz vēl NOSLĒPUMU glabā Daba. Un dara visu iespējamo, kaut no ādas līdzdami laukā, lai tikai šos Noslēpumus ATKLĀTU. Ko tik viņi ir Atklājuši! Vispārīgi šādas 'zinātnes' var nosaukt par ĀRDĪTājām.

Mēs jau zinām, ka tādā veidā arī šodien turpinās 'zinātniskā' izpēte (iznīcināšana, nomocīšana, izkropļošana u.tj.) par visiem radījumiem šajā Pasaulē. Skalda pat atomus, elektronus, veido visvisādus vielu, augu, dzīvnieku sajaukumus.

Cik tas ir nožēlojami un liekulīgi pasniegt, piemēram, Nobela prēmiju par miera stiprināšanu, par dižiem sasniegumiem ķīmijā ķīmisko savienojumu izgatavošanā un citās jomās. Jo tai pašā laikā ir zināms, cik daudz posta ir nodarīts Pasaulei ar dinamīta palīdzību, ka neskaitāmu ķīmisko vielu pagatavošanas dēļ ir piesārņoti milzums ūdeņu, zemes. Tas pats sakāms arī par citām nozarēm.

Vispirms piesārņo. Tad skraida pa visu Pasauli, lai iemācītos, kā izmērīt šo piesārņojumu. Vieni zinātnieki sataisa atkritumus, citi zinātnieki pēc tam domā, kā šos atkritumus padarīt vismaz nekaitīgus un kur tos vispār var noglabāt vai izmantot. Izgudro smalkas un pasakaini dārgas iekārtas, kas gandrīz acumirkliģi un iebkurā brīdī izskaitļotu, cik daudz šo atkritumu, netīrumu ir gaisā, ūdenī, zemē. Un pat šo iekārtu izgatavošanas gaitā rodas tie paši piesārņojumi, kurus ir paredzēts izmērīt. Kā apburtā lokā. IZEJA no tā ir tur, kur IEEJA.

Veseliem bariem ir saradušies 'zinātnieku', kuri aprēķina, cik ilgā laikā šos netīrumus pati Daba iztīrīs, cik ilgi mēs izdzīvosim. Bet maz ir tādu, kas pateiktu: "Pietiek ražot nedabiskas, vienreizējai lietošanai izmantojamas preces, kuras pēc tam nav kur likt. Vispirms savus plānus, ieceres izdomājiet līdz galam, tikai tad tos izpildiet. Vispirms novāciet jau iepriekš sataisītos atkritumus un izdomājiet, kā izdeldēt nākamos, un tad, ja vēl spēka un prāta tam atliks, taisiet un dzīvojiet paši savu nākamo 'izgudrojumu' atkritumos, bet nelieciet tajos dzīvot citiem."

Cik Pasaule ir pārpildīta ar piesārņojumiem, atkritumiem, indēm, sprāgstvielām, tikai pateicoties 'zinātnieku' izprātojumiem!

Skolās bērniem māca par MIRUŠO nevis Dzīvo Dabu. Grāmatas pilnas ar dažādu būtņu iekšu attēlojumiem visādos griezumos. Skolēniem stundās pat liek izdarīt visādus izmēģinājumus ar vardītēm, taurenīšiem, puķītēm u.c. Māca smalki, 'zinātniski' pētīt, bet īstenībā tā ir ārdīšana, nogalināšana. Pat tad, kad stundas notiek ārā, daudzi skolotāji bieži māca nevis vērot apkārtni, kociņus, zālīti, bet izdomā visvisādus veidus, kā bērnus 'netīšām' pieradināt to visu aiztikt ar rokām. Varbūt tagad daudzās skolās skolotāji ir attapušies un to vairs nespēj darīt. Bet teorētiski tas notiek tik un tā. Vai kāds skolotājs varētu iemācīt bērniem Dabas Mācību tā, kā tas ir Īstenībā redzams, neizmantojot iekšu zīmējumus? Vai tad skolēniem ar to nepietiktu? Vai viņi tādā gadījumā sliktāk izturētos pret dzīvo dabu? Vai arī viņi nezinātu, kā jādzīvo?

Dieviņš jau visu ir radījis, kas mums ir vajadzīgs laimīgai dzīvošanai. Ir jābūt Taisnīgai valdīšanai, Dabiskai (Naturālai) saimniecībai. Tad būs viegli.

oooooooooooooooo

Visuvareno Pērkon, mīļo Vēja Māt, Jūras Māt, Zemes Māt, laižiet mūsu Tēvzemē tikai tirus, skaidrus GadaLaikus!! Un tos, kuri dara Netaisnību mūsu Latvijai, kā pelus aiznesiet prom.

GAISMA un SKAŅA. Zibens un Grāviens, kuri kopā veido PĒRKONU¹¹. Gaismas/Skaņas maiņu sauc par VĒJU.

Agrāk daudzus vārdus pasakās, teikās, līgandās rakstīja ar lieliem burtiem. Tie bija Sudraba Vārdi, Svēti Vārdi.

SVĒTS - TĒVS - VĒSTS - VESTS - VECS - SVECE. Šie vārdi mūsu dzīvē ir ļoti nozīmīgi.

Tagad pievērsiet uzmanību un padomājiet par sekojošo, kāda ir atšķirība šajos teikumos pasacītajam: "VILKS satika LAPSU" un "vilks satika lapsu"? Zintnieki to skaidro tā, ka Visumā, tālu augstumos ir gaismas viļņu avoti - zvaigznāji. Tie izsakās skaņu viļņos, piemēram, V-I-L-K-S, L-A-P-S-A. Šie viļņi iemiesojas Pasaulē kā Telpas vietas (upes, ezeri, meži, lauki, mājas u.tml.) - Vilkupe, Vilkezers, Vilkgārša, Vilkava, Vilkāji, Vilksale, Vilkumiests u.tt. Iemiesojas arī kā dzīvnieks - vilks. Tāds uzvārds ir arī cilvēkiem - Vilks. Viņiem visiem ir kopīga pamatīpašība, kas izteikta kā Darbība - VILKT, kas izpaužas dažādi - uzvilkt, apvilkt, savilkt, izvilkt, novilkt, pārvilkt, pavilkt, pievilkt, aizvilkt, atvilkt, caurvilkt, nevilkt. Visas šīs veiksmes dod Vilka zvaigznājs. Kāds Tas būs, tā arī notiks uz Zemes visiem, kam ir tāds pats vārds.

Tagad par galveno uzskata LIETvārdu (lietuviski - DAIKTAVardis), taču īstenībā pirmsākumā ir DARBības vārds (liet. - VEIKSMAžodis). Tāds ir seno Liellātu Pasaules Uzskata pamats.

Starp citu, pat tagadējie valodnieki, mēģinādami noteikt kādas valodas vecumu, par ļoti būtisku apstākli uzskata to, kurā valodā ir saglabājušies un tiek lietoti gan darbības vārdi, gan lietvārdi ar kopīgu sakni. Tā valoda (vai vārdi), kurā šis nosacījums izpildās, tiek dēvēta par vecāku nekā to, kurā šie noteikumi neizpildās. Latviešu un lietuviešu valoda ir ļoti bagāta ar tādiem vārdiem. Turpretī, daudzas mūsu kaimiņvalodas ar to lepoties nevar.

Dieviņš radījis dzīvus paraugus, kurus var pat aptaustīt, visām Dabas īpašībām. Vērojiet viņus, tad arī uzzināsiet, kā ir jādzīvo, kas notiks, ja darīsiet citādi. Tādēļ jau stāsta pasakas, lai visvienkāršākajā veidā iegūtu pieredzi. Vilks ir meža sargs, bet lapsa ir viltiece, lišķe. Viņa cenšas iegūt sev labumu, apkrāpjot, mānoties, izliekoties. Tā tas notiek arī cilvēku sabiedrībā, jo ir tādi kā Vilki, bet ir arī tādi kā Lapsas. Daba ir devusi vienkopus - gan krāsās, gan skaņās, gan izmēros, gan izskatā, abu dzīvnieku atšķirīgās, gan arī kopīgās pazīmes. Zinot to, kā jāizturas dabā pret vilkiem un pret lapsām, tāpat ir jārikojas attiecībā pret tāda rakstura cilvēkiem vai citām būtnēm. Ne velti ir sakāmvārds: "Vilks spalvu met, bet tikumu ne", "Viltīgs kā lapsa".

Ar lieliem burtiem rakstītiem vārdiem ir vispārēja nozīme, bet, ja raksta ar maziem burtiem, tad tas parāda tikai sadzīviskumu, lietīšķumu, pat prastumu.

Iedomājieties jūru. Vējš dzen viļņus uz krastu. Jo lielāki viļņi, jo labāk saredzams to izskats. Vilnis uzbango, tad atvirzās atpakaļ. Līdzīgi ir arī ar Gaismas/Skaņas viļņiem. Gaisma ir jūras viļņa virspuse, kas virzās uz krastu, bet Skaņa ir jūras viļņa apakšpuse, kas virzās pretējā virzienā. Gaismu redzam, bet Skaņu neredzam, bet tikai dzirdam. Skaņu neviens nekad nespēs redzēt. Skaņa ir tā pati Gaisma, bet kas virzās pretēji tai. Tādā veidā Gaisma mijas ar Skaņu. Gaisma/Skaņa/Gaisma/Skaņa.. Tas ir milzīgs spēks, kuru senie zintnieki spēja pārvaldīt. Bija un ir paņēmieni, kā to izdarīt.

Gaismas/Skaņas viļņi ir dažādi - milzīgi, niecīgi, gari, īsi, spēcīgi, vāji, bieži, reti u.tml. Tātad mēs varam noteikt to LIELUMU, IzmĒRU jeb vienkārši - MĒRU. Tas ir SKAITLIS. Seniem mūsu matemātiķiem Skaitlis nozīmēja telpisku lielumu. Paskatieties uz puzuru (lukturi). Tas sastāv no divām piramīdām. Viena ir vērsta uz augšu, bet otra - uz leju. Ja uz kāda akmens vai kādos senos rakstos ieraudzīsiet skaitli, piemēram, divi "2", tad tas nozīmē telpisku lielumu -

2 AUGSTumā, CĒLumā (puzura augšējās piramīdas virsotnes pacēlums attiecībā pret abu piramīdu kopīgo plakni), 2 DZIĻumā, KRITumā (puzura apakšējās piramīdas ielejas dziļums attiecībā pret abu piramīdu kopīgo plakni), 2 PLATumā un 2 GARumā (abu piramīdu kopīgās plaknes platums un garums). Tā var raksturot jebkuru veselu dabisku skaitli. Dabā nulles "0" nav. Vai Jūs būtu priecīgi, ja algas vietā saņemtu nevis 1000 latus, bet tikai 000 latus? Varbūt gribat klāt vēl kādu nullīti? Cik nepieciešams nullīgo latu, lai Jūs izdzīvotu? Bet varbūt 1000 latu vietā Jums pietiktu tikai ar 1 latu? Nulles taču ir 'tukšumi'!? Kam tādi vajadzīgi? Jūs taču nevienam neprasīsiet, lai algas vietā izmaksā kaut kādus tur tukšumus. Nulle nav tukšums. Nulle ir Cikls, Rats. Tas apzīmē Cilti, Kodolu. Pareizs nulles attēlojums ir šāds: "∅", vai aplītis ar punktiņu vidū.

Dabā nav daļskaitļu, nav arī negatīvu, pozitīvu, imagināru, kompleksu skaitļu. Protams, ka sadzīvē mūsdienās ļoti bieži izmanto tieši šos mērus, lai veiktu dažādus aprēķinus. Iznāk pat tādas aplamības, piemēram, dzimstība ir 1½ bērna uz tūksts cilvēkiem. Tagad par to vairs nebrīnās, - kāda tur ir atšķirība, vai piedzimst viens vesels bērns vai nevesels pusbērns. Bet Dabā nav dzīvotspējīgu un turpināties spējīgu puscilvēku vai pusdzīvnieku. Tas, kurš daudz izmantos Neveselus skaitļus, tam zudīs gan savējā, gan arī savu pēcnācēju Veselība.

Jūras viļņiem mēs varam redzēt to IzSKATU, SKATU, STILU. Arī tie var būt ļoti dažādi.

Visuma Pamatlikums ir izsakāms šādi: Gaisma/Skaņa/Mērs/Stils. Tā ir ČeTriVienība. Lai arī ko Jūs domātu, darītu, lai arī kur Jūs atrastos, vai tas būtu nomodā, sapņos, iztēlē, pagātnē, tagadnē, nākotnē, šajā PaSaulē, ViņSaulē, Visur un Vienmēr valdīs šis ČeTriVienības Likums. Zinot to, mēs varēsim pārvaldīt Sevi un Dabu.

Ši Četrivienība atspoguļojas Dabā kā 4 debesu puses - Ziemeļi, AustRumi¹², DienVidi, RietRumi; kā 4 gadalaiki - Zieme, PaVasaris, Vasara, Rudens un Vēl; kā 4 NaktsDienas laiki - Nakts, Rīts, Diena, Vakars un Vēl; kā Mēness 4 stili - Jauns, Augošs, Pilns, Vecs un Vēl; kā Auga augšanas 4 posmi - Sēkla, Asns/Saknes, Zieds, Auglis un Vēl; kā cilvēka dzīves 4 cikli - Mazulis, PusAudzis, PieAudzis, Vecs un Vēl; kā 4 jutekļi galvā - Redze, Dzirde, Oža, Garša; kā 4 pirksti plaukstas galā; kā lopiem 4 kājas; kā sirdij 4 kambari; kā sirds darbības cikla 4 posmi; kā DNS molekulas 4 pamatelementi; kā mājas, istabas, durvju, logu, galdu, skapju, krēslu, gultu 4 stūri, u.t.t. u.tjp. Pat mūsu tautasdziesmu četrindes:

"Galdiņam bij' četri stūri,
Visi četri labi bija.
Tas pirmais(i) Saulītei(i),
Tas otrais(i) Mēnešam(i).."

Šo ČeTriVienību G/S/M/S sauc arī par LAIKU, LAUKU, ORU¹³, ĀRU, LIKTENI. Tas ir mūsu RADĪTĀJS (liet. - KŪRĒJAS, latv. - KŪRĒJS, piemēram, ugunskurs).

RADīt = KŪRt, tātad Gaisma ir Radītāja. Un, ja burtojam šos vārdus atpakaļejošā virzienā, tad iegūstam vārdus: DARīt = RŪKt (liet. Rūkti nozīmē dūmot, pīpēt, bet latv. - skanēt). Atbilstoši lietvārdi ir Darītājs = Rūcējs, Rūkējs, Rūkītis. Sakam: "Darba rūķis." Tātad Skaņa ir Darītāja. Tāpat kā galva rada, bet rokas dara. Radošais ir augstākstāvošs par Darošo.

Mūsu Radītājs, Kūrējs ir Laiks, Gaiss. Mēs esam radīti no tiem Gaismas/Skaņas viļņiem, kas atvijās no Zvaigznēm (lietuviski - žvaigžde, bet vēl senāks vārds bija - gyvezda, kas latviski skanētu šādi - gīvezde = dzīvvede). Tās ir mūsu Cilts šūpulis, mūsu Dzīvības devējas, vedējas. No Zvaigznēm mēs atnākam, uz turieni arī aizejam. Mūsu miesa ir radīta no gaisa. Nebrīnieties, jo ar to arī mēs atšķiramies no citām mums līdzīgām Pasaules būtnēm. Tā kā esam radīti no gaisa, tādēļ arī mēs saucamies par ĀRIEŠIEM. ĀRS nozīmē gaiss, IET ir darbības vārds. Ārietis = Ārējs = Arājs. Mūsu tautu sauc arī par Arājiem. Tautu meita gaida savu arājiņu. Sadzīviskā

nozīmē tas būtu laukkopis, laucinieks, bet vispārējā nozīmē - tāds, kurš radīts, atnācis no gaisa, āra.

Mēs, latvieši un lictuvieši, esam Ārieši - Gudri, Godīgi, Taisnīgi LielLātu pēcteči - Atnācēji no Zvaigznēm.

00000000000000

Mūsu Kūrējs - Radītājs ir Gaisma/Skaņa/Mērs/Stils. Mēs varam Viņu izteikt Skaitļos: 2/1 (DIVI/VIENS = DIVVIENS = DIEWINS = DIEVIŅŠ; DIVVIENS = DIWAINS = DĪVAINS¹⁴). Šis divainais skaitlis atspoguļojas kā Ārpuse/Iekšpuse Visumam (Visa Summai). Arī Dabā tas ir tāpat. Piemēram, auga sēklai apvalks ir kā "2", bet saturs - kā "1". Olai baltums ir kā "2", bet dzeltenums - kā "1". Saprotams, ka skaitlī divi ir ietverts skaitlis viens. Otrādi nevar būt. Skaitlis ir Tilpums, Telpa.

Mūsu Kūrēju var uzrakstīt arī kā šādu burtu: 2jeb 3. VIŅŠ radīja zilweeku = CilWeeku¹⁵ = CILTS BĒRNU. Pēc sava Tēla līdzības. Pēc sava Vaiga skata. Vaigs = Vaiks = Vaikas = Bērns. Kad bērns raud: "vē-ē, vē-ē", tad esam dzirdējuši, ka reizēm mātes saka: "Bērns atkal vēkšķ." Šodienas izpratnē šāds vārds nav tik labskanīgs, taču jāsaprot, ka raudāšana vispār arī nav tā patikamākā nodarbošanās. Zils nozīmēja Sirms, Sudrabots. Tādēļ zilweeks ir sirms, balts bērns. No zvaigžņu apmirdzētās debesu zilgmes esam savīti, iemiesoti dzīvotspējīgā Ciltī. Nolaidušies no savas Zvaigznes pa sudrabotiem pavedieniem Šai Saulē.

Savu Radītāju var attēlot arī kā zīmi: ◊ - četrstūri. Daudzi šo zīmi saprot kā "saulīti", taču pēc senā LielLātu PasaulSkata tā ir Laika zīme. Arī Mēness zīme: Vecā < un Jaunā > apvienojums. Tikai Mēness ir tas, kurš parāda visā varenībā CeTriVienības likumu. Mēness ir redzams visos četros naktsdienas laikos. Saule to nespēj izpildīt. Viņa atspoguļo tikai TrīsVienību vai Pilnību: o. Tāds izskatās arī pilns Mēness. Tā kā apļa zīmi ir grūti ieaut vai ieadīt cimdu, jostu rakstos, tādēļ tajos mēs redzam visbiežāk četrstūri nevis apli. Tas ir ļoti labi, jo tādā veidā tērpos ir iespējams visvieglāk attēlot mūsu Radītāju kā Veselumu - CeTriVienību.

Visumā ir viens neuzvarams, neiznīcināms, visspēcīgs un mūžīgs Likums - TĒLS/ATTĒLS, BILDE/ATBILDE, BALSS/ATBALSS. Cik daudz sakāmvārdu par to ir dzirdēts: "Ko Sauksi, Tas Atnāks", "Kā Laukā sauc, tā Mežā atskan", "Ko sēsi, to pļausi", "Kā iejūgsi, tā brauksi", "Kā uzklāsi, tā gulēsi". Tas ir visiem zināmais Cēloņu/Seku likums. Ja pateiksiet skaņu "Āā", tad nekad nedzirdēsiet atbalsi "Bē".

Dievs, Daba ir Taisnīgi. Viņi vienmēr, visur un pret visiem ievēro Balss/Atbalss likumu. Dievs nežēlo. Katrs saņem algu pēc nopelniem par padarīto. Tādēļ, ja mēs domāsim Labas domas, runāsim Labu, rakstīsim Labu, darīsim Labus darbus, tad arī alga mums būs Laba. Bet, ja darīsim pretējo, tad saņemsim Sliktu algu. Nekad nebūs tā, ka par labiem darbiem nesaņemtu labu algu, bet par sliktiem - sliktu. Agri vai vēlu, bet to noteikti saņems. Tas var notikt vienas paaudzes gaitā, vai arī pēc vairākām (4 vai 7) paaudzēm. Daudzi ļaundari domā, ka tagad viņi labi uzdzīvo un ka tā turpināsies mūžīgi, bet viņu prāts ir par īsu, lai saprastu, ka tā tas nebūs viss. Ka algu saņems paši vai viņu pēcteči. Par viņiem sakam, ka "Meliem īsas kājas." Nekur neaizbēgs un ilgi nepaskries. No visuvarenā Kūrēja Laika/Gaisa neizmuks. Lai dzīvotu, vajadzēs gaisu, bet Radītājs to neliešiem vairs nedos. Jo ir picnācis pēdējais Lielo Pārmaiņu laiks. Visiem nāksies samaksāt par to, ko veikuši - gan par labo, gan par sliktu. Arī Parādi būs jānokārto.

Tagad uzskata, ka slimība, nelaime ir nejausība, ka tā nav pelnīta. Īstenībā tā tas nav. Viss ir likumsakarīgs. Tām visām ir savi cēloņi, kurus pats slimnieks vai cietējs tieši var arī uzreiz nepateikt. Taču nezināšana neatbrīvo no seku izpildīšanās. Mums ir dota spēja acumirkļīgi domāt, tādēļ varam pateikt, kāpēc tas noticis.

Ir jāzina Patiesība - Laime ir Laime, bet Nelaime ir Nelaime. Pēdējā nav vainīga, ka Viņa ir tāda. Vai Jūs vēlētos, lai Dabā neizpildītos Balss/Atbalss likums? Vai Jūs būtu laimīgi, ja aicinādami pie sevis Laimi, pie Jums atnāktu Nelaime? Kā tad varētu dzīvot, ja notiktu tā, ka Laime darītu to, ko veic Nelaime, bet Nelaime - to, ko Laime? Tad jau tagadējās valdības savas tautas varētu, piemēram, visu laiku badināt un tai pašā laikā likt strādāt, strādāt un vēlreiz strādāt bez pārtraukuma, bet iznākumā tautas paliktu arvien veselīgākas un veselīgākas!? Varbūt

pamēģināt? Zinām pasakas, kurās pastāstīts, kas iznāk, kad skopulis tādā veidā mēģināja izmācīt, izkalpināt zirgu. Zirgs izpildīja tikai Dieva likumu, bet nevis skopuļa gribu. Zirgs no bada aizgāja bojā, jo citādi viņš nevarēja izdzīvot. Ja skopulis tā turpinās, tad arī viņam būs tāds pats gals.

Tagad ļoti daudz dzimst slimu, pat kroplu bērnu. Dievs ar to tikai atmaksā viņu vecākiem par to, ko šie vecāki vai arī viņu vecvecāki ir sadarijuši savās dzīvēs. Tas ir viņu AUGLIS, PēcTecis. Acīmredzot neko labāku nav pelnījuši. Vajag padomāt, vai priekšteči un paši vecāki ir turējuši un turpina turēt godā mūsu senču tikumus, mūsu Pasaules Uzskatu, vai to nodevuši un pievērsušies Svešajam. Bērns nav vainīgs. Viņš ir tāds, kādu un kādā vidē un kādos apstākļos ir radījuši/darījuši viņu vecāki. Ja vecāki tik ļoti gribēja bērnu, tad Dievs to arī deva pēc nopelniem. Vai tad nezināja, ka sliktā vidē nekas labs neiznāks? Vai nezināja, ka no sliktas nekas labs arī neiznāks? Dievu neapmānīs. Paši sevi gan var. Dabīgi, ka daudzi vēlas, lai viņu pēcnācēji būtu veseli. Taču vēlmes neaizstāj esošo stāvokli, īstenību.

Un cik daudz ir tādu vecāku, kuri pat zinādami, ka gaidāmais bērns būs slims, līdz ar to arī **nelaimīgs**, tomēr viņu laiž Pasaulē.

Nelaimīgie vecāki domā: "Redz, tam tur nelietim ģimenē piedzima un aug stiprs, veselīgs bērns, bet man, godīgam - slims. Vai tas ir taisnīgi?" Bet, lūdzu, nesteidzieties ar spriedumu. Atcerieties, ka katrs agri vai vēlū saņems pats savu vai savu priekšteču algu, vai arī to nodos saviem pēctečiem. Ja tas veselīgais bērns arī darīs nelietības, tad savu veselību zaudēs, bet, ja turpinās taisnīgi un godīgi dzīvot, tad iespējams, ka veselību saglabās. Ir taču paruna: "Ābols no ābeles tālu nekrīt." Varbūt šie nelaimīgie vecāki vēlas, lai arī visiem dzimtu tādi paši slimi bērni, kā viņiem? Varbūt tādai jābūt Taisnībai? Un varbūt vajadzētu būt tādām Likumiem: dariet, ko gribiet, uzdzīvojiet, kā gribiet, bet algu vienmēr saņemsiet tikai labu - gan pārticību, veselību, gan arī veselus bērnus?

Ir jābūt tik gudram, lai pirms bērna radīšanas un darišanas jau zinātu, kāds viņš būs un kāda būs viņa dzīve. Tikai tad drīkst laist Pasaulē turpinājumu.

Ir jābūt valstiskam likumam, kurš paredzētu noteikumu, ka vecāki paši atbild par saviem bērniem **pilnā** apmērā. Valstij ir jānodrošina, lai tās valstniekiem būtu zināšanas.

Lasot manu rakstu, var rasties domas, kāpēc ir tā: Dievs nežēlo? Tas ir tāpēc, ka Viņš ir Taisnīgs. Vai esat redzējuši, ka Dabā, piemēram, mūžīgajā sasalumā iestādīta palma zaļotu, vai leduslācis saūļotos Āfrikas vidienē? Cik ilgi tā varētu turpināties? Kas ir tas, kas tomēr neļauj dabiskā veidā to izdarīt? Vai tad palma nevēlas augt, lācis dzīvot? Vēlas, bet Daba ir tik Taisnīga, ka katrā vietā uz Zemes atļauj dzīvot tikai tam, kas tur ir radīts, darīts. Svešajam ir jāiznīkst. To dara pats Dievs, pati Daba. Viņi nebūvē palmai ne

siltumnīcu, ne lācim - ledus jūru. Tāda pati līdzība ir arī sabiedrībā. Ziemā neviens sēts grauds neizdīgs, jo tas ir izdarīts **Nelaikā**. Nekas labs nesanāks, ja to darīs **laikā**, bet **Nevietā**, piemēram, ugunī.

Dieviņš vienmēr vaicā, ko mēs vēlamies, to arī izpilda. Tai pašā laikā Viņš vienmēr raugās, lai katra mūsu doma, katrs mūsu vārds, darbs nepaliktu bez atbildes, algas.

Visam jānotiek saskaņā ar Dieva Likumu, ar Dabu.

Latviešu un lietuviešu senā Zintniecība bija un ir Sistēmu Sistēma. Ar tās palīdzību varēja pateikt visus Visuma likumus ļoti vienkāršotā veidā. Tā, ka to varēja saprast gan mazi bērni, gan sirmgalvj.

Gaismai Dabā ir vislielākais spēks. Mums ir jāzin katras krāsas nozīme, jo tikai tā varēsīm acumirklīgi uzzināt par apkārtni, par citu dzīvu būtņu īpašībām.

Pati mazākā vienība pēc mūsu senā PasaulSkata ir PUSE. Jau iepriekš esmu tās uzskaitījis. Mūsu Kūrējs Radītājs ir Dīvains - 2 un 1. Šīs puses nav vienādas. Tās vienu no otras atdala Laika

Lūkas, pa kurām plūst nepārtraukti pastāvīgs Lauks ar noteiktu Spēku, skaitliski izteikts - 1/19 IR 1/12 Gaisma UN 1/7 Skaņa. Tas ir vienīgais pastāvīgais lielums (svešvārdā - konstante), kas nodrošina Laika mūžīgā Ritējuma Atkārtojamības Neatkārtojamību. Dabā šīs pusēs var saskatīt, picmēram, ozolziļu, riekstu, zirņu, pupu kodoliņos. Abas pusēs ir kopā, bet katra pastāv pati par sevi. Katrai no tām ir savs uzdevums. Tās savstarpēji necinās viena ar otru.

Bija laiki, kad mums skolās mācīja par pretstatu cīņas un vienības likumu. It kā visur Dabā pastāvot Labais un Ļaunais, ka tie nepārtraukti viens ar otru cīnās. Šī mācība pati par sevi rosina visā saskatīt labā un ļaunā cīņu. Pat mākslu pakļāva tādiem uzskatiem - Gaisma cīnās pret Tumsu. Kur tik ej, visur vienīgi cīņa cīņas galā. Kas tā par dzīvi? Vai tiešām Dieviņš dzīvo radību laida Pasaulē, lai viens pret otru karotu? Kādi uzskati, tāda dzīve. Ne jau velti tādēļ mūsdienās gandrīz uz visas Zemes ir nemitīgi kari, nemieri, laupīšanas un citas negēlības.

Pavērojiet sevi. Mums taču jau no laika gala ir pretējas pusēs. Kas notiks ar mums, ja tās sāks viena ar otru nesaprusties, ķildoties, pretoties? Piemēram, apakšpuse - vēders gribēs atrasties tur, kur ir augšpuse - galva. Vai arī otrādi. Tad zūdīs veselība, līdz ar to uzradīsies slimības vai pat iestāsies nāve. Labi būs tikai tad, kad šīs pusēs dzīvos saskaņā ar to, kas katrai no tām ir lemts. Dieviņš ir radījis Taisnību, Atbilstību un Saskaņu. Kur tas netiek ievērots, tur tātad valda Netaisnība. Kāmēr būs Netaisnība, tikmēr Miers nav iespējams.

Laika Lūkas Dabā atspoguļojas kā avoti, upes, takas, ceļi, alas, akas, skursteņi, dzīvniekos - asinsvadi, elpošanas ceļi, dzirdes ceļi u.tml. Tas pats ir visur gaisā. Katrs lauks ir atdalīts, lai būtu tīrs, lai nesajauktos. Ja paraudzītos uz Latviju no putna lidojuma, tad redzētu, cik daudz upju caurvij mūsu Tēvzemi. Tās ietek viena otrā, ezeros, jūrā.

Kāda dzīvnieka galvai ir līdzīgs Rīgas jūras līcis? Pēc malas veidojuma pic pašas Jūrmalas un Rīgas varētu izspriest, ka tā ir zirga galva. Taču padomāsim vairāk. Otrs dzīvnieks varētu būt gov. Kā lai nosaka, kura no šīm galvām ir attēlota līcī? Redzam, ka Daugava¹⁶ ieplūst mutē. Turpat ietek arī otra upe - Lielupe¹⁷. Abas upes pat savieno Buļļupīte. Nāsīs ieplūst Gauja¹⁸. Acīs - Salaca¹⁹. Ragos - Pērnavā²⁰. Un krūtīs, sirdī - Venta²¹. Upju vārdos saucam arī govīs. Upes Pasaulskatā apzīmē lietišķumu. Piena Upe jeb Piena²² Ceļš, Putnu Ceļš atrodas ViņSaulē. Lai mums būtu labs, veselīgs uzturs, ko dod piens, tad gotiņām tiek doti dažādu upju vārdi. Lai piens tecētu kā upes. Govīm ir arī vispārīgs vārds - brūnaļas, raibaļas²³. Zirgiem gan nedod upju vārdus, bet viņus dēvē parasti pēc krāsas jeb spalvas²⁴. Piemēram, ja spalva ir sirma, tad sauc par Sirmi. Ja - melna, tad - par Melni. Tātad zirgiem ir krāsas vārds (gaisma izteikta skaņas), bet govīm - plūstoša ūdens, proti, mainīgas, nesastingušas lietas jeb satura, vārds.

Pats vārds "zīrgs" nozīmē zibsnīt, zirgsteļot, radīt. Dzirkstele jau izsaka pretēju darbību radišanai, jo veic darbību līdzīgi dzirklē. Tātad - kaut ko sadalīt, pabeigt.

Kādi būs avoti, tādas būs upes un tāda arī būs jūra. Tīrs rada tīru turpinājumu un tīru piepildījumu. Bet kā ir tagad? Daugava ir piesārņota, daudzās vietās aizsprostota, kur izveidojies sastāvējies ūdens. Arī Lielupē ir netīrs ūdens. Tas viss atbalsojas arī mūsu veselībā. Ļoti daudz slimo ar barošanas ceļu, gremošanas un citām vēdera slimībām. Gauja nedaudz tīrāka, taču tomēr ne pilnīgi. Tādēļ daudzi slimo ar elpošanas kaitēm. Venta, it sevišķi Ventspils tuvumā, ir ļoti piesārņota. Tas daudzus izraisa sirds, asins slimības. Latvijā no lielākajām upēm vistīrākā ir Salaca. Ar redzi tāpēc ir nedaudz labāk, taču arī tā var kļūt sliktāka.

Ir gan neprāši, ja domā, ka aizsprostojot upes, upītes, iegūs labumu visai valstij un tās valstniekiem! Negrib saprast, ka tādu pašu algu "aizsprostojumu" saņems paši sev atpakaļ - viņiem un viņu pēctečiem tiek un tiks aizsprostoti, aizsērēti gan asinsvadi, gan elpošanas, barošanas un citi ceļi. To, ko viņi izdaria Dabai, to saņems no Viņas atpakaļ. "Dots pret dotu." Bez žēlastības. Dieviņš katru dzīvu radību laidis brīvai dzīvošanai saskaņā ar Viņa Likumiem. Mēs arī vēlamies būt brīvi. Tad ļausim upēm brīvi plūst, tāpat kā vēlamies, lai mūsos brīvi plūstu gaiss, asinis.

Saka, ka upes aizsprosto, lai iegūtu papildus enerģiju. Kur to izmanto? Visvairāk rūpniecībā²⁵, bet nevis lauksaimniecībā. Pēdējai vislabākais, visdabiskākais ir Vēja spēks, kurš ir brīvs. To izmantot var ar Vējdzirnāvām, kurām ir jābūt ar četriem spārniem, bet nevis ar trim. Mūsu senči nebija muļķi, ka vējdzirnāvas taisīja ar četriem spārniem. Viņi tādā veidā atkal

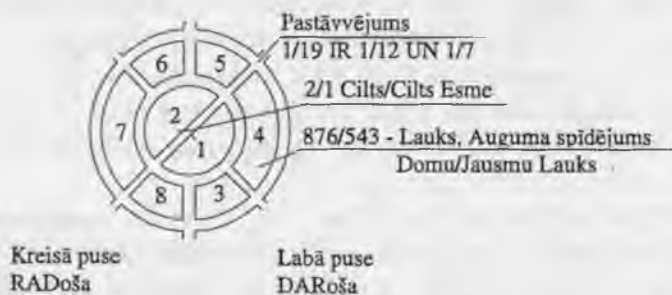
visiem redzami atspoguļoja ČetriVienības - Laika Likumu. "Laika Dzīrnis maļ un maļ"- tā mēs dziedam.

Ievērojot to, dzīvosim laimīgi.

oooooooooooooooo

LielLātu PasaulSkats ir izsakāms arī kā AstuONnītis (lietuviski - AštuONnytis²⁶). Zīme - "8" vai "∞". Pēdējā apzīmē arī bezgalību, mūžību. Tikai tādā veidā iespējams visas pastāvošās zinātnes apvienot vienā vienīgajā Sistēmu Sistēmā - "Astuonnīti". Tāda ir mūsu senču Gudrība. Zinot Astoņņiša Likumu, mēs varam viegli pateikt šodienu zinātņu būtību, lomu un uzdevumus, kā arī to, kāda ir katras tautas, būtnes domāšanas veids.

Astuonnīti Cilts, Kodols ir (2/1), kur zīme "/" ir vienīgā matemātiskā darbība "UN" (liet. "IR"). Tādēļ, redzot iepriekšuzrakstīto, var teikt - divi UN viens. Ciltij, Kodolam ir Lauks, Apvalks (876/543). Abus kopā var uzrakstīt šādi: (876(2/1)543). Lauks ir Auguma, Miesas, Cilts spīdējums, starojums. Tagad to saprot arī kā AURU²⁷.

1. zīm.

Katrs Mērs (8,7,..) ir nodalīts viens no otra. Katram Skaitlim ir savs uzdevums, sava nozīme. Ja lūkas starp skaitļiem aizsērējas vai izzūd, tad notiek sajaukšanās, kas izraisa tālākejošas sekas - cilts saārdīšanos, dzīvības zaudēšanu.

Astoņņiša Kreisā puse ir Radoša, bet Labā - Daroša. Mums augumā sirds atrodas vairāk kreisajā pusē nekā labajā. Ieelpotais no Ārpuses dzīvību uzturošais gaiss ieplūst ar asinīm sirds kreisajā pusē. Pēc tam no sirds kreisās puses pa asinsvadiem tas aizplūst kopā ar asinīm tālāk visā augumā. Sirds labajā pusē, savukārt, ieplūst no auguma Iekšpuses vairs nederīgais, nāvi nesošais gaiss, kas no sirds labās puses izplūst no mums ārā. Šeit neaplūkoju visos smalkumos gaisa ceļu, taču būtiskāko uzrakstīju. Tāds arī ir šis cikls. Tas ir nemainīgs savā virzienā. Sirds abas puses ir viena no otras nodalītas. Asinis starp šīm pusēm nav spējīgas dabiskā veidā sajaukties. Tikai tad, ja sirdī ir plīsums, tad tas var notikt. Būtne tad saslimst vai aiziet bojā, jo notiek asins sajaukšanās. Arī šādos gadījumos nepārprotami pierādās Balss/Atbalss Likuma taisnīgais spēks. Ir jābūt veselām, tīrām sirdīm.

Mēs rakstam arī no kreisās puses. Pat šie rakstītie teikumi savijoties veido viļņus: vienā ailē. Bet ailes veido šādus viļņus: . Kopīgā iezīme - no Augšas uz Leju (no Debesīm uz Zemi), no Kreisās puses uz Labo pusi.

Ja mēs vērojam, kā tek, pārvietojas zvaigznes, Mēness, Saule, tad redzam, ka arī tur virziens ir no Kreisās uz Labo pusi. Pēc uzlekšanas Mēness, Saule ir kā Gaisma visā laikā, kamēr atrodas virs apvāršņa. Bet, kad viņi atrodas zem apvāršņa, tad mēs viņus neredzam, bet mūsu Gudrība pasaka, ka Mēness, Saule nav pazuduši pavisam. Šo neredzamo laiku viņi ir kā Skaņa. Gaisma/Skaņa (Virspuse/Apakšpuse, Kreisā puse/Labā puse).

Gaisma Rada, Skaņa Dara. Galva domā, rokas rīkojas.

Mūsu Gudrība, Taisnība ir sudraboti spožā krāsā. Kā zibens - ass, skaidrs. Kā Dzīvsudrabs. Tādā krāsā ir acumirkliģā domāšana.

Pats vārds sudrabs izsaka savu būtību. Lietuviski Sudrabs ir Sudabras. Su-DAB-ras = Ar Dabu esošs. Dzīvot saskaņā ar Dabu. Būt dabram, labam. Dabras = Darbas = Drabs, Drēbes. Dzīvot tā, lai Daba būtu vesela, darīt darbu, būt apgērbtam, pasargātam.

Pavērojiet sudraba rotaslietas, galda piederumus, priekšmetus. Sudrabortais spīdums ir ļoti vienkāršs, maigs, sirdij tuvs.

Sudraba krāsa ir vislatviskākā. Tā ir latviešu/lietuviešu Būtība - būt Taisnīgiem, Gudriem, būt ar acumirkliģo domāšanu. Sudrabs attīra, dod mums svētību, milzīgu spēku.

Kad Dabā visvairāk redzam šo krāsu? Protams, ka ziemā. Zeme tad ir aplāta (apgērbta) ar sniegbaltu segu. Koki apsniguši. Arī māju jumti. Visapkārt mirdzošs, tīrs jo tīrs baltums. Cik gaišas, vieglas domas tad raisās!! Bērni var ar ragaviņām braukāt no kalniņiem vai visu dienu. Var mest kūleņus sniegā, cik tik vēlas, nebaidīdamies saspīest kādu dzīvu radībiņu kā zālīti, ziediņu, kukainīti. Viņus "ziemas miegā" sargā sniegs. Bērni nesasmērēties. Vecāki par to var būt pavisam droši. Gaiss ziemā ir tīrs. Nav putekļu. Ziemā mēs atpūšamies. Pats laiks ir tāds, un mēs dzīvojam saskaņā ar Viņu. Tagad gan ir ačgārnī, jo tad, kad ir visvairāk darāmā - siena laiks, citi lauku darbi, daudzi dodas atpūsties atvaļinājumā. Ziemas laikā to nemaz nevēlas vai arī nav iespējams izdarīt.

Ir ļoti laba mikla: "Kas Tas ir - vidū Zaļš, abi Gali Balti?" Tas ir Gads, Laika Cikls. Sākas ar Baltumu un beidzas ar Baltumu. Ar Baltiem sākās, ar Baltiem beigsies. Tas nenozīmē, ka Laiks ir tikai viena Gada garumā. Gadi rit mūžīgi. Šis Mūžības cikls arī ir tāds pats kā Gads. Šis miklas atminējums arī skaidri parāda, no kura gadalaika sākās gada cikls. Tā bija ziema, bet nevis pavasaris, kā to grib iestāstīt daži senatnes pētnieki.

Ja mēs paskatāmies Debesīs, tad varam ievērot, ka tur spīd sīki jo sīki punktiņi, kuri nepārtraukti kustas, cilpas mezdami, viļņodamies. Jo lielāku uzmanību tiem pievēršam, jo spilgtāki tie kļūst. Tas ir sudraba spīdums, kas dod mums caur acīm vislielāko uzturu. Ja gribat, lai redze Jums atvaseļojas, tad skatieties šo mirdzumu. Visvairāk tas ir ziemā, virs jūfas. Jo vairāk to skatīsieties, jo labāk attīrīsies Jūsu domas, aura. Pienāks brīdis, kad šo spīdumu varēsiet saskatīt pat uz dažādiem priekšmetiem, bet ne visiem.

Šis spīdums ir Tīrība. Tautasdziesmās ir ļoti daudz par to teikts: "Sudraba lietņš lija", "Caur sudraba birzi gāju", "Sudrabota upe tek" u.tml. Vai šīs domas norāda, ka lija sudrabs, auga sudrabs, vai arī tecēja sudrabs? Tā bija Tīrība. Tīrs lietņš lija, caur tīru birzi gāju, tīra upe tek. Cik sirdij tuva ir tīrība!! Mēs taču vēlamies nodzīvot tīru dzīvi, vai ne? Taču ir arī tāds gadalaiks, kad ir ļoti daudz dubļu, nctīrības (salīdzinoši vislielākā laika mērogā - pēdējā tūkstošgade, mūsdienas). Bet tas nenozīmē, ka mums būtu par tiem jāpriecejas vai pa tiem jāvērtē. Ir jāpārdzīvo šis dubļu laiks, nesasmērējot ne rokas, ne arī sirdi. Nav liela bēda, ja kājas ir pabijušas dubļos. Citādi vispār nekur nevarētu nokļūt. Parasti šo laiku neizmanto īpašiem ceļojumiem, apciemojumiem. Nogaida, kad pats laiks kļūs labāks. Tad arī varēs pat ar tīrām kājām ceļot.

oooooooooooooooo

LielLātu Taisnību, Gudrību izsaka kā Mēru, Skaitli "8". Tas ir visaugstākais, vislielākais lielums. Augstākas vērtības par Taisnību nav. Tai Visumā atbilst Zvaigznes, Piena, Putnu Ceļš. Mēs ar savām acīm dabiskā veidā bez īpašu ierīču palīdzības tālāk par zvaigznēm neko nevaram saskatīt. Ja kāds lidotu ar gaisa kuģi tālu prom no Zemes, tad tik un tā viņš neko tālāku par zvaigznēm neredzētu. Ilgāk par to padomājot, katrs var izsecināt, ka tā ir ļoti vispārīga likumsakarība. Daudzi domā, ka tālāk aiz zvaigznēm vēl kaut kas atrodas, ka tur ir bezgalība. Vai esat padomājuši, cik liela un cik tālu stiepjas šī bezgalība? Cik tālu Jūsu domas aizsniedzas bezgalībā? Parasti par to reti aizdomājas. Un arī tad ne līdz bezgalībai. Vienmēr domas kaut kur tālumā it kā apstājas, it kā kaut kur aizliecas, līdzīgi tam, kad mēs skatāmies Mēness rietu, Saules rietu. Sekojot rietam, skats it kā mēģina 'aizliekties' aiz Zemes pamales. Arī Debesjums izskatās izliekts, bet nevis plakans.

Laiks ir Vilnis, Cikls. Tas atspoguļojas visā Dabā. Tādēļ arī mūsu domas, mūsu skats pakļaujas šim likumam. To vislabāk attēlo tieši Astuonnītis "8". Stāvus izskatā tas apzīmē, kā Laiks, Radīšana vijas, viļņojas Augšup - Lejup (Viņsaule - PaSaule) virzienā turp atpakaļ. Bet guļus izskatā "∞" norāda, kā Darošās pārmaiņas notiek PaSaulē. Abas zīmes ir bezgalības.

Pavērojiet tās uzmanīgāk, tad arī sapratīsiet, ka Jūsu domas, sniedzoties bezgalībā, mētīs loku tādu pašu kā šīs zīmes. Lai arī kā censtos, tomēr no šīs zīmes likuma nav iespējams izvairīties.

Taisnība ir augstāka par Patiesību. Mūsdienās šos vārdus lieto vietā un nevietā. Bieži saka, ka Patiesība ir pati lielākā vērtība, ka tā ir augstāka par Taisnību. Bet, vai tā ir?

Tiesā jau neizspriež patiesību. Tur vispirms patiesību noskaidro, tikai pēc tam var izšķirt, kam ir taisnība. Spriedumam jābūt taisnīgam. TIESA (lietuviski TEISMAS), uzzinot patiesību, TAISA TAISNĪGU spriedumu. Pa-TIES-ība, tātad līdzība ar Pa-JUMTI. Jumts ir augstāks par pajumti. Tiesa - Teisybe - Taisnība ir augstāka par Patiesību. Otrādi nav bijis un nebūs.

Katrai krāsai ir četras pamatnokrāsas: visgaišākā, gaiša, tumša, vistumšākā. Sudraba, dzīvsudraba krāsai tās ir šādas: vispilgtākais spožums, balta, pelēka, melna. Pirmajā nokrāsā noris acumirkīgā domāšana. Ja aizverot acis, redz šo ļoti spilgto sudraboto spožumu, tad domas ir ļoti spēcīgas, skaidras, gudras, acumirkīgas. Bet, ja tā nav, tad tas nozīmē, ka domas ir apmāktas, cilvēks vairs nespēj atšķirt taisnību no netaisnības, kļūst negudrs, prātīgs. Kam ir sudrabotas domas, to neviens nespēj godīgiem līdzekļiem pārmākt.

Starp citu, ja zināt, kāda izskatās varavīksne, vai skolās bijāt mācījušies par gaismu un tās krāsu kārtību (spektru), tad būsiet pamanījuši, ka tur nav vai netiek attēlotas baltās vai melnās krāsas. Vai vispār iespējams noteikt šo pēdējo krāsu viļņu garumus? Ar ierīcēm vispār šādus viļņu garumus nemaz nevar izmērīt. Parasti baltai vai melnai krāsai ierīces uzrāda plus mīnus bezgalību " $\pm\infty$ ". Nu, vai nav brīnišķīgs apstiprinājums tam, ka sudrabotai krāsai ir vismilzīgākais spēks visā Dabā.

Nevienai citai krāsai nav tik liels viļņu garums.

Varavīksne ir iznākums tam, kā lietus lāse, tātad Lieta, Miesa spēj atspoguļot apkārtējo vidi, gaismu. Lieta tikai paRĀDA, bet nevis RADA. Tā spēj tikai izvērst, izdalīt, vai arī savākt, sakopot, bet baltā gaisma pastāvēja un pastāvēs pati par sevi. To šī Lieta nerādīja. Tātad Lieta, Miesa ir kā Darītāja, kura spēj ar Radīto tikai kaut ko izdarīt.

Lielākais daudzums ķīmisko elementu, tīriem esot, ir sudraboti spožā krāsā. Pati Daba to ir izdarījusi, lai mēs saprastu, ka Pasaulē tīrībai visatbilstošākā ir sudraboti spožā krāsa. Protams, ir arī citas tīras vielas, elementi, kuru krāsas atšķiras no minētās.

Kad ir baltā krāsā domāšana, tad tas vēl ir labi. Labas dienas, baltas dienas. "Daudz baltu dieniņu.." - cik skaists vēlējums svētkos!!

"Balta nāca tautu meita
Kā ar sniegu apsnigusi.
Nav ar sniegu apsnigusi,
Nāk ar savu tikumiņu."

Baltā krāsā ir mūsu tautas TIKUMS. Dzīvot tikumīgi, dzīvot balti. Kādiem tad bija un ir jābūt darbiem, lai pat ikdienā sadzīvē mēs vienmēr paliktu balti? Vai tad senatnē dižie mūsu senči, piļu valdnieki, savus darbus darīdami, staigāja noskranduši, nosmulēti? Vai viņi tikai svētkos uzvilka tīru, glītu apģērbu? Mūsdienās reti kāds ikdienā cenšas vilkt skaistu tautas tērpu. Pat ievērojamākie tautasdziesmu dziedātāji vai tautas deju dejojāji to īpaši nevēlas. Viņi tikai tad, kad ir jāizrāda sava māka, uzvelk tautas tērpu. Bet, līdzko svētki, sarīkojums vai izrāde beigušies, tūlīt ar steigu pārģērbjas atkal viņiem ierastajās drēbēs, kuras par tautas tērpu vairs nevar uzskatīt. Īpatnējs pretrunīgums viņu rīcībā,- cik skaisti un cēli pirms tam runāja par latvisko dzīves veidu, par to, ka katram latvietim jācenšas turēt godā senču tikumus, tik veikli

pēc tam apmet kažoku otrādi - ikdienā pat nepatciksi, ka viņi vispār ir spējīgi kaut ko tādu stāstīt. Jo, pēc apģērba spriežot, latviskā viņos, viņu domāšanā ir palicis tik, cik vajadzīgs izrādīšanās spēlei skatītāju priekšā. Kāpēc ir tā, uzziņāsiet, kad stāstīšu par mūsu goda tēpu.

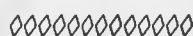
Pelēkā krāsa norāda, ka acumirkliģā domāšana jau sāk norimt. Cilvēka noskaņojums ir līdzīgs miglainiem, apmākušiem laika apstākļiem. Nav vairs skaidrības. Grūti saskatīt tālumus. Cilvēks kļūst gurdens, gauss, laisks. Ir nepieciešama atpūta. Bet, ja pelēkā krāsa ir ar baltu vai sudrabotu spīdumu, tad tas nozīmē, ka sāk domāt, kā radīto iemiesot Pasaulē, kā to izdarīt. Darišana ir arī vajadzīga īpašība, bez tās nevar iztikt.

Ceturta pamatnokrāsa ir **melna**. Melnā krāsā mēs domājam tad, kad esam izsalkuši un gribam ēst. Miesai arī vajadzīgs uzturs. Tukšs vēders pamazām, bet arvien izteiktāk sāk rūkt, kurkstēt. Ja cilvēks nav nolēmis badoties, tādā gadījumā viņa domas tiek pievērstas tam, kā sameklēt, pagatavot un apēst ēdamo. Par citām cēlām, lielām vērtībām īpaši grūti domāt. Tādus augstumus domas vairs nevar sasniegt. Domāšana 'piezemējas'. Lai augums neaizietu bojā, tas ir jāpabaro. Miesai nepietiek tikai ar zināšanām par uzturu, tai tas ir arī jāsaņem. Iekšēji augums pats sev uzturu nerada. Lai arī kāda būtu šajā Pasaulē būtne, tai tik un tā būs vajadzīgs arī lietīšķs uzturs.

Ja ilgstošā laikā tomēr nevar apmierināt savu izsalkumu, tad domas kļūst vēl tumšākas, vēl melnākas. Cilvēks top drūmāks, īgnāks, nelabāks, ļoti viegli sakaitināms. Visātrāk tāda īpašība izpaužas vīriešiem. Sievietēm ne tik spilgti. Šādos gadījumos labāk savu vīru, dēlu vispirms paēdināt, lai viņa domas atkal kļūtu gaišas, priecīgas. Tikai pēc tam lūgt, lai viņi paveiktu kādu darbiņu. Citādi viņiem 'uznāks melnie, nelabie'. Nepaēdis cilvēks viegli kļūst netaisnīgs, jo tumsā nav iespējams atšķirt, kas kurš ir. "Tumsā visi kaķi pelēki."

Melns ir arī **Jods** (lietuviski Juodas). Senāks vārds **Juuds**. Pasakās esam lasījuši, ka tad, kad ķēniņvalsti piemeklē melnās dienas, ķēniņa meitu (ievērojiet - meitu, bet nevis dēlu) grib dabūt Juods, Juuds. Vispirms atnāk tai pakaļ **Trīsgalvainais** Juods. Viņš, protams, nedabū meitu, pie tam zaudējot savas trīs galvas. Pēc tam nāk **Sešgalvainais** Juods. Viņš arī zaudē visas galvas. Tas pats notiek arī ar **Devīngalvi** Juodu un, visbeidzot, pat ar **Divpadsmitgalvi** Juodu. Visi Juodi, Juudi saņēma pelnīto algu. Tā tas arī notiks tagad.

Pasakas beidzās šādi - Tēva Dēls apņēma par sievu Ķēniņa Meitu un vēl **pusķēniņvalsti**, un dzīvoja kopā laimīgi.

Tagad aplūkosim baltās un melnās krāsu īpašību atspoguļojumu mūsos pašos. Pavērojiet savas acis. Redzam katrā acī tās zilīti, kura ir melna. Tai apkārt ir varavīksnene, kuras krāsas var būt ļoti dažādas pat vienam cilvēkam. Varavīksneni ietver acu baltums. Zilīte, varavīksnene cilvēkiem ir apaļas (ar vienu centru), bet acu baltuma redzamā daļa ir gareniski apļveidīga (ar diviem centriem). Tā ir visiem cilvēkiem. Tieši **Baltums** (**Ārpuse**) ir tas, kas apņem pārējās krāsas (**IEKŠpusi**), tāpat kā skaitlis, tilpums 2 ietver sevī tilpumu 1. Baltums (2) ir vairāk par melnumu (1). Baltais ir pārāks, varenāks par Melno. Cilvēkam, kurš ir radīts pēc DIEVA līdzības, nav tā, ka acs zilīte būtu balta, bet to apņemtu acs melnums.

Acu zilītes loma ir tāda, ka caur to acs iekšienē no ārpusē ieplūst gaisma. Tātad ieplūst nevis izplūst. Tādēļ melnā krāsa ir kā **Sūcēja**. Tā uzsūc (līdzīgi Melnajiem Caurumiem Visumā) sevī visu gaismu, visas krāsas, kas ir tās apkārtne. Tādēļ jau mēs varam redzēt. Neredzam gaismu tikai melnā tumsā. Tieši gaisma ir tā, kas **dod** mums spēku, bet tumsa ir tā, kas **ņem** šo spēku. Tātad Baltā ir Devēja, bet Melnā - Ņēmēja. Melnā ņem visu, nešķirojot - tas ir labs, tas ir slikts. Tādēļ nav ieteicams valkāt apģērbus melnā krāsā ilgāk par trīsarpus dienām. Un pat tad, kad nesā šādus tērpus, labāk uzturēties **savas** cilts (tautības) radnieku vidū, jo tad saņems tādu spēku, kurš nesaardīs nēsātāja cilti. Nevajag tad atrasties starp svešiniekiem. Viņu lauks, auras sajauks melnā valkātāja lauku, līdz ar to arī viņa veselību.

Cilvēks, kurš nesā melnu apģērbu ilgāk par trīsarpus dienām, kļūst kā aurusūcējs jeb, svešvārdā, enerģētiskais vampīrs. Viņš ir ņēmējs, pat grābējs. Skaisti runās par Gaismu, bet īstenībā slepeni darīs melnus netīrus Tumsas darbus. Varbūt viņi runā par 'melno gaismu'?

Kādā laikā palielinās acu zilītes? Parasti tas notiek, kad iestājas tumsa, tumšs laiks. Taču acu baltums tad savu lielumu neizmaina. Tas ir dabīgi. Tātad cilvēkos Melnums, tieksme pēc zemākām, tumšākām, prātīgākām jūtām palielinās Melnās dienās. Tomēr, pat Tumsas laikmetā dzīvojot, cilvēki savu Baltumu var arī neizmainīt. Sasmērēties, protams, var ļoti viegli, taču notīrīties, iztīrīties - vairs ne tik viegli vai pat neiespējami. Spožā baltā ziemas dienā acu zilītes, tātad arī cilvēka Melnums samazinās.

Turiet, sargājiet sevi un ap sevi Balto Tīribu!! Tā ir mūsos iedzimta īpašība, kuru nevar ne nopirkt, ne nozagt, ne paņemt, ne atdot. To var tikai vai nu saglabāt, vai arī iznīcināt.

Ir jāsaprot, ka melnā krāsa ir dabiska, ka to nevar nekādi aizliegt, ka tā mums, dzīvām radībām, ir nepieciešama. Taču jāzina mērs, cik daudz tās var būt, cik ilgi to var lietot. Bez spēka saņemšanas, bez ēšanas nevar izdzīvot. Bet, ja pārēdas, tad tas nozīmē, ka nezina mēru, SĀTU. Izbadēšanās (pārbadošanās) arī ir ar tādu pašu nozīmi.

Izlasiet pasakas par Velniem. Viņi bija ļoti bagāti, naudīgi, ļauni. "Melnš kā Velns." Tieši velni gribēja aizdambēt upes, strautus, aizbērt ezerus. Arī mūsdienās tādu Velnu, Nelabo ir saradies ka biczs.

Juodaveidis - latvietim nozīmē to, kuram ir juoda jeb velna izskats. Lietuviešiem tas nozīmē nēģeris (negras; negerumas - nelabums). Geras - lietuviski ir labums, labs, derīgs. Mums derīgs ir arī ģeldīgs, ģēls. Bet neģeldīgs ir nederīgs. Neģēlis ir nelabais, ļaunais. Tas pats arī ar negeras - nelabais. Pasaulē dzīvo Ģēļie, Baltie, Labie. Tāpat kā - NeĢēļie, NeBaltie, NeLabie. Dzīvo gan Laime, gan arī NeLaime. Būtiskākais ir tas, kas valda.

Dabā visas īpašības ir iemiecotas dzīvu būtņu veidā. Katrai no tām bija un ir atvēlēta sava vieta uz Zemes. Ne jau velti mūsu pasakās stāstīts par Labajiem un Nelabajiem, Gudrajiem un Prātīgajiem. Nevar teikt, ka tikai vecītis un vecenīte, sunītis un kaķītis bija īsti, bet Ķēniņi, kā arī Velni, Juodi izdomāti, neīsti, nedzīvi. Viņi visi bija īsti, dzīvi. Ja tā nebūtu, tad nevienam nevajadzētu uztraukties par kaut kādiem tur nedzīviem velniem, nelabajiem. Kas tad reizēm naktīs cilvēkus moka, biedē? Nedzīvie? Kā tad nedzīvais vispār var kaut ko izdarīt, ja šī īpašība "darīt" ir tikai dzīvajiem? Kas tad ir dzīvs un kas - nedzīvs?

Interesanti ir palasīt skaidrojošās (arī filozofiskās) vārdnīcās, kas ir "dzīvība", "nāve". Par dzīvību neko skaidru neatradīsiet, vai arī uzzināsiet, ka dzīvs ir tas, kas pats spēj vairoties, vai arī tas, kas pats par sevi spēj kustēties, pārvietoties, u.tml. "Nāve - ir dzīvas būtnes dzīves beigās." Pēc šādiem uzskatiem var izsecināt, ka galds ir mūžīgs, jo tas nav dzīvs (galds pats nespēj ne kustēties, ne vairoties), līdz ar to tam nav arī dzīves beigās. Galdam nav nāves. Galds nevar iznīcināt. Pakustējās, pavairojās - tātad dzīvs. Nekustas, nevairojas - nedzīvs. Atomi, elektroni

tā tad ir nedzīvi, kaut arī tie kustas, bet nespēj paši vairoties? 'Zinātnieki' tos var mierīgi bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem trenkāt, spaidīt, stāpīt, skaldīt. Tas pats ar akmeņiem.

LielLātiem dzīvs ir Tas, kam ir krāsa, skaņa, mērs, stils. Gan akmens, gan upe, gan koks, gan galds, gan viss, ko mēs redzam, gan viss, ko mēs dzirdam IR DZĪVS. Tāds ir mūsu senču PasaulSkats. Miršana nozīmē tikai Gaismas/Skaņas/Mēra/Stila izmaiņu, saglabājot firo Cilti. Tā ir pāreja no viena Līmeņa citā. Līdzīgi - no Nomoda Miegā, no Dienas Naktī. Nevar vienlaicīgi atrasties Nomodā un Miegā. Pamēģiniet to izdarīt, nepārtraukti pie sevis domājot: "Es aizmiegu, tūlīt aizmigšu, vēl tikai mirklis un būšu jau aizmidzis, jā, tagad esmu aizmidzis, nu, patiešām esmu aizmidzis, es tagad sapņoju, bet drīz vajadzēs mosties, drīz pamodīšos, bet vēl pasapņošu, vēl mirklis un būšu jau pamodīcs, nu esmu pamodies." To nav iespējams izdarīt. Tā var tikai nomocīties un iegūt bezmiegu. No nomoda uz miegu ir tāda pati pāreja kā no veselā skaitļa 2 uz 1. Paši vārdi tiek atšķirīgi uzrakstīti, starp vārdiem ir arī atstarpes. Var jau rakstīt arī vārdu pie vārda vienā laidā. Piemēram, varjaurakstītārvārdupievārdavienā laidākastovisuizlasīsuzrunās? Ja viens teikums ir tāds, tad vēl varētu papulēties to izlasīt un izrunāt. Bet, ja tā būtu uzrakstīts viss teksts, vai tad kāds vispār vēlētos vienā elpas vilcienā to izburtot, izsacīt? Pietrūktu elpas. Pat starp ieelpas - izelpas cikliem ir nepieciešams brīvs starplaiks mazam sastingumam, kad nenorit neviens no ieelpas vai izelpas darbībām.

Daba ir brīnišķīgi iekārtota. Nevienam nav nekas jauns jāizgudro. Vajag tikai zināt esošos Dabas Likumus, dzīvot saskaņā ar tiem.

Balti, dzīvosim baltī!!

oooooooooooooooo

No kurienes nāk baltums? Vai esiet vērojuši, kā snieg sniegpārslīņas, kādas tās izskatās? Daba rāda, ka baltās sniegpārslīņas krīt lejup no Debesīm, bet nevis lien ārā no Zemes dziļēm. No Pazemes parasti var iegūt melnumu - akmeņogles, rūdu, naftu, u.c. Sniegpārslīņas ir ļoti maziņas, kristālveidīgas. Tām ir kopīgs stils - seši stari. Tāpat kā Astuoņnīti sešas staru lūkas, kas nodala vienu no otra sešus apvalka (876/543) laukumus.

Vai mēs varētu ar rokām izveidot tik skaistas sniegpārslīņas tik milzīgā daudzveidībā? Kas īstenībā ir šo mazo ledus zvaigzniņu Veidotājs?

Tas ir Gaiss. Viņš to dara ļoti viegli. Viņš iemiesojas visvienkāršākajā veidā, lai mūsu Prāts spētu saprast, mūsu Jutekļi varētu pat aptaustīt, sajust mūsu Radītāju - Laiku, kas izpaudies kā Gaiss, kas iemiesojies kā Sniegs, lai sniegtu mūsu acīm, mūsu sirdīm mirdzošo Skaidrību, balto Labestību.

Cik daudz sniegpārslīņu sasnieg Latvijā, Pasaulē vienā gadā, vienā gadsimtā un visā laikā līdz šim!! Un cik vēl sasnigs. Taču neatradīsiet nevienu vienādu sniegpārslīņu.

Šis likums attiecas uz visām dzīvām būtnēm. Katra no tām ir īpatnēja. Tikai kādas noteiktas īpašības - gaisma jeb krāsas (būtnes acīm, matiem, ādai, spalvai, apģērbam u.c.), skaņas, kurās būtne ir nosaukta vai kuras būtne izrunā, izsaka, izdzied, mērs jeb lielums būtnes augumam un tā daļām, būtnes vecumam, stils jeb izskats būtnes sejai, matiem, acīm, apģērbam u.c., var būt kopīgas. Tas arī ir pamats visu dzīvo radību sargrupēšanai, piemēram, putnos, dzīvniekos, kukaiņos, augos u.tml. Katru no šīm grupām var sargrupēt apakšgrupās u.tt.

Cilvēku sabiedrībā ir tautas - latviešu, lietuviešu, ēstu (igauņu), krievu u.c. Starp latviešiem neatradīsiet pilnīgi vienādus latviešus. Taču ir tādas būtiskas īpašības, pēc kurām uzreiz var pateikt, vai tas ir latvietis vai nav, vai tas ir sveštautietis vai sajauktenis.

Līdzības piemērs,- ja sniegpārslīņa sāk kust, tad kādu laiku tā vēl izskatīsies pēc sniegpārslīņas. Taču pienāks brīdis, kad notiks tik būtiskas pārmaiņas, kad iznākumā jau būs lāsīte, ūdens pilieniņš, līdz ar to arī citādas īpašības, citāda nozīme. Sniegpārslīņas un lāsītes kopīgā īpašība ir tā, ka abas ir veidotas no ūdens (ūdeņraža un skābekļa savienojuma), bet būtiskākā atšķirība - izskats. Sniegpārslīņa snieg, bet lāsīte list, pilieniņš pil.

Vēl viens piemērs. Mēs varam izgatavot no dažādiem materiāliem (koka un metāla) divus vienādus pēc izskata cirvjus. Bet pielietojums tiem būs dažāds. Ar koka cirvi nevarēs ilgstoši un

viegli skaldīt koka bluķus, bet ar metāla - gan. Abiem cirvjēm ir kopīga īpašība - vienāds stils, taču būtiskā atšķirība - dažādi materiāli, no kā tie pagatavoti.

Līdzīgi ar tautām, piemēram, latvietis un krievs. Viņi var būt ļoti līdzīgi pēc izskata (katram ir viena galva, divas rokas, divas kājas, u.tt.), taču būtiskākā atšķirība ir tā, ka katrā no viņiem rit atšķirīgas asinis (tātad atšķirīgs materiāls, no kā veidotas viņu miesas), ka abi runā atšķirīgās dzimtās valodās, līdz ar to abiem būs arī atšķirīgi Pasaules Uzskati, dzīves veidi. To ir devis pats Dieviņš, pati Daba. Tas pats attiecas arī uz pārējām tautām.

Gudrība, Taisnība iemiesojas sirdi. Tā ir SIRDSGUDRĪBA, MĪLESTĪBA. Lietuviski - Taurumas²⁸. Tas ir Taura (T-Aura, Taisnīga aura, lauks) zvaigznāja spēks. Tagad to pazīstam arī kā Vērša zvaigznāju. Pēdējais nosaukums nozīmē to, ka jau notiek Vēršana, ApVēršana visplašākā ziņā.

Atbilstošā krāsa SirdsGudrībai un Mīlestībai ir Ķiršsarkanā (liet. - Vyšninis). Ar visām pārējām trijām pamatnokrāsām (liet. - RAUSVAS - RAUDONAS²⁹ - PurPURAS). No visgaišākā līdz vistumšākajam.

Protams, ka mūsdienās daudzu krāsu nosaukumi ir atšķirīgi no tiem, kādus lietoja senatnē. Rūpnieciski ražotās krāsas nosaukt vārdos, kādus lieto dabisku augu, lietu krāsu izteikšanai ir ļoti sarežģīti. Tādēļ tagad krāsas bieži izsaka svešvārdos. Dažādu priekšmetu, apģērbu, cilvēka sejas ādas, matu, acu krāsas vislabāk nosaukt tā, kā tas ir Dabā, piemēram, sniega, ķiršu, melleņu, ozollapu, salātu krāsā u.tml. Tas atvieglo krāsu nozīmes noteikšanu.

Ķiršsarkanā krāsā ir arī mūsu valsts karogs. Sarkanbaltsarkans. Tas nozīmē, ka valstī, kurai ir šāds karogs, jādzīvo Taisnīgiem, Gudriem, Sirdsgudriem Dižciltīgiem valstniekiem.

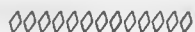
Pēdējā laikā mēs ļoti bieži dzirdam, ka ir jāmil, ka ir jādalās mīlestībā. Pat mēģina iegalvot to, ka ir jāmil ienaidnieks. Bet vai paši to dara? Vai Pasaulē vispār ir tāda mācība, kuras zinātāji un mācītāji milētu (runāt jau runā, bet darīt gan nedara) savus ienaidniekus - viņu mācības, dzīves veida, dzīves vietas noliedzējus, nīcinātājus? Vai vispār tad Dzīvība spētu pastāvēt, ja valdītu šāds Likums? Vai šie prātotāji savas slimības, netaisnību, neveiksmes, sāpes, ciešanas un citas nelaiemes mil tāpat kā savu Dievu, laimi, veselību, veiksmes? Ja tā būtu, tad kāpēc viņi pūlas atbrīvoties no slimībām, no netaisnībām, kuras paši mil. Ja jau slimības viņiem dara labu, tad būtu jāļauj tām šo 'labumu' izdarīt līdz galam. Pretējā gadījumā tā ir visprastākā liekulība. Pat šo prātnieku augumi, miesa dara visu, lai tikai tiktu vaļā no nelūgtas viešņas - kādas kaites (tātad kaitnieces, ienaidnieces), pretēji tam, ko runā miesas valdonis - Prāts. Citādi miesa, ja tā neaizsargāsies un nepretosies, vai pat palīdzēs kaitei, var aiziet bojā. Un gals būtu arī tāda veida mīlestībai.

Liellātu PasaulSkatā mil tikai Taisnību, Gudrību, tikai Savu - Savu Tēvzemi, Savu Valodu, Savu Tikumu. Bet ciena visu pārējo Dieviņa laisto radību. Mēs svešu nemīlam, bet tikai cienam tik ilgi, kamēr viņi nepārkāpj mēru, robežas, kas sargā mūsu PasaulSkatu, mūsu Tēvzemi. Bet tos, kuri pārkāpuši šos mērus, vairs necienam. Ar svešiem nedrīkst veidot ģimenes un laist Pasaulē bērnus, jo viņi jau būs sajaukti, bet ne vairs tīri.

Ja apgalvo, ka pilnīga mīlestība nevar būt, ja nav baudas (sekss), tad tas ir pretrunā ar mūsu senču PasaulSkatu. Mīlestība ir mīlestība, bet kaislības, bauda, vairošanās (sekss) ir sekss. Nedrīkst no tiem taisīt sajaukumu.

Ja ņemtu vērā iepriekš minēto apgalvojumu par pilnīgo mīlestību, tad jāvaicā: "Kādā veidā ir iespējams pilnībā milēt savus vecākus, savu Tēvzemi? Vai vispār to ir iespējams izdarīt bez sekss?"

Sirds mums atrodas auguma augšpusē, bet vairošanās daļas - apakšpusē, tātad pavisam citā pusē, zemāk. Tādēļ mīlestība nav tas pats kas sekss. Mīlestība ir vispirms, visvērtīgākā par kaislībām, baudām. Vairošanās ir nepieciešama tikai tad, kad divi vienas tautas cilvēki - vīrietis un sieviete - ģimenē vēlas savu kopīgo Mīlestību iemiesot, pavairojot šajā Pasaulē, lai bērnos Mīlestības mūžīgais ritējums turpinātos un nepārtrauktos. Tikai tā visvieglākā veidā ir iespējams vairojot dabisku, tīru mīlestību.

SirdsGudrības, Tauruma skaitlis ir "7". Šis mērs nozīmē arī Radošos centienus, radošās tieksmes. Radīt mīļas tautasdziesmas, mīļas pasakas. Radīt Mīlestību ŠaiSaulē. Dzīvot ar Mīlestību, Daiļumu.

Astuoņņīti skaitlis "6" nozīmē PašCieņu, Cēlumu (lietuviski - Orumas³⁰). Tas izpaužas mūsu Dzimtajā Valodā, Dzimtajās Domās. Atbilstošā krāsa ir sudrabeglei, eglei, jūras viļņiem, rudziem, sudrabvītoliem. Tātad Zaļš - ZaļGans - ZilGanZaļš - Salātzaļš. Mums labvēlīgākā ir tieši sudrabegles, egles skuju krāsa. Mūžzaļie koki. Pavērojiet egļu mežus. Cik dzīvinošs, spēcinošs zaļums ir tajos!!

"Egle, priede, paeglits,
Tie Dievam labi koki:
Lai bij ziema vai vasara,
Zaļi svārki mugurā."

Egļu mežu biežokņos patvērumu atrod daudzi dzīvnieki. Egļi, ietērpusies zaļā sagšā, sargā tīru gaisu cauri visiem gadalaikiem. "Egle - Zalkšu ķēniņiene". Zalktis (lietuviski - Žaltys) = Zaļa Tiesa Zaļu Tīs. Mums ļoti jāsaugā egļu meži, lai visapkārt būtu vienmēr mūžīgais Zaļums. Priedēm šī zaļuma ir mazāk. Priežu mežā atrast glābiņu no ienaidnieka būs grūtāk.

Zaļš Vārds = Zaļa Varde - tā ir mūsu Dzimtās Valodas zīme. Mēs runājam, dziedam zaļus vārdus - mūžam dzīvus skaņas viļņus. Pat baltā, aukstā ziemā, kad valda Sastingums, mūsu Valoda tomēr paliek dzīva, zaļojoša. Mūsu Valoda ir Taisnīga, tā ir Zinātniska, pilna ar seno zināšanu atslēgām - burvju maģiskiem vārdiem.

Liela Varde = Liels Vārds = LielVārde - mūsu Valodas glabātāja. Ir tāda pasaka "Varde - Ķēniņiene". Vārds kā Valdnieks.

Kādas Vardei ir galvenās īpašības? Varde lec. Leciens ir kā Skaņas vilnis, kas mūsu valodā atbilst vārdam. Viens leciens - viens vārds. Vēl leciens - vēl viens vārds. Daudzi lecieņi - daudzi vārdi - veido vārdes taku - vārdu teikumu. Kad varde apstājas, tad pēc šīs apstāšanās nozīmes izveidojas mūsu valodā pieturzīmes.

Taču vēl viena ļoti būtiska vārdes īpašība ir tā, ka viņa ķer odus, mušas un citus līdzīgus kukaiņus. Varde var noķert tikai tos, kuri ir pārkāpuši noteiktu attālumu, robežu ap vardi.

Ods ir kā neaicināts, nelūgts robežpārkāpējs, kurš bezkaunīgi un ar viltu caurdur ādu (dzīvnieka miesas ārējo robežu), lai varētu sūkt asinis. Tāpat dara arī dunduri, mušas, knišļi. Viņi kļūst ļoti neganti tad, kad ir izbadējušies un pirms Pērkonlaika. Ja ods iekož arī cilvēkam, vai tad pēdējam būtu jāgaida, kamēr ods piesūcas pilns ar asinīm, vai jātrenc ods projām? Lai ods izdzīvotu, tad viņam tik un tā būs jāsameklē kāds cits dzīvnieks, no kura sūkt asinis. Pierunāt odus to nedarīt nav iespējams. Tādēļ ar vārdes, varžu palīdzību mēs no odiem varam tikt vaļā. Ar

vārdu palīdzību. Ar rokām odus daudz neaizgaiņāsi, neapsitīsi. Bet ar vārdiem var izveidot ap sevīm tādu skaņu lauku, auru, caur kuru ods nevar caurtikt. Ods šādos gadījumos labāk meklēs tādus, kuri sevi nav aizsargājuši. Tādēļ oda sūtība zināmā mērā arī ir, lai pārbaudītu mūsu aizsardzību. Mūsu vārdu spēku. Bet tas neattaisno oda ļaunprātību.

Maģija, MAGs = GAMs = GAMma - noteikta kārtība = GAMTA. Pēdējais ir lietuviešu vārds, kas latviski nozīmē DABA. Tātad Daba ir GamTa jeb "Te ir Gamma". Daba ir Dieviņa Likumu kārtība. Neviena tauta, neviens dzīvnieks nav izgudrojis nevienu no krāsu, skaņu, skaitļu, stilu gammām. Tās ir vispārīgas, nevienam īpaši nepiederошas likumsakarības,- tās izmanto visi.

Piernēram, skaņu gamma - tā ir viena vienīgā visā Pasaulē, taču cik dažādas dziesmas, melodijas ir sacerētas, dziedātas, dzirdētas. Kurš izgudroja lakstīgalas dziesmas? Tieši šī pielietošana ir tā, kas atšķir katras tautas dzīves veidus, viņu domāšanu.

Burts = **BURT**s. Mājās vecāki savus bērnus mācīja un mācīs **BURT**ot. Mācīja un mācīs **BURT**, VĀRDOT³¹. Mūsu senči bija BURTNieki, BURVji, VĀRDOTāji.

Mūsu buramvārdi ar milzīgu spēku neļauj pārmākt mūsu domāšanu nevienām citām svešām valodām, it sevišķi, tādām, kurās runā tautas, kuru dzīves veids ir kā odiem un kā lapsām.

Tādēļ arī visas tautas, kuras iekaroja mūs, vispirms centās iznīcināt mūsu dzimto valodu. Jo tikai ar savu valodu mēs spējam pateikt acumirkli taisnību.

Cik mums ir dotas dzimtās mēles? Cik daudz mēļu Jūs paši sev gribētu? Dieviņš deva mums visiem katram tikai pa vienai mēlei visam mūžam. Vienu valodu visai dzīvei. Un mūsu senči ar to varēja izdzīvot. Bet tagad daudzi uzskata, ka ar vienu valodu ir par maz. Ar vienu dzimto mēli nepietiek. Vajag vismaz divas. Vēl labāk, ja to būtu ļoti daudz. Vai tad tādus var uzskatīt par

gudriem, taisnīgiem, godīgiem, ja viņi, piemēram, pirms vēlēšanām runā vienā mēlē, pēc vēlēšanām - citā, ja darbā runā vienā mēlē, bet mājās - citā, ja runā vienu, bet raksta citu? Protams, ka nē. Izlasiet pasaku "Lapsa un Vārna", kurā pastāstīts, ko lapsa vēlējās un kā viņa izmānīja no vārnas sieru. Vai piedalīsieties Lapsu vēlēšanās?

Reizēm pat valodnieki savos rakstos par valodas tīrību izmanto tik daudz svešvārdu, ka ir jāsāk domāt, kuri apzinātāk piesārņo mūsu valodu - paši valodnieki vai tie, par kuriem šie valodnieki raksta.

Sudrabegles, egles (vasarā - rudzu, sudrabvītolu) krāsas mums palīdz saglabāt mūsu valodas tīrību. Palīdz mums nosargāt mūsu PašCieņu, Cēlumu. Jo, runājot tikai Savā mēlē Savā Tēvzemē, mēs parādam, ka sevi cienam, ka cienam savu valodu, savu Tēvzemi. Parādam, ka mums pietiek tikai ar Savu. Svešu mums nevajag.

Bet tikko sākam lietot svešvārdus, tā tas nozīmē, ka tajā mirklī viņš sevi vairs neciena, neciena savu valodu, neciena savu Tēvzemi. Un tādu runātāju arī mēs necienīsim, kurš sevi neciena.

Tikai tad, kad atrodamies svešā zemē, mēs drīkstam runāt viņu valodā, vai vislabāk, izmantot tulku palīdzību, vai arī klusējot klausīties, vērot. Mēs nedrīkstam svešiem viņu Tēvzemē uzspiest savu valodu. Tas pats ir jāievēro arī svešiniekiem mūsu Tēvzemē. Ja viņi uzskata paši sevi par tik ļoti augsti izglītotiem, gudriem, vizinošiem un brauc pie mums, lai mūs mācītu, kā jāciena citi, kā ir jādzīvo, tad īstenībā redzam, ka šie ārzemju 'gudrie' par visu varīti cenšas mums uzspiest, lai mēs mācītos viņu valodu. Šie svešzemnieki maksā lielas naudas nevis par to, lai mēs varētu vairāk, labāk apgūt paši savu dzimto valodu, bet lai mūsu bērni iemācītos svešvalodu jau tajā vecumā, kad ir ļoti būtiska savas valodas iemācīšanās. Tādā veidā ar viltu un

ar naudu viņi cenšas sagraut jau iedīgli mūsu tautas PašCieņu, Cēlumu, dzīvotspējīgumu un aizsardzību. Ar ieročiem viņi to nespēja panākt tūkstošgadu laikā, bet tagad ar pašmāju lapsu (nodevēju) palīdzību to mēģina izdarīt dažu gadu laikā. Bet viņu pūles ir veltas, jo Visuvarēnais Kūrējs Laiks savu paša Cilti - latviešus/lietuviešus - neļauj iznīcināt.

Ļoti labi Skaņas spēku mācēja dzīvē izlietot tieši Ragaņi un Raganas. RagGans = Ragu Gans. RAGS - Taure. RAGS = GARS = SARGS = AGRS. Sargi sargāja savu Tēvzemi un par tuvojošām briesmām brīdināja savējos, pūšot ragus.

Gars (liet. - Dvasia, mums - Dvaša) = Garss = Garsas (latviski - Skaņa = Skanna = SĀKne = Sakne = Kanna = Aknas) = Garšs (liet. - Ilgas³², mums - Ilgs³³) = Garša (liet. - Skonis; **garšīgs** - **skanus**).

Vai ievērojāt, ka lietuviešu vārds "garsas" ir līdzīgs latviešu vārdam "garša", un "skonis" - vārdam "skaņa"? Visi šie vārdi apzīmē mūsu jutekļa mutes un tieši mēles īpašības, darbību un sajūtas. Mēs izrunājam skaņas, garšojam ēdienus.

Ja uzmanīgāk padomājam, kā mutē rodas skaņas un kur veidojas garšas sajūtas, tad varam saprast, ka skaņu veido caur muti izelpotais gaiss, kurš tiek dažādi ievīļnots vai virzīts ar mēles palīdzību. Tātad skaņa ir nevis mēlē, bet ap to. Garšu sajūt pati mēle. Garša, pretēji skaņai, 'nelidinās' ap mēli, bet it kā iesūcas mēlē. Ja vēlamies Skaņu un Garšu izteikt kā skaitļus aplūkotajā sistēmā, tad Skaņa būs "2" (mēles Ārpuse - Lauks), bet Garša - "1" (mēles IEKŠpuse - 'Kauls'). Tā būs latviešu vārdiem, bet lietuviešu - pretēji: Skonis būs "1", Garsas - "2". 2/1 un 1/2. Kā Spogulis.

Latviešu/lietuviešu valoda ir tik spēcīga un dzīvotspējīga, ka tajā mēs runājam vēl tagad. Mūsu valoda ir visnenākās Lātu valodas nesaārdīts turpinājums.

oooooooooooooooo

Mūsdienās ļoti daudz runā un raksta par Garīgumu. Skaidro arī tā nozīmi. Saka, ka Pasaulē ir maz Garīguma.

LielLātu PasaulSkatā **Garīgums** ir tas pats, kas **Skaniģums**. Gars ir Skaņa. Garu, Skaņu nevar redzēt. Tādēļ arī Svētais Gars, Svētais Vārds, Svētā Skaņa nav redzami, bet tikai dzirdami.

Mums svētāks un nozīmīgāks par Garīgumu ir **Gaišums**³⁴, **Gaisma**. Tātad tas, ko redzam, nevis tas, ko dzirdam.

Vai tad Pasaulē trūkst Garīguma? Skaniģums, Garīgums tur ir pa pilnam, bet jānoskaidro, kādas ir šīs Skaņas, kādi ir šie Gari, Vārdi - kam tie ir svēti un kam - ļauni?

Daudzi saka, ka šis laikmets ir Tumšs, Nelabs. Tātad ir maz Gaišuma, Gaismiģuma. Līdz ar to ir daudz Skaniģuma un Garīguma. Līdzīgi kā miglas laikā - grūti kaut ko tālumā skaidri saredzēt, bet sadzirdēt gan var. Bet ar dzirdamību (apgarotību) vien nepietiek. Ir nepieciešama laba redzamība (apgaismība, apgaismojums).

Varat sevi ļoti vienkārši pārlicināt, izmēģinot sekojošo: ar aizvērtām vai rūpīgi aizsietām acīm padzīvot vismaz vienu dienu, nedēļu bez citu palīdzības, klausot vienīgi Dieva vai savai sirds**halsij**. Varat darīt arī tā: padzīvot tik pat ilgi, ja ir aizbāztas ausis, vai arī tādā stāvoklī, kad gan acis, gan ausis ir aiztaisītas pilnīgi ciet.

Pat neizpildot iepriekš minēto, vai varat pateikt, kas mūsu dzīvē ir nozīmīgāk - redzēt vai dzirdēt?

Saka arī tā: "**Redzēt gara acīm**." Necsmu dzirdējis un lasījis, ka kāds no viņiem būtu teicis, ka ir redzējis ar gara ausīm.

Daudzi cilvēki savās dzīvēs ir piedzīvojuši **Apgaismības** brīžus. Ir cilvēki, kas dzīvojuši **Apgarotī**. Apgaismība un Apgarotība nav viens un tas pats. Tāpat kā Gaisma un Skaņa, Gars.

Lūk, tāda ir mūsu valodas īpatnība, ka katram vārdam ir sava nozīme un uzdevums. Tos nedrīkst putrot, piedēvējot vieniem vārdiem citu vārdu būtību.

'Gara gaisma' ir tas pats, kas 'Grāviens zibens'. Pilnīga ačgārnība. Mēs neesam angļi³⁵, kuri runā vienu, bet raksta citu. Jo mēs esam Balti kā Sniegs, bet ne Melni kā Ogles.

Gaisma = Gaismot = Gaismotājs = Gaisminieks. Krāsa = Krāsot = Krāsotājs = Krāsinieks. Skaņa = Skaņot = Skaņotājs = Skandinieks³⁶. Gars = Garot = Garotājs = Garinieks = Garidznieks (garīgot).

Tā kā acis atrodas augstāk nekā ausis, tad arī Gaismotāju = Gaisminieku domāšanas līmenis ir augstāks par Garotāju = Garīdznieku domāšanas līmeni. Tādēļ Garīdznieki nekad nav spējuši un arī nespēs aizstāt Gaisminiekus. Garīdznieki ļoti maz runā (vai arī vispār to nedara) par Redzamo Dievu. Viņi uzskata, ka Dievs nav redzams, ka Viņš ir Noslēpums, ka Dievs ir Viens (1) vai arī TrīsVienīgs (3). Bet Gaisminieki uzskata, ka Dieviņš ir redzams, ka Viņš ir Zināms, ka Dieviņš ir Dīvains (2/1) vai arī ČeTriVienīgs (4/3). Tā ir pati būtiskākā atšķirība starp visiem domāšanas veidiem, kādi vien pastāvējuši un pastāv gan Pasaulē, gan visā Visumā.

Latviešiem/lietuviešiem vislabvēlīgākais ir Gaisminieku uzskats.

Gaiziņš = Gaisiņš = GaisZiņš = Gaisa Zinis. Pēc Gaiziņkalna vietējie iedzīvotāji noteica, kāds būs gaidāmais laiks, gaiss.

Salātzaļā krāsa nozīmē to, ka ir nepieciešams uzsūkt spēkus, līdzīgi kā tas ir melnai krāsai. Salātzaļā krāsa visvairāk ir Pavasarī un Vasarā. Pavasarī, kad kokiem plaukst lapas, tad daudziem tās ir salātzaļas. Lapas uzsūc ļoti daudz gaisa, lai koks varētu augt. Arī zālei ir līdzīgs salātzaļums, jo, dīgstot un veidojot asnus, vajag visvairāk gaisa. Tikai vēlāk vasarā šī salātzaļā krāsa pārtop jau tumšākā, 'biezākā' zaļumā.

Salātzaļās krāsas laikā mums ir vislielākās iespējas saslimt. Tādēļ mums šajā laikā sevi jāpasargā, velkot mugurā apģērbu sarkankoka vai kukavas (līdzīgi kā kakao) krāsās. Šāds apģērbs mūs saudzēs kā pumpurus to apvalciņš, čauliņa.

Salātzaļā krāsa veido valodas, kādās runā tās tautas, kuras ir darītas no Zemes. Viņām šī krāsa ļoti patīk. Tādēļ to mēs varam redzēt viņu darbos, apģērbos, karogos u.c.

Ir arī Sūnzaļa krāsa - tā atrodas visvairāk uz zemes. Salīdzinot ar egļu zaļo, sūnzaļā krāsa atrodas zemākā līmenī. Tādēļ pēdējā mums nav tik labvēlīga. Sūnzaļā krāsa ļoti nepieciešama un patīkama ir vāciešiem³⁷, jo viņiem ir tāda līmeņa domāšana.

Mūsu Radošās, dzīvību dodošās un saudzējošās krāsas tāpat ir sudraba, balta, pelēka, ķiršsarkana, sarkana, sārta, sudrabegles, egles, rudzu. Tām visām ir jābūt ar sudrabotu mirdzumu, spīdumu. Ja mēs tās vērosim, ja vilksim tādās krāsās tērpus, ja mājās būs tādas krāsas, tad mēs atkal būsīm Gudri, Taisnīgi, Radoši, SirdsGudri, PašCienīgi, Cēli savu senču - LielLātu - pēcteči. Jo tā ir mūsu iedzīmtība.

Velkot tērpus mūsu Radošās krāsās, spēsim saglabāt Savu veselību, atveseļoties, aizdzīt prom Nelaimi, Ļaunumu, Juodus, Iekarotājus. Viņiem šīs krāsas ir kā Nāve. Ilgi viņi tās nespēj izturēt. Tādēļ mūsu Radošās krāsas viņi ar viltu vai ar spēku centās aizliegt izmantot. To darīja arī tādēļ, lai viņiem būtu vieglāk mūs pārvaldīt un izkalpināt, pat paverdzināt. Iekarotāji nav muļķi, viņi ļoti labi zina šo krāsu nozīmi, taču to atklāti nekad neteiks, jo tad viņi vairs nespēs mūs iekarot un apspiest. Iekarotāji ir viltīgi.

Miļie latvieši un lietuvieši, kuri vēlas, lai Latvija un Lietuva būtu laimīgas, velciet tikai Radošās krāsās tērpus, palīdziet arī ar savu piemēru Savai Tēvzemci atgūt Veselību un Tīrību!! Radiet ap sevi šo brīnišķīgo Lauku, Auru, kura atdzīvinās gan Jūsu acumirkliģo domāšanu, gan atmodinās citos tautiešos Taisnīgumu, SirdsGudrību, Mīlestību un Cēlumu. Kūrējs Radītājs Laiks Jums sūtīs kā Atbildi vēl vairāk spēka, vēl stiprāku Taisnīgumu, vēl lielāku Gudrību. Sūtiet šādu krāsu domas saviem Radiniekiem, Senčiem, Pēctečiem, lai atjaunojas Paaudžu Saites, Pieredžu laipas starp tām. Ejiet droši cilvēkos, tautā. Viņi jūs atpazīs, kaut arī var nezināt šo krāsu nozīmi. Viņos maz pamazām radīsies domas un vēlmes tērpties šādās krāsās. Gan Jūs, gan viņi būsiet priecīgi par atveseļošanos, par šo radošo krāsu milzīgo spēku.

Atcerieties, ka Sudraba, Ķiršsarkanā, Jūrasviļņu krāsas ir visas Pasaules GANU - Pagānu - latviešu/lietuviešu un viņu radinieku - dzīvības un atpazīšanas zīmes.

Gan Latvijā un citur ir zintnieki, kuri apgalvo, ka viņu dzīvi neietekmē krāsas. Dažs pat saka, ka viņš ir spēcīgāks par tām. Vai tas tā ir? Padomāsim loģiski. Nevienš no šādu domu paudējiem nav bezkrāsains vai caurspīdīgs. Katram no viņiem ir savas īpatnējas krāsas un to nokrāsas gan matiem, acīm, sejai, gan apģērbam. Tāpat viņi paši ir šo krāsu sakārtojums. Var pat teikt, ka viņi ir šīs krāsas, kuras var pašas mainīties vai arī tikt izmainītas. Ja jau kāds zintnieks ir spēcīgāks par krāsām, tad lai atrīvojas no tām - pats lai kļūst caurspīdīgs, viņa domas lai kļūst caurspīdīgas un arī viss, ko viņš redz, lai kļūst caurspīdīgs, lai nekur nebūtu nevienas krāsas. Kā viņš iedomājas savu un citu dzīvi šādā vidē, kur nebūtu nevienas krāsas, viss būtu caurspīdīgs? Kādiem likumiem un kādām likumsakarībām vajadzētu valdīt šādā sistēmā? Kā tādā Pasaulē mēs

viens otru spētu atšķirt, atpazīt? Kādam nolūkam tad kalpos redze? Vai vispār šādu Sistēmu ir iespējams izveidot?

Varbūt šādi zintnieki domā, ka viņiem ir vienalga, kādas krāsas ir apgērbam vai viņam pašam? Loģiski padomājot, atradīsies tādas krāsas, kuras viņiem ļoti nepatiks. Ja viņiem būtu šādās krāsās jāgērbjas, tad agrāk vai vēlāk šie zintnieki saslims un aizies bojā, jo ilgi neciešamas krāsas neviens nav izturējis. Tās ir viņu dzīvībai kaitīgas. Ja šāds spriedums nav skaidrs vai arī nav pārliecinošs, tad var paši ar sevi izmēģināt dabā.

Vai ievērojāt, cik rūpīgi no mums tika slēptas Radošās krāsas pēdējos 50 gados? It sevišķi, mūsu valsts karoga krāsas - ķiršsarkanās un baltās krāsu salikumu 2/1 (2 sarkanās un 1 baltā). 1 - kā zvaigznes, pats Sākums, Visaugstākā Taisnība - sudrabots baltums, un zemāks par to līmenis ir ķiršsarkanai - Radošs turpinājums, mūsu Mīlestība. Mūsu Radošās krāsas komunistu laikos gandrīz visur tika aizliegta.

Ja skolā klasē uz galda vāzē ielika divus baltus un vienu dzeltenu ziedu, tad neviens tam īpašu uzmanību nepievērsa. Bet, ja vāzē atradās 2 sarkani un 1 balts zieds, tad mūsu zemes iekarotāji un viņu līdzskrējēji to uzskatīja par 'Dzimtenes' nodevību, nežēlīgi par to sodot ziedu licēju.

Bija arī tā, ka Atmosdas sākumā gribēja aizliegt dažos mītiņos rādīt karogus, kuri bija meln-balt-melni (tikai attiecības bija īstās 2:1:2 jeb 2/1), jo negribēja, lai melnbaltajos tālrāžos latvieši šos karogus redzētu. Jo iekarotāji pat nevēlējās, lai mēs domātu, ka mītiņā ir turēt sarkan-balt-sarkans karogs. Pat, lai mums domās neienāktu mūsu Radošās krāsas - ķiršsarkanā un baltā, kā arī mūsu mēri - 2/1. Jo iekarotāji un nodevēji ļoti labi zināja, ka tad, kad mūsu domās atkal būs šīs krāsas un kad mēs atkal īstenībā redzēsīm tās, tad naidnicku varai jābeidzas.

Tagad tas arī notiek. Kaut arī mēs vēlētos, lai tas būtu ātrāk, taču jāatceras, ka mums pašiem ir jānotīrās un jāpagatavojas Jaunajam Laikam. Un tam arī vajadzīgs laiks.

oooooooooooooooo

Pēc Radišanas seko Darišana. Astuoņnīti tā ir Labā puse. Tur lielākais mērs jeb skaitlis ir "5". Pieci atbilst mūsu PRĀTAM (lietuviski - Protas), CENTĪGUMAM (liet. - Uolumas³⁸). Tāda nozīme ir Misiņa - Dzeltenai - Zelta - Burkānu krāsām.

Prāts iemiesojas Aknās. PRĀTS = TĀRPS = STARPA = SPARTA. Prātam augstākā vērtība ir Nauda³⁹ (liet. - Labums, Derīgums, LietDERība).

Kāds ir tārps galvenais uzdevums? Protams, ka ļoti daudz grauzt, ēst. Tārps pats sev neradīs ēdamo. Viņš nesēs ne graudus, dārzeņus, nestādīs arī kokus. Tārps izmanto to laiku, kad sāk veidoties augļi, vai arī grauzīs to, kas rada, gatavina šos augļus.

Vai kāds vēlas līdzināties tārps, pārņemt tā īpašības? Vai nav tārps centīgs? Viņš var ēst un ēst. Ja Daba ļautu tārpiem to nepārtraukti darīt, tad viņi apēstu vai visu vieni paši, kaut arī pēc tam būtu jāaiziet bojā. Viņi savu uzdevumu tad izpildītu vispildīgākā mērā. Bet īstenībā, protams, ka tā tas nenotiks.

Prātam (5) nav Mēra sajūtas. Mēru zin un nosaka Gudrība (8), kas iemiesojas Sirdī. Sirds atrodas cilvēkam auguma krūtīs - galvenajā Elpošanas sistēmā - vairāk kreisajā pusē nekā labajā. Aknas, kurās iemiesojas Prāts, atrodas cilvēka vēderā - galvenajā Gremošanas sistēmā - labajā pusē. Elpošanas sistēma cilvēkā atrodas augšpusē, bet gremošanas sistēma - apakšpusē. Aknas pārstrādā venozās asinis, tās attīrot. Tātad nepārtraukts darbs ar kaut ko netīru. Ja cilvēks pārēdas vai pārāk daudz nodarbojas ar savu kaislību, baudu apmierināšanu (seksu), tad aknas pārpūlas un nespēj vairs tik labi attīrīt uz sirdi plūstošās asinis. Līdz ar to sirdī iekļūst neattīrītas, sliktas asinis, tādā veidā pīcārņojot sirdi. Pārpūlētās aknas sāk palielināties, uzbriest, tādā veidā sāk spiest plaušas un pat sirdi. Aknas it kā vēlas 'ieņemt' sirds vietu. Prāts sāk pārmākt SirdsGudrību un Gudrību. Bet Daba tādu stāvokli ilgi nepieļauj. Šādos gadījumos uzrodas aknu slimības, tad sirds slimības u.t., kas parāda, ka cilvēks nav kaut ko pareizi ievērojis un izdarījis. Cilvēks kļūst

Prātīgs, bet ne vairs Gudrs. Tātad, ja kādam ir slimas aknas, tad lai zin, kam uzmanība ir jāpievērš - jāievēro Mērs gan ēšanā, gan seksā.

Dzeltenā krāsa ar jūrasviļņu zaļganumu jeb Misiņa = ZaļVara krāsa norāda uz to, ka ir beigusies Radīšana un ka ir sākusies Darišana. Rudzi sāk dzeltēt un vēlāk tas pats notiek arī ar koku lapām. Misiņa zaļvara krāsa ir Robeža, Sākums Varēšanai.

Olai Ārpuse ir Baltums, bet Iekšpuse - Dzeltenums. Margrietīņām ir baltas ziedlapiņas un dzeltens viducītis. Ziediem dzeltenā krāsā parasti ir ziedputekšņi. Ziedputekšņi ir arī burkānsarkanā krāsā. Svešvārdā - oranžā. Tas arī parāda dzeltenās krāsas pamatzdevumu un būtību - rūpēties par Miesu - gādāt tai Uzturu. Mēnesi visbiežāk redzam sudraboti baltu, bet Sauli - dzeltenīgu. Reizēm ir otrādi, taču tās ir zīmes, ka notiks pārmaiņas.

Dzeltenā krāsa ar sarkanīgu nokrāsu ir ruda, rūšaina. Kam ir rudi mati, spalvas (liet. - krāsa)? Ko mēs saucam par Rudasti? Tā ir Lapsa. Kāda ir viņa - vai gudra, taisnīga, godīga? Bieži atbild, ka Lapsa ir gudra. Vai tādā gadījumā ir dažādas gudribas? Vai skolās bērniem māca Lapsas Gudrību - kā vienam otru apkrāpt, kā izmānīt no citiem sev kādu labumu (naudu), kā notēlot, izlikties u.t.t.? Protams, pašas Lapsas saviem bērniem to māca, jo tāds ir viņu dzīves veids.

Lapsa ir Viltīga, Prātīga, bet ne Gudra, Taisnīga, Godīga. Lapsa nekad atklāti nestāstīs savus istos nodomus. Viņa iegalvos pilnīgi pretējo.

Vai Jūs vēlaties būt kā Lapsas? Vai gribat draudzēties, veidot ģimenes ar tām? Vai pieņemsiet Lapsas par savu piļu ganēm? Vai Lapsas laidīsiet pie savām Vistām⁴⁰?

Lapsai spalva ir ruda. Tās auguma mati ir kā rūšaini. Tāda arī ir šīs krāsas īpašība - Viltība, Mantrausība, Prastums.

Kas bija SarkanGalvīte? Daudzu tautu pasakās viņa ir attēlota kā laba, godīga meitenīte ar sarkanu cepurīti. Bet mūsu senču pasakās tā gan nav. Īsumā - tā ir pasaka par to, kā Sarkancepure Mušmire⁴¹ jeb Rudgalve - SarkanMāte gribēja ar viltu nogalināt Meža Māti (MūžZaļo Lauku, Gaisu), kuru sargāja Pelēcis Vilks. Pelēkā krāsa sargāja Dzīvības Zaļo krāsu, kuru Rudā Rūšas krāsa vēlējās iznīcināt.

RŪSA = RŪSĒT (Ruseti = latv. - pārkrievoties, gailēt, gruzdēt; Rusas - krievs; Rūsjs - pagrabs, bedre). Kad Dabā ir Rūšas laiks, tad lapas kļūst rudās kā ar rūsu aplātas,- koki, viss zaļums iet bojā.

Sarkangalve sākumā mēģināja piemānīt Pelēci, taču neizdevās. Sarkangalve zināja, ka Cilvēku ir vieglāk apmānīt un iekārdināt nekā Vilku, tādēļ viņa ar viltu un ar naudu apmānīja MedNiekus⁴² (agrāk MežSargus), kuri Vilku nogalināja. Tad Vilks pārvērtās par pelēku Akmeņu kaudzi, tādā veidā vēl mēģinot sargāt Meža Māti.

Starp citu šī pasaka ļoti labi atspoguļojās arī mūslaikos - Ļeņins arī bija Sarkangalvis, Mušmire.

Arī citas mūsu tautas pasakas par Lapsu brīdina par burkānsarkanās, rudās un rūšas krāsas sūtību. Liek uzmanīties gan no sarkanmatainajiem, gan rudmatainajiem, gan arī no tiem, kam ir vasarraibumiņi - īpatnēji rūšas pleķīši uz ādas. Tie 'uzzied' rudi tieši vasarās saulainā laikā. Tādā veidā Dieviņš, Daba vienkārši ir iezīmējuši visas dzīvās būtnes, lai mēs viegli varētu uzzināt viņu īpašības un uzdevumus.

Saka: "Gudrs vīrs ar zelta rokām, bet, žēl, ka dzer." Tā nav taisnība, ka viņš ir gudrs. Tas, kurš pārkāpj mēru, piemēram, piedzeras, vairs nav Gudrs, bet ir jau Prātīgs, bet vēlāk pat izdzimst. Kā Tārps viņš 'saēd' savas ģimenes Milestību, Laimi.

"Ak, PrātVēders tāds" - šis teiciens izsaka to, ka uzrunātais prāto ar vēderu un par vēderu,- tik zems domāšanas līmenis ir viņam.

Kad Godīgs, Gudrs ir izdarījis to, ko nedrīkstēja, tad viņam rodas Sirdēsti (Sirdi-Ēst - nedarbs vai prasts darbs kā Tārps ēd, grauž sirdi). Ilgi to nevar izturēt, noslēpt. Nedarbs Gudriem ir milzīgs nepatīkams pārdzīvojums. Viņš var pat aiziet bojā, ja nav iespējams nedarbu izlabot.

Prātīgie ir kā Starpnieki, tirgotāji, veikalnieki, kuriem ir vienalga, kādā valodā runāt, rakstīt, kur dzīvot, ar ko precēties, kādā veidā un ko aprāpt, ka tikai sev iegūtu, saraustu Naudu. Tās dēļ viņi ir gatavi pat slepkavot. Taisnīguma, godīguma, gudrības Prātīgajiem nav. Viņi nav spējīgi (bieži pat to negrib darīt) atšķirt Taisnību no Netaisnības. Prātīgie spēj atšķirt tikai to, kas ir Labs un kas ir Slikts.

Piemēram, zaglim labi - kādu apzagt, bet slikti - saņemt sodu. Apzagtajam labi - zaglis saņem sodu un atlīdzina viņam zaudējumu, bet slikti - būt apzagtam. Kā lai šajā gadījumā izšķir, ko darīt, kas tad īsti ir labs, kas slikts? Tādēļ ir Taisnība - zaglis saņems pelnīto sodu.

Gudrie Savu Tēvzemi nekad nenodos, viņi labāk atdos savu dzīvību, aizstāvēdami Tēvzemi. Gudriem šīs īpašības ir iedzimtas. Tās nevar iemācīt.

Mums prāts ir nepieciešams, lai mēs spētu Radīto savākt, kā arī lai spētu vispār kaut ko Darīt.

oooooooooooooooo

"Pērkons brauca pār jūriņu
Ar sudraba ratiņiem;
Vēja māte pakaļ skrēja,
Zeltu meta jūriņā."

Mūsu tautai zelts bija zaļvarš - misiņš - bronza nevis zelts, kuru ķīmijā apzīmē kā "Au". Pēdējam nav tas zaļganais spīdums, kāds ir zaļvara misiņam, bet tas bieži ir ar sarkanīgu spīdumu, kas veido rūsganuma nokrāsu. Tādēļ ķīmiskais zelts mums ir svešs un nevēlams, pat kaitīgs.

Rotām labvēlīgākie metāli ir sudrabs un varš. Sudraba greznumlietas - rokassprādzes, gredzenus - latviešiem jānēsā uz kreisās rokas, bet uz labās rokas - no vara, misiņa, bronzas, dzintara. Pretēja kārtība (uz kreisās - varš, uz labās - sudrabs) nav vēlama. Rotas nedrīkst būt noslēgtas aplī, to galiem ir jābūt brīviem, savītiem, savērptiem, sasietiem u.tml. Noslēgts riņķis mums ir ļoti kaitīgs veselībai. Tas latvietim iznīcina vispirms acumirklīgo domāšanu, bet pēc tam arī augumu.

Saule lekšanas un rietšanas brīžos ļoti bieži ir burkānsarkanā krāsā. Uz tādas krāsas Sauli nav ieteicams ilgi skatīties, lai sevi caur acīm neielaiestu Prastumu, Viltību. Vispār Sauli arī dienas laikā nedrīkst vērot un pat grūti to izdarīt, jo acīm tās tiešā gaisma ir pārmērīga, var izraisīt aklumu.

Tagad ļoti daudzi latvieši Sauli tēlaini uzskata par mūsu Māti. Arī tautasdziesmās ir līdzīgas domas. Lielākajos gada svētkos (piemēram, vasarā Īsajā Naktī jeb Līgo vakarā un Jāņu naktī) viņi vakarā bijīgi pavada rietošo Sauli un no rīta sagaida uzlecošo Sauli. Bet paši lielākie svētki sākas pēc rieta un beidzas pirms lēkta.

Vai Jums nešķiet, ka šajā rīcībā ir pretrunīgums? Ja jau Saule ir mūsu Māte, kā to uzskata zinātnieki, tad kādēļ lielākos svētkus viņi rīko un svin bez Saules - Mātes? Vai sadzīves ģimenes svētkus bērni svin bez vecākiem? Kādiem bērniem labākie svētki ir tad, kad vecāku nav mājās? Kādiem ir jābūt vecākiem, lai bērni par priecīgākajiem, laimīgākajiem brīžiem savā dzīvē uzskatītu to laiku, kad tēvs un māte ir prom? Bet tad, kad vecāki atgriežas mājās, tad svētki beigušies - bērni bijīgi sagaida savus vecākus.

Kāpēc mums Jāņu nakts jāsvin bez Saules? Vai tad nevar Jāņu svētkus rīkot dienā, kad visapkārt ir gaišs un saulains? Pusdienlaikā Saule ir savā visaugstākajā stāvoklī, vislielākajā varenībā. Bet šajā laikā mums gribas paēst pusdienas un dabiski nāk miegs, par svētku svinēšanu šajā laikā pat domas nemaz neraisās. Saules karstums tad ir visspēcīgākais. Var dabūt Saulesdūrienu. Visa Daba tajā brīdī atpūšas, arī mēs tad to darām.

Šie zinātnieki, kā arī iespītējušies, turpina apgalvot, ka Saule ir mūsu Māte, jo, redz, tautasdziesmās tā ir rakstīta. Ej nu ieskaidro, ka arī starp latviešiem pēdējā laikā (simts un vairāk gados) ir tādi, kuriem ir mainījusies pagāniskā domāšana, tādēļ arī viņi sāk dziedāt šādas dziesmas, kuras tad tika pierakstītas. Pirms tam tādu dziesmu bija daudzreiz mazāk.

Jāatceras, ka ne visas tautasdziesmas ir pierakstītas, jo daudzus gudrus pagānus, raganas iekarotāji iznīcināja (līdz ar to arī viņu dainas, pasakas, zināšanas). Pierakstītājiem visas tautasdziesmas arī netika teiktas, tās atstāja tikai saviem pēctečiem. Katrai pierakstītajai dainai ir teicējs, kuram var būt pat atšķirīgs PasaulSkats no pagāniskā. Jāzin, kurā laikā dainas tika pierakstītas un kas to izdarīja. Taču būtiskākais ir tas, ka ne jau daudzums nosaka izveidoto uzskatu taisnīgumu, bet gan pati Taisnība, Laiks, Loģika.

Ja daudzi melos, tad tas nenozīmē, ka to dara visi un visu laiku.

Īsās Nakts svētkus (arī citus) mēs sākam svinēt vakarā pēc Saulrieta un naktī tāpēc, ka vēlamies to darīt kopā ar Saviem Vecākiem - Mēnesi un Zvaigznēm. Mēs viņus sagaidam savās Mājās. Latvieši/lietuvieši ir Mēness/Zvaigznes bērni, bet nevis Saules/Zemes bērni, kā tie, kas darīti no Zemes - Zemīti¹³. Tādēļ vislaimīgākie svētki ir tad, kad redzam Mēnesi un Zvaigznes.

Astuoņnīti Labajā pusē par picci mazāks Mērs ir "4". Tas nozīmē Miesas Vēlmes, Gribu (lietuviski - Noras), Baudas, Kaislības. Izpaužas kā Augļošanās, Vairošanās. Atbilstošās krāsas: Mēļa - Ceriņu - Biešu (svešvārdā - violeta) - Rudzupuķu zils - Židrā (lietuviešu vārds žydras - zilgans, zils).

Kur aug rudzupuķes? Rudzos. Kas ir rudzupuķes - nezāles vai zāles? Reizēm atbild, ka zāles, bet nepadomā, ka rudzu tīrumā tās ir nezāles. Ko mēs darām ar nezālēm? Izravējam. Protams, ka pa rudziem neviens nebradā, raudams ārā rudzupuķes. Lai rudzi būtu tīri un bez nezālēm, tad tos jau pirms sēšanas izsijā un izvēta, lai visas pelavas un nezāļu sēklas vējš aizpūstu prom, atstājot vajadzīgos graudus. Tīrumā sēj tīrus graudus, tad arī būs tīra labība. Rudzupuķes izsūc, atņem spēkus rudziem. Jo vairāk nezāļu, jo sliktāk rudziem.

Par kādiem laukiem mēs priecājamies? Par skaistiem, tīriem. Vai saimnieks būtu laimīgs, ja redzētu, ka viņa tīrumā ir vienas vienīgas rudzupuķes? Šur tur vēl palikuši pa kādam rudzu stiebram. Ko saimnieks darīs ziemā? Kādu maizi viņš ēdis? Vai iepriekš salasīs klēpjiem ceriņziedus, rudzupuķes, groziem mušmīres? Ziemā mierīgi ēdis kaltētas mušmīres, dzers rudzupuķu tējas un dzīvos laimīgi?

Ziema ar savu sniegbaltumu un aukstumu pārbauda visus,- ko iepriekš ir sadarījuši, par ko priecājušies, ko uzskatījuši par svētāku, tādu algu arī saņems. Barga ziema nevienam neželē. Tā atvēsina kaislībās un baudās sakarsušās galvas.

oooooooooooooooo

Salīdzinot sudraba krāsu ar židrā (rudzupuķu zilo), biešu (svešvārdā, violeto) krāsām, pēdējām ir ļoti biežas, ciešas, islaicīgas gaismas viļņu svārstības. To Mēri ir mazi, cieši, īsi, zemi.

Rudzupuķes (židrā krāsa) augumā ir mazākas par rudziem (jūrasviļņu krāsa). Tāpat arī Kaislības, Baudkāre vērtējamas zemāk par Mīlestību, Pašcieņu.

Sveces liesmai židrā (zilā) krāsa ir viszemāk. Arī tad, kad svece beigās izdeg, tās liesmiņa ir židrā krāsā. Šī parādība ir Dieviņa noteiktā Kārtība, kas mums jāievēro.

Židrā, ceriņu, biešu krāsas mums ir ļoti kaitīgas. Ja tērpi, kurus velkam, priekšmeti, kurus izmantojam, lietas, kuras skatāmies, ir šādās krāsās, tad mēs, latvieši/lietuvieši, IZDZIMSTAM, Iznīkstam.

Židrās, zilas asinis - 'karstas' asinis. Karstgalvji - tie, kas nezina mēra. Viņi vispirms sadara muļķības, ļaunumu, bet pēc tam domā, kā to visu izlabot. Vienreiz vai agrāk izdarītās kļūdas netiek ņemtas vērā, ātri tās aizmirst. Ir tautas, kam tā ir iedzimta īpašība. Grūti tādas ir savaldīt.

Bieži esam dzirdējuši: "Dabūsi zilu aci." Tas nozīmē, ka piekaus. Sasituma vieta kļūst židrā, pat melnā krāsā. Ir ādas slimības, kuru raksturīgākā pazīme - āda ir ceriņu, biešu (violetā) krāsās. To redzot, neviens gudrs cilvēks neteiks, ka tas ir ļoti skaisti, veselīgi u.tml.

No ārzemēm savests tik daudz sveša apģērba, piemēram, džinsi, ka tikai rotam latvietim tādu nav. Pie tam gandrīz visi džinsi ir židrā (tumšākā, gaišākā) krāsā. Pavērojiet, kādas krāsas ir cilvēkiem mugurā. Ļoti daudzi staigā židrijuodi (zilimelni) - kā apdauzīti. Kā NeGaišs. Kāpēc džinsus nenokrāsoja, piemēram, egļu zaļā krāsā? Vai tad tie būtu sliktāki par židrijiem? Priekš

svešiniekim, protams, tā nebūtu labāk. Kāpēc? Tādēļ, ka tad ap viņiem vairs nebūs židrāis lauks, aura, kas dotu viņu židrajām asinīm spēku, uzturētu viņu dzīvību. Židrā ir kopošanās, vairošanās (seksa⁴⁴), kaisliba, baudkāre, saldkaisle. Ne jau velti saka, ka džinsi šādā krāsā ir seksīgi. Kur ir židrā krāsa, tur ir **SAJĀUKUMS**. Vai arī otrādi, - kur ir Sajaukums, tur parādās židrā krāsa. Pasaulē ļoti daudzas tautas izveidojušās, sajaucoties dažādām tautām. Pēdējā gadsimtā šī jaukšanās ir viziteiktākā un vismasveidīgākā. Arī Latvijā, Lietuvā Sajaukums ir daudzus latviešos, lietuviešos. Daudzi tikai sevi dēvē par latviešiem, kaut gan īstenībā no latviskuma gandrīz nekas nav palicis pāri, bieži pat latviski runāt neprot. Viņi domā, ka **visi** ir tādi paši sajaukteņi, ka nav tīru latviešu, lietuviešu. Tomēr visiem nav sajauktas asinis. Ir noteikta daļa ar tīrām vai vairākās paaudzēs attīrījušām asinīm.

Paskatieties baložus. To spalvas ir židri pelēkas, biešu melnganas. Pilsētās (īstenībā tagad tās ir milzīgas Kopmītnes, kur iedzīvotāji dzīvo viens otram tik cieši - gan virs galvas, gan zem kājām, pie vieniem sāniem, pie otriem sāniem, ka latvietim pat pietrūkst brīva, plaša lauka, kurā dzīvot, tīra gaisa, ko elpot) baloži nekad nelaižas kokos. Baloži rada ļoti lielu netīrību, kur viņi dzīvo. Ielaidīsi bēniņos, pēc pāris gadiem tur būs tāds '**kultūrlānis**', ka ilgi nāksies no tā tikt vaļā. Balodis 'aptaisa' arī pieminekļus. Kopmītnēs, kur ir liels asiņu, tautu sajaukums, baloži savairojas lielā skaitā. Viņiem patīk šāds domāšanas lauks, jo tad viņi varēs labi pamieloties, jo atradīsies kāds, kas baložus **pažēlos**, pabaros. Lauku sētās baložus gandrīz nekur nemanīsiet.

"Miera balodis" - to attēlo vai visā Pasaulē. Balti baloži Dabā ir reti sastopami. Tādi parasti ir pasta baloži. Taču, izlaižot brīvē, tie ātri savu baltumu zaudē. Vai esat redzējuši, kā tad balodis dzīvo? Kādu Mieru viņš nes? Balodis gandrīz vienmēr ir tāds neapmierināts, uzpūties, rūc pie sevis, tāpat kā iekarotāji mūsu zemē. Baloži tikai saka: "Protu, protu", bet Ligzdu - Māju taisīt neprot. Tā arī ar iekarotājiem - saceļ kautkādas kastes, t.i., mājas - neizskatīgas, neizturīgas, kas latviskai domāšanai un dzīvošanai nepieņemamas, un tajās tik vairojas uz nebēdu. Mīlestības mūsu izpratnē tur vairs nav. "Kas ķīvējas, tas mīlējas" - tā skan iekarotāju un svešinieku sakāmvārds. Tāpat kā viņu uzceltās mājas, tāpat arī viņu ģimenes ir ļoti nenoturīgas, ātri izirst. Tikai tad, ja labi veicas gultā, tad tajā laikā vēl ir saskaņa, bet pēc tam skrien meklēt citu, labāku.

Mūsdienās ģimenes veido, precas nelaikā, pārāk agri, nesagaidot pat 25 gadu vecumu, kad cilvēks kļūst pieaudzis. Tagad precas pat bērni, pusaudži, kuri vēl nav pabeiguši skolu. Un tūlīt laiž Pasaulē nākamo paaudzi. Bērns dzemdē bērnus. Vai Dabā esat redzējuši šādus gadījumus? Kas notiek šādās reizēs ar nelaikā dzimušiem bērniem? Visbiežāk tie ir nelaimīgi - slimī, kropli. Un cik tādu tagad ir Latvijā, Pasaulē? Milzīgs daudzums.

Valstis vairs nespēj uzturēt šādus nelaimīgos. Tiek tērēts pārmērīgi daudz naudas, līdzekļu, spēka, lai tikai paildzinātu viņiem dzīvi, kaut arī bieži tie ir bezcerīgi un bez laba iznākuma. Nauda tiek bērtā caurā maisā.

AIDS - slimība, kuru izārstēt gandrīz nav iespējams. AIDS laupa cilvēkam aizsargspējas, līdz ar to ļaujot kaitēm iekļūt augumā.

AIDS = lietuvisks vārds **AIDAS** = latviski - **ATBILDE**, **ATBALSS**. Kāda Bilde, tāda Atbilde. Izdariji labu Bildi, saņemsi labu Atbildi. Bet, ja sliktu Bildi, tad - arī dabūsi sliktu Atbildi, AIDU.

AIDS bija, ir un būs.

Tagad prātnieki izdomājuši saukli: "Dzīve **bez** AIDS." Tātad var darīt, ko grib, bet AIDU, **ATBILDĪ** lai neviens nesaņem? Vai neredz, kas izpilda šo saukli dzīvē? Laupa, krāpj, uzdzīvo, bet, kad attopas, tad, lūdzu, atvainojiet, jo viņi vēlas dzīvot **bez** AIDA. Paldies Dieviņam, ka Viņš šādu aplamību nepieļauj. Grib vai negrib, bet AIDU saņems **katrs**. Tikai tas būs atšķirīgs pēc nopelniem. Lai zinātnieki nemaz nepūlas atklāt kādas zāles **pret** AIDU. Nekas tur nesanāks. Atbildību nevienam nevar noņemt. Vienīgi jāzin, kāda ir alga katram darbam, arī nedarbam.

Tāpat bija un ir ar **MĒRI**⁴⁵. Arī tas ir ļoti bīstams. **MĒRIS Mēra** katru iedzīvotāju, būtnei tur, kur tas parādas. Ja šī būtne neatbilst noteiktās vietas Mēriem, tad būtnei ir **jāmirst**. Tādēļ no šāda Tiesātāja daudzi baidās, ka tikai viņus nenomēra. Ir taču zināms, ka Mēris visus nenonāvē. Paliek tikai tās vietas īstenie iedzīvotāji.

Ar AIDU un MĒRI nedrīkst jokot. Atsauksi, tad arī Viņi izpildīs pilnā mērā savu uzdevumu. Bet pienāks Laiks, kad tie paši atnāks, lai visu atkal iztīrītu.

Necik sen skolās bērniem bija jāvelk noteikts skolēna tērps tumši židrā (zilā) krāsā. Vēlāk pat baltos krekļus sāka nomainīt pret židri stripotajiem. Mācību grāmatās pat tagad var vēl redzēt gandrīz tikai salātzaļu, burkānsarkanu, židru, ceriņu, biešu krāsas. Tinte bija židra. Kaklauti - burkānsarkani. Kur tik skaties, tur neradošas krāsas.

Kad skolās atļāva pašiem izvēlēties apģērbu, tad tagad ir uz ko paskatīties - krāsas palikušas tik un tā neradošas, ģērbšanās ir ļoti nevīžīga - kā džinsoti lupatlaši.

Kāda izveidojas domāšana tādā vidē? Tā notrulinās. Skolēni kļūst nesavaldīgi, izklaidīgi, muļķi, ļauni. Tādēļ arī skolas tagad ir gandrīz kā trako mājas. Starpbrīžos jāuzmanās, ka gaitenēs kādu nenogāž no kājām. Klieudz, bļauj. Pat kārtīgi sarunāties nemāk.

Arī svētkos spiedz, svilpj, vēlēdamies izrādīt, ka dziesma vai deja ir skaista, it kā kāds viņus sistu vai spiestu. Ārzemēs tā dara, bet mēs neesam nekādi papagaiļi, mums nav jāseko svešam paraugam. Svētkos labi ir redzams skolotāju veikums skolās - ne tikai tas, kā bērni var labi nodziedāt vai nodejot, bet arī tas, kā skolotāji iemācījuši skolēniem izrādīt prieku. Svētku rīkotājiem arī par to vajadzētu padomāt.

Paskatīties, kādi tagad ir atpūtas vakari (diskotēkas u.c.) skolās, kultūras⁴⁶ namos. Ko tur atļaujas darīt? Bez kautiņiem (atpūta!), kas šādos vakaros ir ļoti bieža parādība, pēdējā laikā tur notiek arī prastas kopošanās - sekss. To, ko agrākos gados darīja slepus un krūmos, to tagad jau dara puslīdz redzami turpat deju zālē, par mazmājiņām (tualetēm) nerunājot. Daudzi šo iestāžu vadītāji par to zina.

Tagad pat lielākajos laikrakstos raksta, kā jāsvin Jāņi, atgādinot, lai 'baloniņus' neaizmirstot paņemt līdzi. It kā Jāņos degtu nevis ugunsurī, bet 'sarkanie lukturīši'.

Tāda, lūk, ir Zemiskā, Miesiskā, ŽĪDRISKĀ Domāšana.

Izlasiet un padomājiet par sekojošo lietuviešu vārdu grupu: žydas⁴⁷ (latviski - žids); žydeti (ziedēt, plaukt, pelēt); žydra, žydris (zilums); žydras (gaišzils); žyduolis (pārziedējis dārzenis); žydas (zieds, gredzens, riņķis); žydejas, žydiekas, žydzus (podnieks, keramiķis); žydeti (pelēt, saziedēt). Šajos vārdos ir pateikts pats būtiskākais, kas ir raksturīgs Zemiskai, Miesiskai, Židriskai Domāšanai.

Kas augam ir zieds? Kāda ir tā nozīme? Zieds ir auga dzimumorgāni. Pēc uzziedēšanas, uzplaukšanas, kad zieds ir atvēries, atklājies, notiek apputeksnēšanās, apaugļošanās. Sāk veidoties auglis. Pats zieds, savu uzdevumu izpildījis, atmirst. Viņa mūžs ir īss, salīdzinot ar auga augšanas vai augļa gatavošanās laiku. Bez zieda nebūtu augļi. Bet zieds nav auglis.

Apaugļošanās (kopošanās) notiek tikai ziedēšanas laikā, bet pārējā laikā ne. Ne jau visi ziedi apputeksnējas, tie kļūst par tukšziediem. Sabojāts, nevesels auglis atraujas no zara un nokrīt. Augs vai koks to necenšas par visu varīti atkal augšāmcelt. Koks dod spēku veselajiem augļiem, kas turas pie viņa, bet nevis atkritējiem.

Arī citām dzīvām radībām ir līdzīga kārtība. Pārošanās notiek tikai tad, kad Daba to ir noteikusi. Mātītes ļoti uzmanīgi izvēlas tēviņus. Kuram katram neatļaus darīt turpinājumu. Pārējā laikā mātītes neļauj tēviņiem kopoties ar viņām. Daba tāpat neļauj to darīt ar citām radībām, piemēram, kaķene ar suni. Ja piedzimst vai izšķiļas nevesels mazulis, tad vecāki, ja redz, ka nekas uz labāko pusi nemainās, tādu izmet ārā no ligzdas vai pamet iznīcībai, vai arī paši nonāvē. Žēlastības tur nav. Kāpēc tā dara? Lai nevairotos Sliktais, Slimais.

Arī cilvēks ir dzīva radība, kurai ir Dabas noteikts dzīvesveids. Cilvēkam dzimumorgāni atrodas auguma apakšpusē. Parasti tie ir aizklāti, apsegti, lai neredzētu. Arī cilvēks var vairoties. Tas parasti var notikt, kad sieviete ir gatava bērna ieņemšanai (cerībās - ceriņkrāsa). Kopošanās laikā dzimumorgāniem ir jābūt atklātiem. Vīrieša un sievietes augumiem, miesām (it sevišķi, apakšējā pusē) ir jābūt visciešākā tuvībā. Bērns nerodas, sasveicinoties pa gabalu vai skūpstoties. Kopošanās brīdī sirds darbība paātrinās, tas ir, īsākā laikā notiek asins apriņķošana augumā. Ķermenis saspringst, it kā miesa sablīvējas, sacietē. Auguma svārstības kļūst biežākas, straujākas, mazākas. Tas viss norisinās īsā laikā.

Sevi cenoši vecāki to darīs mājās, tātad iekšpusē, bet nevis pagalmā, uz ielas (ārpusē). Bērns, viņa miesa arī veidojas mātes iekšienē, vēderā, bet ne krūtīs vai galvā.

Cik Dieviņš ir Gudrs, tā visu sakārtojot!! Paskaties uz sevi un zini visus Dabas likumus. Kas Augšā, kas Apakšā. Katram Sava vieta, Savs uzdevums.

Pārējā laikā ir liksme, prieks, svētki. Dziesmas, dejas, darbi, bērnu audzināšana,- tāda ir dzīve. Par kopošanas domas raisās tikai tad, kad vēlas bērnu. Protams, pirms tam izspriežot, vai bērnu spēš labi uzaudzināt, vai spēš nodrošināt viņa uzturēšanu, vai spēš iemācīt laimīgi dzīvot. Ja to nav vai nebūs iespējams izdarīt, tad labāk bērnus nelaist Pasaulē. Vecākiem ir jābūt ļoti tālredzīgiem, lai jau laikus paredzētu bērnu nākotni. Lai nebūtu gadījumu, kā tas ir mūsdienās tagad - daudzi žēlojas, ka bērnus nevar izaudzināt, izskolot, pat pabarot un apģērbt. Ja būtu iepriekš paredzējuši šādu nākotni, vai tad tādā gadījumā arī laistu Pasaulē bērnus?

Senatnē ģimenēs nebija daudz bērnu. Vairumā bija divi, trīs, četri, reti - pieci. Valdniekiem bieži nebija bērnu, jo varu tad nemantoja valdnieka tiešie pēcteči.

Tagad ļoti daudzi ir satraukušies, ka latvieši izmirstot, jo dzimstība, salīdzinot ar mirstību, ir mazāka. Prātīgie ir izdomājuši saukļus: "Vairošimies Latvijai." Tomēr jāpadomā, ka ne jau daudzums nosaka to, vai mēs izdzīvosim vai nē, bet gan Labums, Baltums.

Visām dzīvām radībām Sirds ir tikai viena, un tā ir neliela salīdzinājumā ar visu augumu. Bet ja Sirds būs nevesela vai apstāsies, tad visa Miesa slimos vai mirs. Arī Zemei ir tikai viena Sirds - tā ir Latvijā/Lietuvā. Tādēļ mums ir jādomā par tās Tīrību, Veselību. Savairoties var tik, cik uziet. Var pat izdot likumu, ka katram pieaugušam latvietim, latvietei ir noteikti jāprecas un ik gadu ģimenē jādzemdē pa bērnam. Tieši tāda vairošanās mūs sagraus vistiešākā veidā. Būsim daudz, bet muļķi, kurus viegli svešiniekiem un iekarotājiem pārvaldīt.

Vēl viens spilgts Židriskās Domāšanas piemērs. Sievietes, meitenes sāk valkāt vīriešu apģērbu - bikses, krekļus u.c., bet vīrieši - sieviešu tērpus - brunčus, kleitas. Tos sauc par VistGailjiem vai GailVistām, ne īsti vairs Gailis, ne Vista. Kā tāds trešais dzimums - Sajauktenis jeb Cūkēdiens.

Piemēram, Mācītāji, Garīdznieki, uzvilkuši sieviešu kleitas. Melni kā Velni, tikai neliels baltumiņš palicis pie kakla. Katoļi vēl ačgārnāki - uzvelk pāri tādu kā sieviešu apakškreklu - kruzulu, izcakat. Kā Kurmji māca Gulbjus dzīvot: "Caur ērķškiem uz Zvaigznēm." Kurmji jau pieraduši visu laiku vaiga sviedros tikai rakt, lai tiktu kaut kur uz priekšu, bet Gulbjiem tāds dzīves veids nav pieņemams.

Pamēģiniet īstenībā iziet caur ērkšķiem un paskatieties uz sevīm, kas no Jūsu apģērba palicis pāri, kāda ir āda. Vai tāds - sapluinīts, asiņains - Jūs vēlētos nokļūt Zvaigžņu Augstumā, Cēlumā? Vai tādiem ir jābūt mūsu Valdniekiem?

Tagad jau rāda un pie mums aicina visvisādas ārzemju 'zvaigznes'. Bail sametas, ja iedomājas, ka tādas varētu redzēt arī īstenībā debesīs. Šīs 'zvaigznes' - kā melnas plikadīdas kratās, nelabā, nesaprotamā balsī blāuj, kauc, vai žēli, saldkaisli id. Vai tādas Jūs iedomājaties savas Ceļa Zvaigznes, kurām sekot? Tās nav labas zīmes.

Mūsu Zvaigznes ir sudrabotas, baltas, skaistas. Mūsu dzīves ceļš ir kā Putnu Taka.

"Es tos savus bālēliņus
Baltinbaltus darināju:
Lai grozījās kā gulbīši
Siena vāla galiņāi."

oooooooooooooooo

Kāda ir Saules staru iedarbība uz cilvēka ādu? Tās gaismā āda kļūst tumšāka, brūnāka. Šādu iznākumu rada tieši ultravioletais starojums. Tā viņu biežums ir tik liels, ka acis to vairs neredz. Vēl gaismas redzamajā daļā ar neredz mazāku viņu biežumu ir biešu krāsa (svešvārdā, violeta). Biešs = Biežs = Beižs (Beiža). Biešu krāsa izpaužas kā NeTiklība, Izvirtība - Palaistuvju īpašības. Tā rada Izdzimtību. Ieleņu (ielasmeitu, zilzeņu, pareizāk, židrzeņu) domāšanas krāsa.

Iegaumējiet, ka skaņai "**P**" (Pilnība, **P**umpa) zīmē ir tikai viens pusloks, kas no augšas noliecas uz leju līdz pusburtam. Skaņai "**P**" piebriestot, uzbriestot, izveidojas skaņa "**B**" (Briedums, **B**umba). Šai zīmei jau ir otrs pusloks, kura gals noliecas pie burta pamatnes. Atkārtojiet pie sevis skaņas "**P**um", "**P**um", tad "**B**um", "**B**um". Kāda ir būtiskākā atšķirība? Un kas kopīgs? Kādos apstākļos Jūs lietu katru no šīm skaņām? Ko ar tām gribētu pateikt?

Tālrādī esam redzējuši "Donu Beižu". Visiem notikumiem kopīgs nosaukums, virsraksts ir Dona Beiža. Tāpat kā grāmatām, stāstiem, pasakām ir virsraksti, pēc kuriem mēs varam pateikt, kas tur būs lasāms. Ja būs virsraksts, piemēram, "Pasaka par gailīti", tad tajā nemeklēsim tālruņu numurus vai Ministru Kabineta lēmumus. Un otrādi, kādā valdības rīkojumā "Par ūdens izmantošanu dzīvokļos" necentīsimies atrast tautasdziesmas par uguni vai ceļu satiksmes noteikumus. Tātad saturs ir izteikts Virsrakstā, Nosaukumā.

Padomāsim, ko nozīmē Dona Beiža. Dona = Duona (lietuviešu vārds) = latviski - Maize. Tātad vielisks Uzturs Miesai, saistīts ar ēšanu, labu pārticu dzīvi. Maize ir mūsu **PārTika** = Pāri Tikt. Beiža = Bieža = Biešs. "B" ir briedums, pati zemākā pakāpe, līmenis no līdzskaņiem. "B" līdzīgā skaņa ir "P" - vēl nenobriedusi, taču Pilna. Tagad variet izlasīt paši vārdu Beiža, "B" vietā izrunājot "P". Latviešu nerātnajās tautasdziesmās ir ļoti līdzīgs vārds, kurš sākas ar "P". Atrodiet to. Līdz ar to būs skaidrs, ko nozīmē Beižas vārds mums, latviešiem.

Beiža bija ļoti skaista, iekārojama, vilinoša, kaislīga sieviete, kuru vēlējās iegūt daudzi vīrieši. Taču tā nebija Mīlestība.

Beižas (ielasmeitas, palaistuves) netiklā dzīve risinājās viņas lauku mājās. Bet pilsētā (īstenībā, Kopmītnēs) Beižai bija Pils, kurā viņa mēģināja dzīvot kārtīgi un tikumīgi.

Mums, latviešiem, lauki, lauku mājas visvairāk ir saglabājušās kā Tikumības, Labestības, Saticīgas ģimenes dzīves piemērs, tēls. Bet Pilsētas (Kopmītnes) ir vieta, kur šī Tikumība jau ir zudusi, kur zeļ Ļaunums, Sliktums.

Tātad, kas vienai tautai ir labs, skaists, tas citai tautai var būt (vai arī ir) slikts, neglīts. Un otrādi.

Pāvests = lietuviski - Popiežus⁴⁸. Kas mums, latviešiem, lietuviešiem, ir viszemākā vietā - papēži, tas citiem ir viscēlākajā augstumā - popiežus, pāvests.

Nebrīnāties, ka Pasaulē ir tik daudz nelaimju, ja pār cilvēku galvām, prātiem vēl valda Pā-Vests (Po-Picžus).

Sargieties no biešu, pardaudzbiešu (svešvārdā, ultravioletās) krāsām, jo to iedarbībā kļūsiet Melni, nosaulosieties kā NēĢeri. Tādēļ Balti pat vasarā siena laukā, pļavās, tūrumos un arī citur darbos staigāja tīri, apģērbti tā, lai Saules stari pēc iespējas mazāk skartu ādu. Tieši no Saules ir jāuzmanās, lai nedabūtu SaulesDūrienu.

"Dienas vidū, man' māsiņa,
Sargā savu vainadziņu;
Dienas vidū karsta saule,
Novīst puķu vainadziņš."

Zinam, ka nav tādu zvaigžņu dūrienu, ka Mēness gaismā āda nekļūs melnāka.

"Tumsā gāju vakarā,
Kas lai man līdz nāk;
Dieviņš man līdz nāca
Mēncstiņa gaišumā."

Astuoņņiti Mēram "3" atbilst Ķermenis/Lieta. Tās krāsas ir kā Zemei: Brūnas ar rudu, melnganu, tumši pelēku nokrāsām. Šī krāsa ir kā visu pārējo krāsu Sajaukums. Parasti saka, ka

Baltā ir visu krāsu sajaukums, bet tā īstenībā nav. Baltā ir visu krāsu Kārtība. Ja tā nebūtu, tad no pārējām krāsām varētu jaukšanas veidā mierīgi iegūt balto krāsu. Taču tā nemaz neiznāk. Ja krāsu paletē nav baltās, tad no pārējām krāsām nekādi neizdosies to iegūt. Brūna gan sanāks.

Brūnā ir viszemākā krāsa, izpauž Lietišķumu, Miesiskumu. Tāda krāsa mūsu tērpiem var būt auguma apakšpusē - apaviem, retāk biksēm, brunčiem. Augšpusē brūno krāsu labāk nelietot. Lai Zemes Smagums paliek pašai Zemei.

Ja sajaucas Baltais ar Melno, tad iznāk ne vairs Balts, ne arī Melns, bet tāds PusPelēks.

Ja Balti sajaucas ar Krieviem, tad iznāk BaltKrievi = Balti Krievi = ne vairs Balti, ne vairs Krievi.

Ja Balti sajaucas ar Vāciešiem - iznāk BaltVāci.

"Pus Dieva, pus velna

Aiz galda sēdēja:

Latviešu ļaudis,

Vāciešu drānas."

Ja Indieši sajaucas ar Eiropiešiem - iznāk IndoEiropieši, kuri vairs nav ne Indieši, ne arī Eiropieši. Mēs, latvieši, lietuvieši - Lāti, bijām un esam Eiropieši, bet nekādi tur IndoEiropieši - Sajaukteņi. Mēs nekur nekļaiņojām pa Pasauli, labāku dzīves vietu meklējami. Un netaisamies to darīt arī turpmāk.

Daudziem Klaidoņiem šāda IndoEiropiešu teorija ir pa prātam, jo tā attaisno viņu staigāšanu pa svešām zemēm, attaisno citu tautu uzmākšanos mums. Redz, jūs, latvieši, paši esat IndoEiropieši, atnācēji no citurienes, bet tagad mēs vēlamies dzīvot šeit, tādēļ vai nu taisieties prom, vai arī aizmirstiet, kas tāda tīriba, tikumība, beidziet uztraukties par Jaukšanos. Tā taču ir labāk. Cik daudz ģēniju ir nākuši no jauktām ģimenēm! Bet tai pašā laikā noklusē, kas notiek nākamajās šādu ģēniju paaudzēs - izdzimšana, iznīkšana. Nepasaka, ko daudzi ģēniji ir izdarījuši - Jaukts rada Jauktu gan Domāšanā, gan visā Dzīves veidā. Bet Jaukts ilgi nepastāv. Tur notiek sagrūšana, atmiršana.

Eiropieši ir eiropieši, bet Indieši ir indieši. Katrs dzīvo savā Zemes vietā. Tās šķir dabiskas robežas - kalni, jūras, upes, meži. Šīm tautām katrai par sevi ir jābūt tīrām. Ja ir notikusi Sajaukšanās, tad tagad notiks un notiek Attīrīšanās.

Astuoņņiša Iekšienē atrodas tā Dīvainā Cilts/Esme - (2/1). Skaitlim, Mēram "2" atbilst JāņtārpiņZaļā krāsa, kura nosaka Spēju iekšējo spēku. Bet Skaitlim "1" - Sarkankoka krāsa, šo Spēju pamats.

Abas minētās krāsas Dabā redzamas visvairāk vasarā, kad tuvojas Īsā Nakts. Tad Laika Cilts debesu pamalē parādās vakaros un naktīs. Virspusē ir JāņtārpiņZaļā (līdzīga Jūrasviļņu krāsai), bet apakšpusē - Sarkankoka (līdzīga Ķiršsarkanai). Laiks it kā 'atveras'.

Ja Astuoņņītī saskaita, sasummē Radošo krāsu Mērus (876), tad iegūst 21. Bet, ja sasummē Darošo krāsu Mērus (543), tad iznāk 12. Tātad (876/543) izsakās arī kā (21/12) = (2(1/1)2). Kā Spogulis, kā Tēls/AtTēls. RADit/DARit.

000000000000

Zinot krāsu nozīmi, kāda ir LielLātu PasaulSkatā, ir iespējams ar krāsu palīdzību noteikt cilvēka veselības stāvokli un domāšanas veidu dotajā brīdī un ilgstošā laikā.

Kā to izdarīt? Ir jāizgatavo krāsu kārtis. To izskatam ir jābūt līdzīgam jau zināmajām spēju kārtīm. Atšķirība būs izmēros un attēlā.

Tātad no balta, stingra papīra izgriež taisnstūrus. To garumiem jābūt vienādiem ar 24 tikiem⁴⁹ un platumiem - ar 8 tikiem. Krāsu kārtīm ir jābūt ar noapaļotiem stūriem - 1 tika puscaurmērā (svešvārdā, rādiusā). Kāršu skaits būs atkarīgs no tā, cik dažādās krāsās tās izdosies nokrāsot. Vēlams izgatavot vismaz 41 kārti.

Izgricztu baltā papīra taisnstūrveida kāršu vienu pusi atstāj nekrāsotu, bet otru pusi nokrāso. Krāsas ir jāizvēlas šādā kārtībā. Vispirms Astuoņņiša ārējā lauka krāsas (8,7,6,5,4,3) četrās nokrāsās - visgaišākā, gaišā, tumšā, vistumšākā. Piemēram, sudraba spožums, balts,

pelēks, melns. Par sudraba spožuma krāsas aizstājēju var izmantot arī šokolādes papīriņu. 8,7,6 krāsām ir jābūt ar sudrabotu spīdējumu. Atgādināšu, ka šeit minētajiem skaitļiem (8,7, ..) atbilst noteiktas krāsas, par kurām esmu izstāstījis jau iepriekš.

Tad, kad jau ir nokrāsotas kārtis šajās pamatkrāsās, tad pārējās vēl nekrāsotās kārtis krāso saskaņā ar tādu noteikumu: krāsu "8" sajauc ar krāsu "7", t.i., 8/7 (8 un 7). Šinī gadījumā var izvēlēties, kuru no "8"-tās un "7"-tās krāsu nokrāsām izmantot. Jaņem vērā, ka, lietojot krāsu kārtis, būs nepieciešams zināt, kādas krāsas ir attiecīgajā kārtī un kādas krāsas tika jauktas, lai iegūtu šīs kārtis nokrāsu. Labs krāsu pazinējs un noteicējs var izmantot ļoti plašu nokrāsu gammu.

Vēl uzmanība jāpievērš tam, kāda ir sajaukto krāsu redzamība kārtī, proti, kura krāsa ir kā pamata vai atrodas apakšējā slānī un kura krāsa ir kā papildus vai atrodas virsējā slānī. Piemēram, sarkana ar sudraba spīdumu: sarkanā ir pamatkrāsa un atrodas apakšējā slānī, kuru pārklāj plāna, gandrīz caurspīdīga papildus sudraba krāsa. Tam arī ir nozīme cilvēka veselības pārbaudē.

Pēc 8/7 krāsām turpina krāsot ar 8/6, 8/5, 8/4, 8/3 krāsām. Tad - 7/6, 7/5, 7/4, 7/3. Un līdzīgi - 6/5,

6/4, 6/3; 5/4, 5/3; 4/3.

Visbeidzot dažas kārtis nokrāso arī "2" un "1" krāsās un to nokrāsās.

Ja krāsošanas gaitā izveidojas ļoti, ļoti līdzīgas krāsu kārtis, kuras grūti acumirkli atšķirt, tad atstāj no tām tikai vienu, raksturīgāko.

Pēc nokrāsošanas visas krāsu kārtu virspuses jāpārklāj ar olas baltumu, lai tās iegūtu vienvēidīgu spīdumu. Tas noteikti jādara, ja lieto 'matētās' krāsas, piemēram, guašu. Ja krāsu kārtis nespīdēs vai nebūs ar pareizajiem izmēriem, tad pārbaudē nevarēs iegūt taisnīgu un patiesu iznākumu. Mūsu acis spīd, tādēļ arī kārtīm jāspīd, lai abu spīdējums būtu kā Spogulis: Tēls/AtTēls.

Protams, ja pārbaudāmajam acis nespīd, tas liecina, ka viņš zaudē acumirklīgo domāšanu, gudrību, taisnīgumu, kļūst prātīgs, nevesels.

Ar sagatavotajām krāsu kārtīm var pārbaudīt gan sevi, gan arī citus. Ja pārbaudāmais neko nezina par mūsu PasaulSkata krāsu nozīmi, tad krāsu kārtis ar nokrāsoto pusi uz augšu var izklāt uz liela balta papīra vai galdauta. Tātad pamatnei ir jābūt baltai. Visām kārtu krāsām ir jābūt redzamām. Tad liek, lai pārbaudāmais brīvi izvēlas no visām kārtīm 8 kārtis pēc viņa paša ieskatiem. Šīs izlasītās kārtis tādā pašā secībā, kādā viņš izvēlējies, saliek uz Astuoņņiša: uz "8" pirmo izvilkto kārti, uz "7" - otro, uz "6" - trešo, .., uz "2" - septīto, uz "1" - astoto.

Gadījumā, ja pārbaudāmais zina par LielLātu PasaulSkata krāsu nozīmi, tad, saprotams, atvērtā veidā kārtis nevar rādīt, jo tad viņa pārbaude nebūtu taisnīga. Tādēļ kārtis vairs neizklāj, bet aizvērtā veidā tur rokās. Tā kā kārtu otrā puse ir visām vienāda un balta, tad pēc tām ar acīm izvēlēties vajadzīgo vai zināmo krāsu būs grūti vai pat neiespējami. Rokās kārtis tur vēdekļveidīgā izkārtojumā tā, lai visas krāsas būtu redzamas, ja uz tām paskatītos no apakšpusē. Tas ir jādara tādēļ, lai pārbaudāmajam ar roku pirkstiem, izvēloties kārti, nebūtu tās jāpārbīda, jāgrūsta, t.i., jāpieskaras.

Ja pārbaudāmais ir no savas Cilts (latvietis, lietuvietis), tad pārbaudītājs kārtis tur kreisajā rokā, bet, ja svešas Cilts, tad - labajā rokā. Un, ja nezina, kāda ir Cilts vai arī, ja Cilts ir sajaukta, tad pārbaudītājs krāsu kārtis tur labajā rokā, kuras plaukstu apņem ar kreisās rokas plaukstu.

Tad pārbaudāmajam liek izvēlēties 8 kārtis. Ar pirkstiem drīkst pie kārtīm pieskarties tikai tad, ja izvēle ir notikusi un ir nepieciešams kārti izvilkēt laukā. Izvēles laikā pirkstus tur zem kārtīm tā, it kā mēģinātu no attāluma sataustīt krāsu. Izvilktais kārtis vēl neatklāj, kamēr nav savāktas visas astoņas. Tad, tās atverot tādā secībā kā izvilkts, saliek uz Astuoņņiša jau iepriekš minētā veidā.

Ņemiet vērā to, ar kuru roku ir izlasītas vai izvilkta kārtis. Ja to dara ar kreiso roku, tad latvietim tiek pārbaudīts viņa Lauks, Aura, Domāšana, bet, ja ar labo roku, tad - viņa Miesas stāvoklis, Darišana.

Ja grib pats sevi pārbaudīt, tad vislabāk, ja krāsu kārtis izklāj uz balta papīra tā, lai katras kārts viens gals atrastos pāri papīra malai. Krāsotai pusei jābūt uz leju, neredzamai. Papīra malai ir jāsakrīt ar galda malu. Līdz ar to rokas pirkstu galiem ir iespējams piekļūt pie kāršu apakšpusēs. Izvēlas un izvelk tāpat astoņas kārtis. Tālāk dara, kā iepriekš aprakstīts.

Kāpēc zinošie pārbaudāmie nedrīkst redzēt kāršu krāsas un kāpēc izvēle jādara ar rokas pirkstu galiem, pie kārtīm nepieskaroties? Tas ir jādara tādēļ, lai pārbaudītu cilvēka Radošo Domu un Darošo Darbu saskaņu. Kādas domas domāsi, tādas darbus darīsi. Varētu mēģināt krāsas izvēlēties ar dzirdes, ožas, garšas palīdzību, taču jāzin tas, ka minētie jutekļi atrodas galvā un vistuvāk redzci. Bet roku pirkstu gali - visjūtīgākā āda - tauste ir vistālāk no redzes jutekļa un atrodas auguma apakšpusē. Tātad šādā veidā ar tausti pārbaudām, cik spēcīgas domas vada rokas.

Katra krāsa ir gaismas vilnis, lauks. Tas nekas, ka krāsa atrodas arī uz papīra. Ādai arī ir lauks. Tādēļ nepieskaroties tiek pārbaudīta lauku sakritība. Miesiski pieskaroties pie papīra, var noteikt, sataustīt tā materiālu. Bet mums būtiskākais ir ar lauku noteikt citu lauku.

Ja pārbaudāmais iedomājas tīru, spožu sudraba gaismu, tad šīs domas ietekmē roku pirkstus, un pēdējie atrod iedomātās krāsas kārti. Šinī gadījumā Domas sakrīta ar Darbiem. Protams, šāda krāsa ir tikai viena, tādēļ pārējā izvēlē tiks izvilktas citu krāsu kārtis. Tā kā katrs vēlas būt radošs, tad pārbaudē viņi censtos izvilkt tikai Radošās krāsas. Taču ne vienmēr tāds radošs stāvoklis ir, tādēļ tiek izvilktas arī Darošās krāsas. Ja neizvelk iedomāto krāsu kārti, tad tas liecina, ka doma nav bijusi tik spēcīga, vai arī nemaz tādu krāsu īstenībā nebija iedomājies. Tas viss ir tā brīža raksturojums.

Ja vēlaties uzzināt, kā būs turpmākajās dienās ar veselību un domāšanu, tad izvilktās krāsu kārtis pārbīda Astuoņnīti šādā secībā: to kārti, kas atradās uz "8", pārvieto uz "7", bet to kārti, kas atradās uz "7" - uz "6". Tā turpina, kamēr kārts, kas atradās uz "1" tiek pārvietota uz "8". Tāds būs stāvoklis nākošajā dienā pēc pārbaudes. Trešās dienas veselības stāvokli uzzināsi, ja atkārtosiet jau iepriekš aprakstīto pārvietošanu. Tādā veidā iegūsi ziņas pat par veselu nedēļu. Pēc tik ilga laika atkal var veikt pārbaudi ar krāsu kārtīm. Atkārtot pārbaudi var arī pēc īsāka laika, vismaz pēc 3 ar 1/2 dienām. To parasti dara, ja pārbaudes iznākums nav labs un lai pārliedzinātos, kā izmainīties stāvoklis pēc šīm dienām.

Ja izvēlēto un izvilktu kāršu, kuras ir novietotas uz Astuoņnīša, krāsas sakrīt ar iepriekšrakstīto krāsu izvietojumu, t.i., uz "8" laukuma atrodas sudraba vai balta vai tml., uz "7" - ķiršsarkana u. tt., tad var secināt, ka pārbaudāmajam veselība un domāšana ir ļoti labas.

Gadījumā, ja Radošās krāsas atrodas Astuoņnīša Radošajā pusē, bet tikai samainītā secībā, un līdzīgi Darošās krāsas - Astuoņnīša Darošajā pusē arī samainītā secībā, tad tas arī vēl ir labs iznākums.

Pārbaudāmajam par savu veselību jāsāk vairāk padomāt, ja pārbaudē atklājas, ka Darošās krāsas sāk parādīties Astuoņnīša Radošajā pusē. Tas nozīmē, ka Lauks, Aura ir bojāts līdzīgi tam, kā tas ir, ja olas čaumalai ir plisums. Tad Miesa kļūst neaizsargāta, tā saslimst. Tādēļ arī parādas Iekšpusēs, Darošās krāsas Ārpusē, Laukā. Ja tā ir noticis, tad nekavējoties ir jāapskata sava apģērba, rotu, pat gultas veļas krāsas. Ja tās ir Darošās, tad jānomaina pret Radošajām, vai arī jārūpējas, lai Darošās krāsas nekur ārēji neredzētu. Kamēr viņas ir iekšpusē, tikmēr lielu ļaunumu nenodarīs. Bet, ja parādīsies ārpusē, tad nelaime būs klāt kā saukta. Ja pēc 3 ar 1/2 dienām atkārtojas līdzīgs pārbaudes iznākums, tad ir jānoskaidro, kādas ir asinis - tīras vai jauktas. Visdrīzāk būs tā, ka asinis ir jauktas.

Ļoti bīstami apstākļi veselībai ir tad, kad Astuoņnīša Radošajā pusē parādas ceriņkrāsa, židra, burkānu vai salātzaļa. Ja latvietim tāds iznākums atkārtojas, tad jāpārliedzinās, vai viņam nav AIDS.

Pārbaude ar krāsu kārtīm saka Taisnību, tā nemelo.

Sargājiet Savu Veselību, Lauku, Auru!! Tīriet to ar sudrabu!!

Esiet Veseli!!

Lai palīdzētu saglabāt savu veselību, domāšanu, kā arī lai sevi aizsargātu no visa Svešā, tad var celt Sudraba Pili. Ar tās palīdzību Jūs varēsiet piesaistīt sev un savai Tēvzemei zvaigžņu vislielākos spēkus.

Sudraba Pili ceļ domās. To dara vakaros, kad Saule jau ir norietējusi, un naktīs. Var celt ik vakaru, un var arī to darīt tikai svētku reizēs.

Vislabāk Sudraba Pils celšana izdosies, ja to darīs, atrodoties ārā, svaigā, tīrā gaisā. Bet, ja tas nav iespējams, tad - telpās. Tikai pēdējā gadījumā būtu vēlams logus turēt kaut mazliet atvērtus, lai gaiss brīvi ieplūstu telpā.

Apģērbam tad jābūt Radošajās krāsās, citādi Sudraba Pils celšana būs ļoti apgrūtināta vai pat neiespējama. Tātad Jūsu aurai jeb ārpusei ir jābūt Radošās krāsās.

Mūsdienās par auru uzskata to, ko redz cilvēki, kas apveltīti ar īpašām spējām, kuras var būt dažādas. Taču neatkarīgi no tā visiem ir dota spēja redzēt. Ar acu palīdzību mēs varam redzēt gaismu un tās krāsas bez jebkādam īpašām spējām. Mēs varam redzēt krāsas apģērbam, pašam cilvēkam, gan matiem, acīm, ādai u.tt. Lūk, tā ir visistākā aura, lauks. Aura mainīsies, tiklīdz nomainīsiet apģērba krāsas. Grūtāk būs izmainīt auguma ādas krāsu. Vēl grūtāk - acu krāsu. Tātad cilvēkam ir pastāvīga aura, kurai izmaiņas mūža garumā ir niecīgas. Un ir arī nepastāvīgā aura, kuru cilvēks var veidot pats.

Vispirms jāiemācas noteikt pēc šīm aurām cilvēka domāšanu, veselību. Salīdzinājumā ar mūsdienu mācībām par aurām, tas ir vieglāk, vienkāršāk, un to ir iespējams izdarīt gandrīz katram. Bet tās auras, kuras parastā veidā nav tik viegli pamanāmas, ir grūtāks un strīdīgāks paņēmieni. Jo viens vērotājs redz vienas krāsas 'mūsdienīgo' auru, bet otrs - atkal citas krāsas. Tiec nu gudrs, lai izspriestu, kuram taisnība, ja pats nespēj tādas 'mūsdienīgās' auras saskatīt.

Sudraba Pils celšana labāk izdosies, stāvot kājās. Ļoti būtiski, uz kuru debesu pusi būs vērsti skatiens un viss augums.

Ir četras debesu puses - Ziemeļi, Austrumi, Dienvidi un Rietumi. Ja savieno pa pāriem Ziemeļus un Dienvidus, kā arī Austrumus un Rietumus ar iedomātām taisnēm, tad izveidojas kristis "+", kas latviešiem/lietuviešiem ir nelabvēlīga zīme. Ja šādos virzienos ZD (vai DZ), AR (vai RA) pūš vēji, tad nebūs labi. Tādos laikos labāk neiesākt nozīmīgus darbus - neveiksies. Šādos virzienos nevajadzētu celt mājas, būvēt ceļus, cirst meža stigas, rakt grāvjus, art vagas u.tml., jo, kur būs šādu virzienu veidojumi, tur notiks KRĪšana, Sabrukšana, Iznīkšana. Mežos ievazāsies kaitēkļi, tūrumos nezāles, mājās nelaiemes, slimības.

Esiet uzmanīgi no KRĪSTA zīmes "+" un nejauciet to ar KRUSTA zīmi "x".

KrUsts "x" nav tas pats, kas KrĪsts "+". Izrunājot skaņu "U", lūpas tiek stieptas prom no sevis, un mutes atvērums līdzinās stateniski izstieptam aplim. Izrunājot skaņu "I", lūpas tiek vilktas uz sevi, un līdz ar to mutes atvērums līdzinās guļus izstieptam aplim. Atšķirība ir acīmredzama. Citādi dabiskā, vieglā veidā šis skaņas nemaz nevar izrunāt. Ja salīdzinām abos gadījumos aplus, tad "U" gadījumā to var pielīdzināt skaitlim 2, bet "I" gadījumā - skaitlim 1. Tādēļ arī "u" raksta ar 2 vilnišiem, bet "i" - ar 1 vilnīti. "U" skaņa rodas mutes dobumā tuvu pie

lūpām, bet "I" skaņa - kaklā. "U" skaņa atrodas augšpusē, tuvu ārpusei, bet "I" skaņa - apakšpusē, dziļi iekšpusē. Zīmē "x" augšpusē ir "V" veida zīme, tātad augšpusē galā ir 2 punkti. Zīmē "+" augšpusē ir "I" veida zīme, tātad augšpusē galā ir tikai 1 punkts. Skaitlis jeb Mērs 2 vienmēr ir lielāks par Skaitli jeb Mēru 1. Tā tas ir visā Dabā, Visumā. Tas nav atkarīgs no ticības vai asinīm.

Tagad aplūkosim Olu. Tai ir olas BALtums, kam ir 2 centri, un olas DZELTenums, kam ir tikai 1 centrs. No ārpuses redzam tikai olas Baltumu, bet olas Dzeltenumu neredzam (tas ir noslēpts), bet, protams, mēs ZINAM, ka Dzeltenums vidū IR. Baltums ir ārpuse, bet Dzeltenums iekšpuse. Ārpuse vienmēr ir lielāka par Iekšpusi. Tātad varam izteikt Skaitļos šīs abas Puses. Ārpuse ir Skaitlis 2, bet Iekšpuse - Skaitlis 1. Apkārt katrai Miesai, Kaulam ir Lauks. Lauks šādā gadījumā ir Ārpuse, bet Miesa, Kauls - Iekšpuse. Tātad Lauks ir Skaitlis 2, bet Miesa, Kauls - Skaitlis 1. Līdz ar to KrUsts "x" ir Lauks, bet KrIsts "+" ir Miesa, Kauls.

Krusta zīme mums dod radošu spēku, tā sargā mūsu domāšanu.

Gribu piebilst, ka tos, kuri iekaroja mūsu Tēvzemi pirms daudziem gadsimtiem un kuri nesa krista zīmi "+", ir jāsauc par KRISTnešiem, bet nevis par Krustnešiem.

Tagadējie dievtuņi par savu zīmi īstenībā izvēlējušies kristukristu zīmi, kaut gan viņi to dēvē par krustukrustu jeb Māras krustu. Izvēloties Kristu (arī kā zīmi), notiks Kritums. Tādēļ arī dievtuņiem vairs tik labi neveicas, kā gribētos. Starp viņiem notiek šķelšanās, vērojams arī panīkums. Kādu zīmi lietos, tādu algu, iznākumu saņems. Katrai zīmei ir savs stils, tādēļ arī savs vārds, nosaukums. Nedrīkst to jaukt, putrot. Ja minēto Māras zīmi pagrieztu slīpeniski, tad to jau varētu saukt par Māras krustukrustu. Tad dievtuņiem veiktos daudzreiz labāk nekā tas ir tagad.

Mums vislabvēlīgākais debesu virziens ir ZA. Leņķim starp ZD un ZA virzieniem ir jābūt vismaz 28 grādu lielam. Lictuvieši ir saglabājuši divus vārdus: Šaurys - mūsu Ziemeļi; Žiemelis - mūsu ZA. Ziemelis (latv.) īstenībā ir šis 28 grādu novirzītais ZA virziens. No šīs puses tieši plūst Sudraba Vēji, vislielākais spēks. Tādēļ, ceļot Sudraba Pili, augumu vajag pavērst šajā ZA virzienā. Līdzīgs stāvoklis būs arī tad, ja nostāsities ar seju pretim Brīvības piemineklim.

Kreisās kājas pēdai jābūt mazliet pavirzītai uz priekšu, salīdzinot ar labās kājas pēdu. Tas nozīmē, ka priekšplānā atrodas Kreisā puse - Radošā puse.

2.zīm.

3.zīm.

Mēs varam ievilgt arī gaisu, kas atrodas ap mums. Izpildot ar rokām noteiktas kustības, gaiss ievilņojas, ieskanas kā Balss, un tā iznākumā mēs saņemsim noteiktu Atbalsi. Radošu Lauku izveidosiet, ja to darīsiet ar kreiso roku. Pirkstus jāsaliek Brieža vai Stirnas galvas izskatam līdzīgā veidā (skat. 2.zīm.) - pie ikšņa no virspuses piespiež klāt rādītājpirkstu un lielo pirkstu, bet bezvārda un mazo pirkstus, izstaisnojot atliec atpakaļ. Ar tādu rokas pirkstu salikumu zīmē Laika zīmi (skat. 3.zīm.).

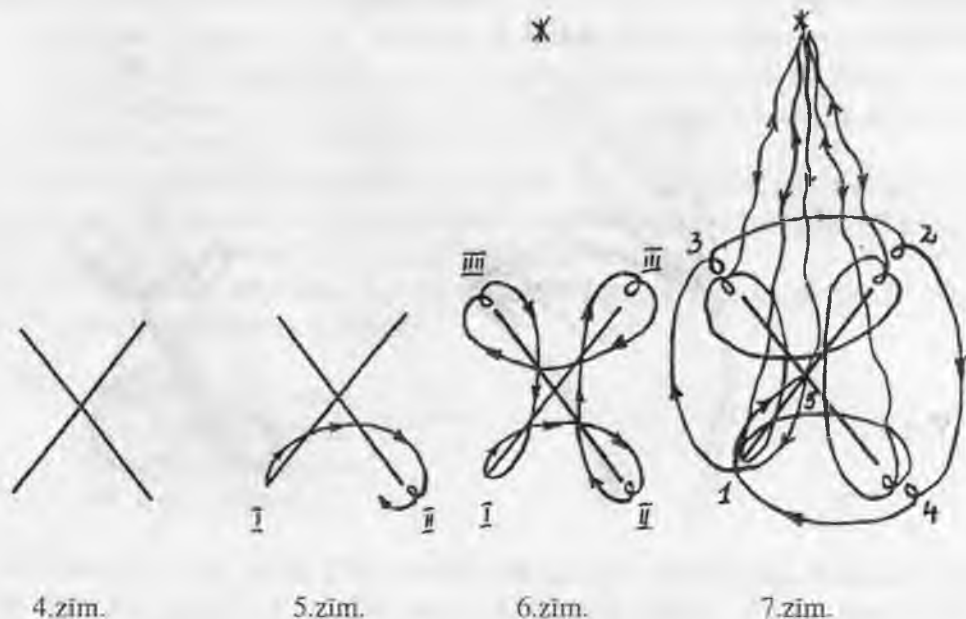
Laika zīme ir līdzīga lielajam rakstītam burtam "L". Tā ir krustukrustu stila zīme, kas mums ir ļoti labvēlīga. Ieviļņošanu izdara līdzīgi tam, kā rakstot uz dēļa ar krītu šo pašu zīmi. Sākuma punktam jāatrodas pieres augstumā. Ar kreiso roku velk loku, tad cilpiņu, tad slīpi uz leju līdz nabas augstumam, pēc tam cilpiņu un loku, visbeidzot likloču vijumu uz augšu. Zīmes vidējam krustojumam jāsakrīt ar sirds līmeni.

Pēc Laika zīmes ieviļņošanas, labās rokas pirkstgalus pieliek pie kreisās rokas plaukstas iekšpuses tā, lai to gali piespiestos tām plaukstas iekšpuses vietām, kurām var atsevišķi pieskarties ar kreisās rokas pirkstugaliem, vienkārši pirkstus saliecot. Kur varēja piespiest kreisās rokas mazā pirksta galu, tur pieliek labās rokas mazā pirksta galu. Un attiecīgi ar pārējiem pirkstiem. Beigās izveidojas zīme līdzīga mazajam burtam "h" vai apgrieztam ar kājām uz augšu "4". Līdzīgs roku salikums ir tad, kad lūdz Dievu. Tikai būtiska atšķirība ir tā, ka abu roku pirkstgali nav vienādā līmenī. Mums kreisai rocai vienmēr šādos gadījumos ir jābūt augstākā līmenī, kā arī virspusē. Tad Lauks būs Radošs.

oooooooooooooooo

Pēc Laika zīmes ieviļņošanas un pēc tam, kad rokas ir saliktas iepriekš minētā lūgšanas stāvoklī, kas palīdz pieslēgties īpašam spēka avotam noteiktā līmenī, var, aizverot acis, sākt celt pašu Sudraba Pili. Acu aizvēšana ir nepieciešama iesācējiem un tiem, kam grūti noturēt uzmanību uz vajadzīgo mērķi. Tādā stāvoklī acis neieplūst apkārtējā gaisma, kas var novirzīt domas no Sudraba Pils celšanas.

Domās iztēlo krusta zīmi "x" (skat. 4.zīm.). Tas ir Pamats. No kreisā apakšējā krusta gala I sāk vilkt ķiršsarkanā - SirdsGudrības krāsā loku uz labo apakšējo krusta galu II tā, kā tas ir parādīts 5.zīmējumā. II galā apmet cilpiņu. Ir jāievēro, ka vilktās līnijas virzienam jāsakrīt ar zvaigžņu, Mēness, Saules tecējumu, tas ir, no kreisās uz labu pusi, pa debesjumu, augšpusē. Tāds ir arī pulksteņrādītāja griešanās virziens.

Pasakās esam lasījuši, kas notiek, kad diviem brāļiem, nonākot ceļu krustojumā, ir jāizvēlas, pa kuru ceļu doties tālāk. Ja ies pa labi, tad veiksies, būs laime. Ja ies pa kreisi - neveiksies, būs nelaime. Kā tad tā? Es stāstu, ka Kreisā puse ir Radoša, Laimīga, bet Labā puse - NeRadoša, NeLaimīga. Bet pasakā it kā ir otrādi. Padomāsim, kāpēc tā ir un vai tā ir?

Nonākot krustojumā, izvēloties turpmāko ceļu un uzsākot iešanu, gājējam jāpagriežas uz vajadzīgo pusi. Tātad, ja ies pa labi, tad gājējs pagriezīsies uz labo pusi, t.i., pagriezies sakrītīs

ar zvaigžņu, Mēness, Saules redzamā tecējuma virzienu - no kreisās uz labo, it kā no Sirds, no Radošā uz Darošo. Vispirms Radis, Domās, tad Daris. Tāds Ceļš būs laimīgs. Bet, ja ies pa kreisi, tad gājējs pagriezīsies uz kreiso pusi, t.i., pagriezies nesakrītis un būs pretējs zvaigžņu, Mēness, Saules redzamā tecējuma virzienam (vai arī sakrītis ar to neredzamo tecējumu otrajā, neredzamajā, apakšējā pusē) - no labās uz kreiso, no BezSirds, no Darošā uz Radošo. Tātad vispirms Daris, tad Radis, Domās. Tāds Ceļš būs nelaimīgs.

Lūk, tādi ir Dzīves Ceļi, par kuriem stāsta pasakas. Un katram ir izvēles brīvība, pa kuru ceļu doties. Tieši pēc šīs izdarītās izvēles arī var spriest par cilvēka domāšanas veidu.

Piemēram, ja divi gājēji nolēmuši iet kopā pa vienu Ceļu vienā virzienā, tad var teikt, ka viņu Uzskati sakrīt un ka īpašu domstarpību var nebūt līdz tam brīdim, kad viņi nonāks Krustcelēs. Tieši šajā vietā tad arī noskaidrosies, kāds īstenībā ir katra ceļa gājēja Uzskats un domāšanas veids. Vai tie sakrītis arī turpmāk, vai arī izšķirsies. Ja tālāk katrs aizies savu Ceļu, tad tas nozīmēs, ka viņu Uzskati īstenībā ir bijuši jau sākumā atšķirīgi, bet nav bijusi iespēja šo atšķirību uzreiz izrādīt. Gadījumā, ja kādi Ceļa gājēji iet viens otram pretī, tas nozīmē, ka viņiem ir pretēji Uzskati. Tā tas ir tautām, biedrībām, kustībām, partijām, valdībām u.tml. Liktns šādā veidā izšķir, izsijā, noskaidro katra īsto Pasaules Uzskatu un kā tas atbilst noteiktam laikam un noteiktai vietai.

Sudraba Pils Pamatu turpina domās zīmēt tā, kā tas ir redzams 6.zīmējumā. Tātad iznākumam jāizskatās pēc āboliņa lapiņas ar kātiņu. Šo zīmi sauc arī par Septiņstaru zvaigzni, kuras vidū ir izveidojies četrstūris kā Kārava zīme.

Kad Pamat ir gatavs, tad virs tā viduspunkta lielā augstumā iztēlo ļoti spožu sudraba zvaigzni ar sešiem stariem kā sniegpārslīnai. Sudraba krāsa ir Taisnības, Gudrības krāsa. Tādēļ zvaigznei ir jābūt tik sudrabortai, lai acis pat apzīlbtu. No šīs zvaigznes sāk vilkt viļņotu staru uz leju uz Pamatnes kātiņa galu 1 (skat. 7.zīm.). Tad domās acu skatu pa šo staru virza atpakaļ uz zvaigzni. Pēc tam atkārtoto staru nolaišanu, kamēr tas ir tik stingri attēlots un nostiprināts, ka stars vairs neizzūd. Nākošo staru no zvaigznes velk uz Pamatnes labo augšējo galu 2. Atkārtoto vilkšanu turp atpakaļ, augšup lejup, kamēr stars ir nostiprināts ļoti labi. Tad trešo staru velk uz Pamatnes kreiso augšējo galu 3 un ceturto - uz labo apakšējo galu 4. Kad visi četri stari ir stingri nostiprināti, tie izskatās kā torņa jumta četras spoži sudrabortas spāres. Pēc tam sakopo augšējās zvaigznes sudraborto gaismu, cik vien iespējams, un to kā staru nolaiž tieši uz Pamatnes centru 5, no kurienes sāk apvilkt pulksteņrādītāja virzienā caur Pamatnes galu 1 robežu, apjumot visas četras spāres it kā ar sudrabortu plīvuru. Pie katra nākamā gala (3, 2, 4) apmet cilpiņu. Apkārtējās robežas loka galu ievēl atpakaļ centrā 5.

Sudraba Pils ir uzcelta (skat. 7.zīm.). Tā izskatās kā spožs sudraba tornis ar virsotni debesīs un ķiršsarkanu pamatni uz zemes. Domās jāieiet šajā Pilī. Var arī šo Pili kā cepuri uzlikt sev virsū.

Atrodies Sudraba Pilī, tā jāpārbauda no iekšpuses. Ja ir kāds bojājums neveiksmīgas celšanas dēļ, tad to vietu aizklāj ciet ar sudraba gaismu.

Jau tajā brīdī, kad Sudraba Pils apņem augumu, rodas īpatnēja vēsuma, aukstuma sajūta. Tas nozīmē, ka plūstot sudraba gaismai pār augumu un tā auru, notiek attīrīšanās, noskaidrojas domas, atjaunojas acumirkīgā gudrība. Nāk Svēta Taisnība. Reizēm, kad gaiss visapkārt ir bijis rāms, nez no kurienes uzrodas vējš, kas viegli noglāsta seju, augumu. Var censties spilgti iztēlot, kā sudraba gaisma laistās no debesu augstumiem pār visam augumam, kā tā aura kļūst tīra, sudraborti balta, spēcīga. Šādu lauku neviens nespēj caursist, lai arī kā censtos. Jo Taisnība sargā, tā ar zibenīgu spēku aizsūta atpakaļ visus netaisnīgos un sliktos sūtījumus pašiem sūtītājiem atpakaļ.

Pēc Visuma Kārtības nav iespējams iegūt tādu spēku, kas būtu varenāks par Taisnības spēku. Tas, kurš censtos pakļaut Taisnību savām vēlmēm, to nevarēs izdarīt, jo viņam būtu jārikojas netaisnīgi, zemiski. Līdz ar to zemiskajam ir zemāki, mazāki spēki nekā ir debešķīgajiem, kuriem ir augstāki, lielāki spēki. Debešķīgajiem nemaz nav vajadzības apspiest Taisnību, jo viņi zin, ka tikai ar tās palīdzību ir iespējams uzturēt visu dzīvo, mūžīgo Visuma Kārtību.

Pēc kāda laika šo Sudraba Pili var vērt kā lietussargu vaļā plašumā, lai tās sudrabotā gaisma apņemtu gan māju, sētu, pagastu, novadu un visu Tēvzemi. Lai Taisnība atkal atgrieztos Pasaulē savā Godā un Varenībā.

Tagad acis var vērt vaļā. Pamēģiniet arī šādā stāvoklī sev visapkārt saskatīt sudraboto gaismu.

Ja ir vēlēšanās, tad var sarunāties ar Dieviņu, ar Zvaigznēm, ar Senčiem, ar to, kas sirdij tuvs un mīļš. Tā var būt lūgšana, pārdomas.

Pirms iesāk lūgšanu, sasveicinās (vai nu domās, vai arī skaniski vārdos) ar to, kam izsaka lūgumu, pēc tam pasaka, kā pašu sauc. Piemēram: "Labvakar, Dieviņ, labvakar Vējiņ, ar Jums vēlas runāt Ainis." Parasti lūdz vispirms par Tēvzemi un tikai beigās par sevi.

Lai lūgums labāk izpildītos, tad tam jābūt ļoti skaidri iztēlotam, izteiktam. Ja pašam nav priekšstata par to, ko vēlas, tad miglains izpildījums arī būs. Pēc lūgšanas rokas atverot un atbrīvojot, tās gaisā jāievilņo šādi: vispirms kreiso plaukstu, mazliet paceļot uz augšu, vienlaicīgi nedaudz paliec uz labo pusi, tad labo plaukstu ceļ uz augšu un paliec nedaudz uz kreiso pusi, visbeidzot atkārti ar kreiso plaukstu kā sākumā. Tātad kreisā-labā-kreisā. Tāpat kā garainīši viegli paceļas augšā nedaudz vilņojoties, tā arī līdzīgi izdara ar plaukstām. Lai arī pašās beigās būtu Radoši vilņi.

oooooooooooooooo

Sudraba Pils celšana un lūgšana, atrodoties tajā, ir līdzīga mūsdienu mācībai par radošo vizualizāciju jeb domu iemiesošanu. Pastāstīšu vienu notikumu savā dzīvē.

Man vajadzēja satikt kādu cilvēku. Iepriekš nebija sarunāts tikšanās laiks. Zināju tikai to, kur viņu var atrast. Kādu dienu, ejot garām Latviešu biedrības namam, nolēmu iet pie viņa. Taču izrādījās, ka viņš ir izgājis. Gaidot uzsāku sarunu ar darbinieci un vēl kādu apmeklētāju. Sarunas gaitā sāku stāstīt par to, ko

tajā rītā biju dzirdējis tāldzirdē. Tur runāja par radošo vizualizāciju. Gribēju to paskaidrot ar saviem vārdiem.

Teicu: "Nu, piemēram, man vajadzēja tagad satikt cilvēku, kas tagad šeit nav, bet kad es izešu no šejienes ārā, es viņu satikšu. Tā arī būs radošā vizualizācija jeb domu iemiesošana." Tad, kad to teicu, es iedomājos, ka izeju ārā, pieeju pie durvīm, kas ved uz kāpnēm, verot tās vaļā, satieku viņu. Protams, to es sacīju tikai kā piemēru.

Drīz man vajadzēja iet prom. Nesagaidījis to, pie kā es biju atnācis, es devos laukā un piegājis pie durvīm, kas ved uz kāpnēm, un verot tās vaļā, tavu brīnumu, no otras puses durvis ver tieši tas cilvēks, kuru es gaidīju. Mani tas patīkami pārsteidza, tādēļ kopā ar viņu tūlīt devos atpakaļ uz viņa darba telpu. Sarunu biedri vēl tur bija. Es viņiem tikai atgādināju: "Vai atceraties, ko es jums teicu par radošo vizualizāciju?" Mans minētais piemērs piepildījās.

Vēl spēcīgāk un skaidrāk vēlēšanās izpildīsies, ja tās iedomāties vai izteiks Sudraba Pili un ja domas būs sudraba spožumā.

Tiem, kuri mēģinātu Sudraba Pili izteikt ļaunus, netaisnīgus vēlējumus, ir jāņem vērā, ka tieši šajā Pili notiek visspēcīgākā attīrīšanās no netaisnības, ļaunuma. Tādēļ ļaunā ierosinātāju Pērkoņa Zibens saspers. Sudraba Pils ir Svēta, tajā jokus dzīt nav ieteicams.

Ja cilvēku piemeklējusi tāda slimība, kura neļauj piecelties kājās un iziet ārā, lai domās uzceltu Sudraba Pili, tad to var līdzīgā veidā darīt, atrodoties guļus gultā. Arī veselie cilvēki pirms nakts miega var veikt sekojošu Dzīvības vingrinājumu. Jāņem vērā, ka guļus stāvoklī domu savienojumu ar Debesīm iegūt ir grūtāk nekā tad, ja stāv kājās vai sēž ar taisnu muguru uz krēsla.

Jāguļ uz labajiem sāniem, kājas mazliet jāsaliec ceļgalos: Kreisajai pusei, Sirds pusei ir jāatrodas augšpusē. Sirdij jābūt 'brīvai'. Rokas saliek iepriekš aprakstītajā lūgšanas stāvoklī. Plaukostas var atrasties vai nu uz spilvena sejai priekšā, vai arī nedaudz zem vaiga.

Novēlot labunakti tiem, kas sirdij ir vistuvākie, vismīļākie, aizver acis. "Ar labunakt, mīļo Dieviņ, ar labunakt, mīļo Mājas Gariņ, ar labunakt!!" Domās iztēlojas, kā snieg balts tīrs, tīrs sniegs. Viss apsnieg - gan augums, gan ārā koki, zeme, pilnīgi viss. Kļūst arvien baltāks un baltāks. Sudrabotas sniegpārslīņas no debesu augstumiem lido lejup viegli jo viegli. Balta tīriba visapkārt. Domas kļūst sniegbaltas, mirdzošas. Augumu apņem sudrabota aura. Dzīvības spēks ieplūst visā augumā. Pār apsnigušo zemi iestājas skaidra zvaigžņota nakts..

Pēc tam var domās vai vārdos izteikt savus lūgumus, vēlējumus. Var arī vienkārši priecāties par Skaistumu, ko pats radījis.

Šādās reizēs var arī atrast atbildes uz uzdotiem jautājumiem vai iepriekš neatrisinātiem, sarežģītiem uzdevumiem. Reizēm ir bijuši gadījumi, kad grūti izlemt, ko darīt. Piemēram, vai doties ceļojumā vai labāk palikt mājās, vai iet uz satikšanos vai nē, vai precēties ar viņu vai nē. Ir nopietni jāpadomā, ja piedāvājumi ir ļoti līdzvērtīgi vai būtiski turpmākajā dzīvē, piemēram, vai braukt dzīvot uz Cēsīm vai uz Siguldu, vai pirkt māju bez zemes vai zemi bez mājas u.tml.

Jautājumi, kas saistīti ar Radošo jomu, t.i., mīlestību, draudzību u.tml., ir jāuzdod naktī no trešdienas uz ceturtdienu. Bet jautājumi, kas saistīti ar Darošo jomu - pirkšanu, pārdošanu u.tml., jāuzdod naktī no ceturtdienas uz piektdienu. Šie jautājumi jāizsaka paši pēdējie pirms aizmigšanas. Ja kāds tajā laikā iztraucē, tad šis rituāls jāatkārto.

Vispirms pasaka vārdus:

"Svētais, Cēlais mans Miedziņ,

Uzbur man Sapnīti par:

Pirkšanu - Pārdošanu,

Atrašanu - Pazaudēšanu.

Ja sapnī pirksū vai atradīšu, tad izpildīsies, un '*man vajadzēs to darīt*' ;⁵⁰

Ja sapnī pārdošu vai pazaudēšu, tad neizpildīsies, un '*man nevajadzēs to darīt*'.

Mīļo Miedziņ, saki Taisnību un tikai Taisnību."

Pēc sapnī redzētā arī uzzināsiet, ko darīt, kas notiks.

Līdzīgi var darīt, arī nomodā esot, kaut vai katru nakti tad, kad ir uzcelta Sudraba Pils. Rokām jābūt saliktām lūgšanas stāvoklī. Uzdod tāda veida jautājumu, lai atbilde skanētu "jā" vai "nē". Tad, ieelpojot gaisu caur nāsīm, domās saka "jā", bet izelpojot - "nē". Vai arī viens ieelpas-izelpas cikls - "jā", nākamais - "nē". "Jā", "nē", "jā", "nē", u.tt. Tā turpina, kamēr kādā no atbildēm būs sajūtama augumā it kā notricēšana, it kā īpaša gaismas parādīšanās vai skaņas sadzirdēšana. Kurā bridī ("jā" vai "nē") tas noticis, tā arī būs istā atbilde. Liktenis šādā veidā dod padomu.

Protams, ir vēl citi veidi, kā uzzināt nākotni.

oooooooooooooooo

Tagad pievērsīšu Jūsu uzmanību uz to, ko redzam tālrādī.

Esam pamanījuši, ka Latvijas tālrādes raidījumam "Panorāma" ir jauns sākums un jauns telpas iekārtojums. Visvairāk uzmanība tiek piesaistīta aizmugures plāna zīmējumam. Tāds apstāklis ir radīts tišām un ar iepriekšēju nodomu.

Ko tad mēs tur redzam? Ja ir krāsu tālrādis, tad dibenplāna zīmējums ir piesātināts ar židrumu. Tas nozīmē, ka šādas krāsas īpašību (Bauda, Kaislibas, Miesaskāre) spēks ieplūst caur acīm gandrīz ceturtai daļai Latvijas iedzīvotāju vai vismaz pusei latviešu. Pašreizējā vara ar raidījuma galveno veidotāju palīdzību cenšas tādā veidā izmainīt uz slikto pusi jau tā izārdīto un izkropļoto latvisko domāšanu daudziem latviešiem, kā arī nevēlas, lai tā atjaunotos un atveseļotos.

Krāsām ir milzīgs spēks. Ar to palīdzību var noteikt un pārvaldīt tautas domu un rīcību. Un tas viss ir acīmredzami. Tas arī ir visvienkāršākais veids, lai uzreiz varētu gan ietekmēt, gan arī pārliccināties par ietekmes iznākumu. Ja skatītājs tālrādes raidījumā redz sliktu, viņa dzīvībai un domāšanai nelabvēlīgu krāsu, bet tai pašā laikā neiebilst, samierinās ar to vai pat izsaka atbalstu redzētam, tad tas liecina, ka šī skatītāja domāšana ir tiktāl notrulināta, ka dzīvē viņš darbībā būs tāds pats - truls, tukšs. Lūk, iekarotājiem ir vajadzīgi tieši šādi iedzīvotāji, kurus var kalpināt, kā vien tik, jo šādi trulie rīkojas kā mašīnas (roboti). Kas vēl var būt labāks

apspiedējiem, ja ir izveidotas mašīnveidīgas būtnes, kuras pašas par sevi ir spējīgas tikai vairoties un strādāt, vergot. Bet radišanas spējas, taisnīgums un godīgums šādām mašīnveidīgām būtnēm nav. Līdz ar to iekarotāji var laupīt, krāpt, raust zeltu, uzdzīvot, cik vien vēlas, jo maz ir tādu, kas to nepieļauj.

Zīmējumā var saskatīt, ka Pasaules zemes ir pārklātas ar židrās krāsas šķembām. Tas nozīmē, ka tiek piesaukts ārdošs spēks.

Raidījuma ziņu lasītājam (diktorei) galva attiecībā pret plāna zīmējumu atrodas gandrīz tieši starp attēloto šķembu asajām šķautnēm, kas atgādina skrūvspilēs vai slazdā iespiestos. Tas parāda, cik zemu sevi vērtē šie ziņotāji, ka pieļauj sevi nostādīt šādā stāvoklī visu skatītāju acīs.

Sākums "Panorāmai" arī parāda, kāds ir domāšanas veids gan tā izpildītājam, gan tā pieņēmējam.

Vispirms ir četrstūrīšu laukums. No tā izlaužas, izārdot četrvienības lauku, zelta gredzens, kurš ir noslēgts, tāpat nozīmē Pilnību, pēc kuras noteikti sekos Sabrukums. Ar vienu izārdīšanu nepietiek, tādēļ seko nākamās. Tad izlaužas mazie "tv", pēc tam tikai lielais burts "P". Tas nu ir galīgi ačgārni. Bet tie, kam jāatbild par latviešu valodas pareizību, šķiet, saņem algu arī par šādas kļūdainas rakstīšanas nenovēršanu.

Pēc "tvP" parādīšanās no apakšas tiek izmesti atsevišķi burti, kuri, katrs pa sevīm lidinoties, tomēr beigās izveido vārdu "Panorāma".

Arī starplaikā tiek rādīts, kā pa rindai no iekšpuses izvēršas teksts "informatīvā programma Panorāma".

Tāpat gandrīz visur ir pamanāmas Židriskās domāšanas, kas ir ačgārņa Āriskai domāšanai, ietekme.

Ja latvietis ierauga māju, kas nokrāsota židrā krāsā, tad viņš domās, ka mājā nedzīvo latvieši, bet gan svešas tautas. Latvietis spriež pēc ārpuses. Bet, ja iekšā tomēr dzīvo latvietis, tad tas izraisa neizpratni par to, kā viņš var atrasties mājā, kura tik nelatviski nokrāsota. Visticamāk būs tas, ka šis latvietis vairs nav tīrs un ka viņam jau ir židriska domāšana. Tas pats ir attiecināms uz apģērbu, uz telpas iekšējo krāsojumu.

Krāsa nemaina savu īpašību atkarībā no tā, kas ir šādā krāsā (vai māja, vai apģērbs).

Lai pārbaudītu, kāds ir cilvēks, pietiek arī ar to, ka uzzina vai izdzird, kā viņš sasveicinās vai atvadās. Vai viņš tad saka taisnību vai melo.

Rīta pusē ieslēdzot tāldzirdi, ir iespējams noklausīties Latvijas tāldzirdes raidījumu "Labrīt!". Gandrīz katrs runātājs sasveicinās, sakot "labrīt". Kāpēc viņi tā saka? Vai tā ir taisnība, ka tad ir rīts, ja tas viss notiek vasarā?

Kad sākas diena? Tad, kad lec Saule. Pusdienlaiks jeb DienVidus ir tad, kad Saule atrodas DienVidos. Tad Saule ir nogājusi pusi no dienas ceļa. Līdz tam ir PriekšPusDiena. Bet pēc pusdienlaika, kad sākas PēcPusDiena, diena ilgst līdz Saules rietam. Tikai tas laiks, kurā Saule atrodas virs apvāršņa, ir Diena. Tikai šajā laikā saskaņā ar īstenību drīkst teikt "labdien", jo tā ir Taisnība. Atvadoties ir jāsaka "ar labudien".

Pēc Saulrieta iestājas Vakarš, kurš ilgst tikai no vienas līdz divarpus stundām atkarībā no gadalaika. Vakarā sasveicinoties jāsaka "labvakar", bet atvadoties "ar labvakar".

Tad, kad sāk parādīties Vakarā zvaigznes, sākas Nakts. Tā ilgst līdz tam brīdim, kad zvaigznes sāk izgaist. Naktī sasveicinās "labunakt", bet atvadās "ar labunakt". Pēdējie vārdi vienmēr nenozīmē, ka to teicējs tad iet gulēt, jo ir gadījumi, kad jāatvadās arī naktī pēc viesībām, lai dotos atpakaļ uz mājām.

Rīts iesākas ar gaismas ausmu. Zvaigznes vairs nav redzamas. Rīts ilgst apmēram tikpat, cik vakars - tāpat no vienas līdz divarpus stundām. Tikai rītā ir jāsvaicina "labrīt", bet jāatvadās "ar laburīt".

Tāds ir laiks, un mums jādzīvo saskaņā ar to. Mums jāsaka taisnība, kāda tā ir. Ja ir diena, tad nedrīkst teikt, ka ir rīts vai vakars. Ja ir nakts, tad nedrīkst sacīt, ka ir diena, jo tā nav taisnība.

Laiks nemainīs savu gaitu tikai tādēļ, ka kāds prātīgais to vēlēšies. Prātīgais pamostas vasaras dienā ap pulksten deviņiem priekšpusdienā un saka: "Labrīt!". Viņš pat nevižo paskatīties, vai Saule jau uzlēkusi. Bet Saule jau sen ir gabalā. Diena rit pilnā sparā. bet

prātīgajiem, lūk, vēl ir tikai rīts. Melo acīs skatīdamies. Un pat sāk dusmoties, ja viņiem aizrāda. Vai tādām var uzticēties, ja pat gaišā dienas laikā saka acimredzamu netaisnību?

Atvadoties var sacīt arī šādi: "Ar Dieviņu", "Laimīgi", "Sveciki", "Atā". Bet nedrīkst teikt "Visu labu", jo viss nekad nav labs. Ja kāds atvadoties uzsitīs ar rungu un teiks "Visu labu", tad tas, kuram tā izdarīs, nebūs vis priecīgs par šādu atvadišanos. Pasaulē ir gan Labais, ir gan Sliktais. Tas arī ir Viss. Nav ieteicams teikt "Čau", jo tas nozīmē tšau = šaut - uzšaut, nošaut, u.tml. Vai nepietiek, ka citas tautas pat par sīkumiem šaudas? Vai tad mums arī vajag to piesaukt?

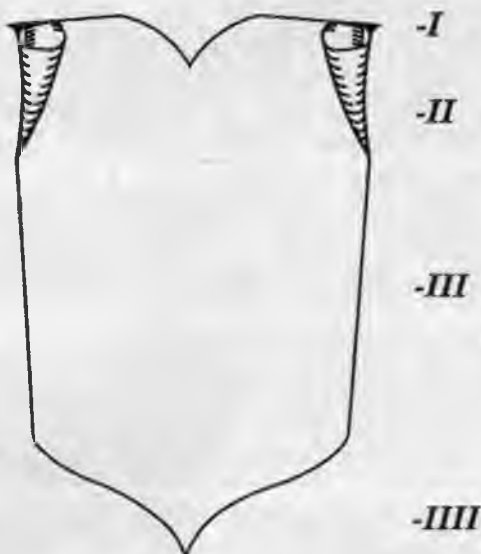
Teiksim Taisnību, sauksim To, tad Tā arī atnāks.

oooooooooooooooo

Senatnē katrai dižciltīgai dzimtai, pilsētai, novadam, valstij, zemei bija savs ģerbonis un karogs. Arī tagad tādi ir saglabājušies. Daudzi no tagadējiem ģerboņiem un karogiem ir jaunradīti, citi pārtaisīti.

Katrs ģerbonis ir jāveido, ievērojot noteiktu kārtību. To var darīt tikai tie, kuri zina mūsu seno LielLātu Pasaulskatu, gan Krāsu nozīmi, senču matemātiku, Rūnu rakstus, Zvaigžņu Ābeci.

Vispirms par Stilu jeb Izskatu. Ģerboņa augšējai malai ir jāizskatās kā izplestiem gulbja spārniem vai arī kā atvērtai grāmatai (skat. 8.zīm.-I). Pirmais salīdzinājums atspoguļo augstu domu lidojumu, cēlumu, dižciltību. Otrais salīdzinājums parāda, ka ģerboņa īpašnieks ir gudrs, zinošs cilvēks. Ģerboņa augšējās daļas viļņveidīgais stils parāda arī to, ka tā Turētājs ir radoša Esība.

8.zīm.

9.zīm.

Ģerboņa nākošai, zemākesošai daļai ir jāizskatās kā taurēm vai ragiem (skat. 8.zīm.-II). Ja Grāmatu var salīdzināt ar Gaismu, Gudrību, tad Tauri, Ragus - kā Skaņu, Garīgumu. Vispirms ir Gaisma, tad - Skaņa.

Ģerboņa trešai daļai ir jābūt vislielākai (skat. 8.zīm.-III). Tās malām virzienā no augšas uz leju ir nedaudz jāsatuvinās. Malu slīpumam jābūt nelielam. Šī ģerboņa daļa atgādina trauku, kurā var kaut ko iepildīt. Tas ir Saturs.

Visbeidzot, ģerboņa apakšā ir jābūt sakļāvumam tādām kā piltuvītei, spicītei (skat. 8.zīm.-III). Šī daļa atgādina arī ozolzīles galiņu. Tas ir Jaunā Turpinājums.

Ģerboņa augšpusē ir 2 izcēlumi, bet apakšā 1 izvīzījums. Atkal tā pati Dīvainā Sistēma (2/1).

Ģerbonī ir jāattēlo pats būtiskākais, pats nozīmīgākais. Vispirms ir jāparāda Savas dzimtas Esme. To uzzina pēc vārda un uzvārda. Otrais atspoguļošanas līmenis ir pagasts, kurā atrodas un dzīvo šī dzimta. Senatnē dzimtas nemainīja savu dzīves vietu, viņas bija kā vietsēži. Savā

ģerbonī tātad ir jāattēlo kaut kas no pagasta ģerboņa. Trešajā līmenī - no novada ģerboņa. Un ceturtajā - no valsts ģerboņa. Tas viss kopā nozīmē to, ka šī dzimta dzīvo šajā pagastā, kurš atrodas šajā novadā, kurš ir šajā valstī. Visas saitiņas, saistības ir tiešas un nesajauktas. Tāda kārtība arī palīdz šādai dzimtai laimīgi dzīvot. Tur nav nekā sveša, ir tikai savs.

Ģerboņos ir jāattēlo dabiskais, īstais. Tas, kas ir patiesībā. Ja ģerbonī ir uzzīmēti koki, tas nozīmē, ka ģerboņa īpašnieks ir ļoti pastāvīgs, viņa dzimtas īpašums ir kā koks, kurš nekur neklejo, bet, stāvot uz vietas, mainās atkarībā no gadalaika. Ja ir attēloti dzīvnieki, tas nozīmē, ka īpašums ir mainīgs. Ja - mājdzīvnieki, tas parāda, ka ir īpašības ievērot noteiktu robežu - pagalmam, sētai, savam īpašumam, nepārkāpjot tās. Ja ir attēloti lauku dzīvnieki, tas nozīmē, ka ģerboņa īpašnieks vēlas pārkāpt savas īpašuma robežas, vēlas paplašināt savu ietekmi, varu. Ja šie lauku, meža dzīvnieki ir labi, tad šāds paplašinājums būs labticīgs. Bet, ja ļauni, tad - nelabticīgs, ar spēku, karu iegūstošs.

Ja ir radošs, mākslinieciskas dabas cilvēks, tad ģerbonī var attēlot putnus - domu lidojumus. Cilvēkam spārnus nezīmē, jo tas nav dabiski. Tādi nekad nedzimst.

Mūsdienās daudzus ģerboņus zīmē savādāk (skat. 9.zīm). Latvijā to raksturīgākā īpatnība ir tā, ka ģerboņa virsējā daļa ir pilnīgi līdzena, plakana virsma. Tas nozīmē, ka šeit valda neradošie spēki. Viss ir līdzens, nav ne vilnīša. Tādos apstākļos nav Tecējuma. Sākas Pārpurvošanās. Domas kļūst trulas, prastas. Cilvēki zaudē Gudrību, Apgaismību, Pašcieņu. "Visi ir vienādi. Visiem jābūt vienādiem, viduvējībām. Pamēģini tikai pacelties virs šāda limeņa!" - tāda Vara ir atspoguļota šādā ģerbonī. No vienādības, viduvējības nekas radošs netop. Nav Gaismas. Tas ir Pārejas, Tumšs laiks. Radošais ir apstājies, sastindzis, kā aizmidzis. Taču pienāks laiks, lai atgūtu savu Gudrību un sāktu atkal Radīt.

Tāpēc pastāv dažādu laiku ģerboņi vienai un tai pašai dzimtai, valstij. Ir Atdzimšanas/Plaukšanas,

Atmiršanas/Pašsaglabāšanās laikmeti. Tātad ir jābūt vismaz 2 ģerboņiem. Var būt arī 4 - katram laikmeta posmam atsevišķi.

Turpinot aplūkot mūsdienu Latvijas ģerboņus, var redzēt, ka ģerboņu malas ir stateniski stāvas. Nav Ragu - Garīguma. Ģerboņa augšējie stūri veido krista zīmi "+". Tas nozīmē, ka vara ir Kristnešu, Kristiešu rokās. Visur tikai Krist, Krist, Krist. Ne jau uz augšu, bet uz leju. Dzīves līmenis pašlaik ir zems un top arvien zemāks. Kāda Galva, Domas, tādi Darbi. Sauksiet Kristu, tad arī Kritīsiet kā spaļi⁵¹.

Ģerboņiem apakša ir kā bļoda. Tas nozīmē: "Esiet klaidoņi. Nāciet, ubagi, badmiras, smeliet, rijiet, kamēr te vēl kaut kas ir palicis." Tā arī mūsu Tēvzemi izlaupa, izēd. Jo daudziem latviešiem pašiem ir atņemta īpašība būt Patstāvīgiem, Godīgiem Vietsēžiem, dzīvojošiem viensētās, pilīs. Ir atņemta spēja radīt tīru, veselīgu, nesajauktu Turpinājumu - Pēctečus.

Ģerboņus tagad darina kā audeklus un bieži izkarina kā veļu uz auklām pilsētas ielās, lai tie vējā plivinātos. To dara tīšām, lai sagrautu mūsu tautas, valsts spēku. Ģerbonis ir domāts aizsardzībai. To darina uz stipra pamata - koka vai metāla, bet nevis uz drēbes. Ģerbonis ir kā Vairogs, kā Aura, kas sargā Augumu, Miesu.

Ģerbonī attēlotās zīmes ar savām krāsām, stiliem rada tādu apkārtņē gaisu, kurā var būt drošs un pasargāts ģerboņa īpašnieks. Pēc zīmēm mēs varam pateikt, kas un kāds ir šis īpašnieks. Tikai Savs, Savējais aizsargā. Svešs to nedara.

oooooooooooo

Zīmējot ģerboņus, jāievēro tas, ka tēva dzimtas zīmēm jābūt kreisajā pusē, bet mātes dzimtas zīmēm - labajā pusē. Ģerboņa dalījums uz pusēm ir slīps: "/". Līdzīgi ir jāzīmē arī vīra un sievas dzimtu zīmes. Tātad T/M, V/S.

Latvijas ģerbonim pašā augšā atrodas trīs piecstaru zvaigznes. Tādas pašas zvaigznes tikai citā izkārtojumā atrodas Brīvības pieminekļa Vēja Mātes rokās. Kas izvictojumā ir kopīgs? Ja uzmanīgi apskatās, tad ir redzams, ka viena piecstaru zvaigzne, kura atrodas visaugstāk un starp malējām zvaigznēm, ir ar vienu staru pavērsta uz augšu. Malējās zvaigznes ir tādā stāvoklī, ka tām uz augšu ir pavērsti divi stari, bet uz leju - viens. Tātad pretēji vidējai, augšējai zvaigznei. Ko tas nozīmē? Vai tas ir labi prickš mums - latviešiem?

Tagad aplūkosim divas zīmes "v" un "A". Kā Jūs domājat, kura no tām ir Dieva zīme un kura Māras zīme? Kam šīs zīmes ir līdzīgas Dabā?

"Kam tie kalni, kam tās lejas,
Kam lielie rudzu lauki?
Dievam kalni, Laimai lejas,
Arājam rudzu lauki."

Mūsdienās dievturi saka, ka Dieva zīme ir šī: "A", bet Māras - "v". Bet vai tā ir taisnība? Noskaidrosim.

Zīme ar jumtiņu uz augšu "A" Dabā atgādina kalnu, bet zīme "v" - ieleju. Padomāsim, kā veidojas gan kalni, pauguriņi, pumpas, gan arī ielejas, lejiņas, bedrītes. Varat pastaigāties pa sniegu vai pa smiltiņām. Kas paliek aiz Jums pēc šādas pastaigas? Ko Jūs tad sniegā vai smiltīs ieraudzīsiet? Protams, ka pēdas nospiedumus. Tās ir noteikta veida bedrītes. Jo Jūs ar lielāku spēku spiežat uz sniegu, smiltīm, jo dziļākas bedrītes - pēdu nospiedumi tur parādas. Tātad spēks tika virzīts no augšpuses uz apakšpusi, no ārpuses uz iekšpusi. Pēc šādas staigāšanas sniegā, smiltīs izveidojas daudzas zīmes, kurām līdzīgs kopīgs atveids ir šāds: "v". Bet kalni? Tos var izveidot, ja no iekšpuses spēks tiek virzīts uz ārpusi, no apakšpuses uz augšpusi. Tātad pretējā virzienā nekā iepriekšējā gadījumā ar pēdām. Ja uzzīmēsim šo spēku virzienus abos gadījumos, tad pirmajā tas būs šāds: "↓", bet otrajā - "↑". Pat šajās zīmēs mēs redzam vēl skaidrāk un saprotamāk iepriekšējo zīmju ("v", "A") spēku virzību.

Visumā ir viens neuzvarams Likums: Bilde/AtBilde, Zīme/AtZīme, Tēls/AtTēls, Balss/AtBalss. "Ko sauksi, Tas atnāks". Kādu zīmi, bildi, tēlu lietosi, tādu atzīmi, atbildi, attēlu saņemsi. Šis Likums ir Mūžīgs.

Kur mums ir Dieviņš? Debesīs vai Zemē? Vai mēs viņu ar lāpstām kā kurmji raksim no kautkurienes laukā? Nē, jo Dieviņš ir Ārā, Gaisā, Augšā. Tātad, ja vēlamies no Augstākā kaut ko saņemt, tad lietosim zīmi "v". To pat ubags saprot, kā jātur rokas vai cepure, lai varētu no turīgāka saņemt naudu, labumu. Bet, ja grib pasargāt iegūto, tad vajadzīga pretēja zīme "A", kas līdzīga jumtam. Senāk virs māju jumtiem lika zirga, jumja zīmes, lai tomēr pašā augšpusē virs zīmes "A" būtu spēku gūstošā zīme "v". Līdz ar to abas kopā veido krustu: "x".

Senatnē ļoti izplatīti bija Rūnu Raksti. Tās bija zīmes, kuras atspoguļoja vispārīgus likumus. Mūsdienās par rūnām līdzīgas varētu uzskatīt, piemēram, ceļu zīmes (tajās ir stilizēti zīmēti priekšmeti, dzīvnieki, cilvēki). Arī iestādēs mēs bieži redzam stilizētus vīriešu un sieviešu tēlus, it sevišķi, uz durvīm tām telpām, kuras domātas tikai noteiktam dzimumam. Redzot zīmi, mēs varam pateikt, vai drīkstam tur iet vai nē.

Tagad vēlreiz uzmanīgāk apskatīsim abas zīmes "v" un "A". Ja mēs katrā no tām galus savienojam ar līniju, tad iznāk divi trijstūri: "▽" un "△". Pirmais trijstūris ir līdzīgs vīrieša augumam, bet otrais - sieviešu. Tādus mums Dieviņš ir devis. Ja papildina šīs zīmes ar aplīti augšpusē, tad to saskatīsim skaidrāk: "▽", "△". Šķiet, ka neviens gudrs latvietis neapgalvos, ka "▽" ir sievietes tēls, bet "△" - vīrieša.

Kāda ir dzimte vārdam Dievs, Dieviņš un kāda vārdam Māra, Dieve? Latviešu valodā Dievs ir vīriešu dzimtes vārds, bet Māra - sieviešu.

Mēs varam abas zīmes ("v", "^") izteikt mēros, skaitļos. Zīmei "v" augšā ir divi gali, bet apakšā - viens. Tātad 2 un 1. 2/1 - Divi/Viens = DivViens = DiWiens = DieVins = Dieviņš = Dievs. Zīmei "^" augšā ir tikai viens gals, bet apakšā - divi. Tātad 1 un 2. 1/2.

2/1 un 1/2; 21 un 12; divdesmit viens un divpadsmit. Pirmais mērs ir lielāks par otro mēru. Ja šos abus mērus kopīgā sistēmā izsaka kā skaitļus, tad divdesmit viens būs kā "2" un divpadsmit - kā "1". Līdz ar to atkal iegūsim Dīvainu Sistēmu 2/1. Piemēram, ola: olas baltums ir "2" un dzeltenums - "1". Cilvēkam galva ir "2", bet kakls - "1". Ģimcne: vīrietis ir "2", bet sieviete - "1". Mūsu Tēvzeme: Latvija ir "2". bet Lietuva - "1", u.tt.

Varbūt tagad sapratīsiet iepriekš uzrakstīto latviešu tautasdziesmu par kalniem un lejām?

Tādēļ Dieva, Dieviņa Zīmes ir "v", "v", "v", bet Māras zīmes: "^", "Δ", "Δ".

Ja vēlamies saņemt spēku no Augšas, lietošim zīmi "v", bet, ja no Apakšas, tad - "^".

"Dod, Dieviņi, kalnā kāpt,
Ne no kalna lejīnā."

"Dod, Dieviņ, kalnā kāpt" - tas nozīmē Balss/AtBalss Likumu: ↓ (Dod, Dieviņ) ↑ (kalnā kāpt), lai mēs spētu izpildīt to un nodzīvot savu dzīvi gods godam laimīgi.

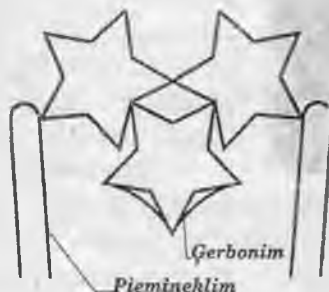
oooooooooooooooo

Latvijas ģerboņa un Brīvības pieminekļa augšā sānos esošo zvaigžņu ar smaili uz leju "☆" stila pamats ir zīme "v" (gan starp virsējiem diviem stariem, gan apakšējam staram). Tām ir Radošs spēks. Tās piesaista šo spēku no Debesīm. Šādas zvaigznes ir Gudrības/Jausmas atspoguļojums. Matemātiski izteikts mēros kā 7/4 (latviešu/lietuviešu Cilts skaitļi). Bet vidējās, augšējās zvaigznes ar smaili uz augšu "☆" stila pamats ir zīme "^" (gan virsējam staram, gan starp apakšējiem diviem stariem). Tas nozīmē, ka šāda zvaigzne satur Darošo spēku, kuru piesaista no Zemes. Tāda zvaigzne ir Prāta/Jūtu attēlojums. Tā mums ir ļoti kaitīga, ļauna.

Arī citur, kur par zīmi ir izvēlēta Prāta/Jūtu zvaigzne "☆", kā tas bija bijušajā Padomju Savienībā, kā tas ir arī vēl joprojām daudzās valstīs un valstu savienībās, piemēram, ASV, Eiropas Savienībā, ir notikusi un notiek masveidīga cilvēku **Zidriskošana**.

Lai mums, latviešiem/lietuviešiem, būtu labāka dzīve, lai svešinieki un tie, kuri tikai runā latviski, bet tā vairs nedomā, zaudētu varu un ietekmi pār mums mūsu Tēvzemē, tad katrs savā mājā var uzzīmēt kādā vietā virs durvīm, loģicm šo Leatuvēnu rūnu "☆". To zīmē ar kreiso roku, sākot no kreisā augšējā stūra un vienā piegājienā uzvelk visu rūnu. Tā mums palīdzēs, sūtīs Gudras, Radošas domas, bet ienaidniekus sodīs.

Gan valsts ģerbonī, gan Brīvības pieminekļī ir jābūt visām trim Leatuvēnu zvaigznēm (tātad ar smailēm uz leju). Lūdzu, nejaukt ar tagad izplatīto Sātana zīmi - Leatuvēna zvaigznei apvilks apkārt noslēgts riņķis "⊗". Tāda zīme kā noslēgtais aplis, kurā ieslēgta Leatuvēnu rūna, iznīcina Gudrus, Viedīgus cilvēkus. Ir jābūt ļoti uzmanīgiem ar zīmēm, visas nav vienādas, katrai no tām ir savs uzdevums un darbības lauks.

10.zīm.

Divām ģerboņa zvaigznēm ir jābūt virspusē, bet vienai apakšpusē (skat. 10.zīm.). Ģerbonī apakšējās zvaigznes lejuvērstās smailes galam jāpieskaras ģerboņa augšējās malas vidum, bet

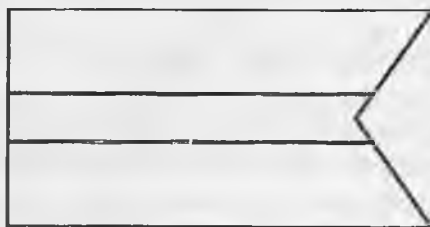
pārējo divu arī lejupvērsto smaiļu galiem jāatbalstās pret ģerboņa augšējā atloka malām (skat. 10.zīm.). Šo triju Leatuvēnu zvaigžņu stāvokli var izteikt arī matemātiski kā mērus $777/444 = 21/12 = 2(1/1)2 = 2/1$. Lūk, mūsu valsts Dzīvības spēka Atslēga, kas glabājas noslēptā veidā Vēja Mātes rokās. Noliekot pareizi tās, varēs atvērties Debesu vārti Sudraba Vējiem. Tad iemirdzēsies: "**TAISNĪBAI** un **TĒVZEMEI**". Jo augstākā vērtība ir Taisnībai, kurai jāvalda pār mūsu Tēvzemi. Brīvība nesargā Taisnību. Taisnība sargā Brīvību. Kur būs tikai Brīvība, bet nebūs Taisnības, tur arī nebūs ne Laimcs, ne Milestības, ne Miera, ne Labklājības. Taisnība un tikai Taisnība to visu nodrošina.

Tagad zvaigznes ir darinātas no zelta. Vēja Mātes - Mildēles tēls ir no vara. Varš - Darošs, Sievišķīgs spēks. Tagad nevalda Radošais. Bet, lai izveidotu Taisnīgu Sistēmu, tad zvaigznēm ir jābūt no sudraba (Radošs spēks). Sudrabs/Varš; Radišana/Darišana.

Ģerbonī redzama tikai augšpuse dzeltenai Saulei židrā (zilā) laukā. Labvēlīgāk būs, ja jūrasviļņu, rudzu krāsas laukā atrastos zaļvara, misiņa krāsas Saule. Trim zvaigznēm, protams, jābūt Sudraba krāsā. Arī ģerbonī redzams, ka zvaigznes - Dzīvvedes (Dzīvību Devējas, Vedējas) - ir visaugstākā vietā, godā. Saules stāvoklis ir zemāks. Mēs esam atnākuši no Zvaigznēm, bet nevis no Saules. Ģerbonī Saulei ir 11 DĪVaini, "V"-veida stari (2/1), kas nozīmē aizsardzību. Starp tiem cauri izspicdušies 10 VIENveidīgie, "1"-veida stari (1). Tas nozīmē, ka tagad mūsu valstī valda 10-nieku sistēma pār 11-nieku jeb 7/4 sistēmu. Sīkāku skaidrojumu par skaitļiem došu tad, kad stāstīšu par seno Matemātiku. Labvēlīgs stāvoklis būs tad, ja šie 10 VIENveidīgie stari būs attēloti īsāki par 11 DĪVainiem stariem. Tas nozīmēs, ka Radošais valdīs pār Darošo. Kopā šo staru skaits ir $21 = 2/1$. Atkal mūsu Sistēma.

Starp citu, kurš prātīgais ir pavēlējis izdot latviešiem, Latvijas pilsoņiem pasēs ar tumši židrās krāsas vākiem, bet svešiniekiem, nepilsoņiem - pasēs ķiršsarkanos vākos? Ačgārnība, pie tam tīši izdarīta. Vai mēs, latvieši, esam ar židrām asinīm? Židrās asinis ir tiem, kuri nākuši no Zemes, un tiem, kuru asinis ir sajauktas.

Pavērojiet, kādi ir citu valstu ģerboņi. Tajos ir parādītas to galvenā būtība. Vai esat redzējuši Romas pāvesta ģerboni (nejaukt ar Vatikāna ģerboni)? Krāsas ir židrizeltītas, kas veido salātzaļo krāsu. Tātad pliekanumu, prastumu, mantaskāri. Melnsvārči atrodas zeltā līdz ausīm, bet vēl ubago (liet. kolekte) ar ķeseli naudu no baznīcēniem. Pāvesta (liet. popiežus) ģerbonis kopskatā atgādina vai nu Ērci, vai arī Blakti. Abas ir asinssūcējas. Tās arī izsūc Dzīvības sulu, nešķirojot, vai tas ir Gudrs, vai Prātīgs. No pēdējiem ir vieglāk to izdarīt, jo tur valda Netīrība, Nekārtība. Tādā Sajauktā vidē viņām ir zelta dzīve.

11.zīm.

Bez ģerboņa valsts, dzimtas zīme ir arī KAROGS. Tā izmēru attiecībām jābūt 2:1 (garums/platums). Karoga plīvojošajam galam ir jābūt DĪVainam ar "V"-veida izgriezumu (skat. 11.zīm.), kura leņķa platums ir 120° pēc senā Leņķmēra. Kāta garumam jābūt 4 reizes garākam par karoga platumu. Lai karogs turētos pie kāta, karoga audeklam ir jāapņem (jāapšuj) pilnībā karoga kāts. Karogu nedrīkst pie kāta piesiet ar aukliņām vai piespraust, pienaglot. Kāts matemātiski ir kā skaitlis 1 (Turošs spēks), bet karogs - 2 (Plūstošs spēks). Pie kāta jābūt piestiprinātai karoga šaurākajai malai, otram audekla galam ļaujot brīvi plīvot vējā. Ir ļoti nepareizi un mums kaitīgi, ja pie kāta ir piestiprināta karoga garākā mala. Tas nozīmē, ka ar Cilti (1) nav tiešas saistības 2/1 sistēmai - krāsu limeņiem (sarkan-balt-sarkanajam). No Cilts ir jāizvijas visām trim krāsu joslām vienlaicīgi.

Mums karogs ir SVĒTS. Tādēļ ir jāzin, kā to lietot dažādos laikos. Ja ir Attīstības/Satīstības jeb Tecējuma laikmets, tad karoga stāvoklis ir nedaudz ieslīpens uz priekšu (90°-100° pēc Senā Leņķmēra). Ja laikmets ir Rimis/Sastindzis, tad karogam jābūt novietotam stateniski uz augšu. Tāpat tas ir jātur laikā, kad sadedzināja mirušos. Šāds karoga stāvoklis tad nozīmē, ka tiek parādīts vistaisnākais, vistiešākais ceļš (lūka) uz Zvaigznēm. Tādās reizēs karogam galā nedrīkst siet melnas lentas, jo tas parāda, ka Melnais ir Pārāks, ka mūsu Cilti ir ienācis un virsroku guvis Juods. Karogs ir Cilts zīme. Mēs neesam Juodi, kam jālien zemē. Mēs esam Balti, kuriem pēc nāves atkal ir jāatgriežas uz baltajām Visuma Zvaigznēm.

Karogu svētot, nedrīkst virs tā gaisu ievīļņot ar krista "+" zīmi, kā to dara Melnsvārči. Ar šādu rīcību viņi uzliek mūsu Ciltij un tās zīmei - Karogam, Nāves jūgu. Cik ilgi tā mēs varēsim nodzīvot, ja visapkārt ir Melnsvārču izveidotais Svešais, ļaunais lauks? Tā ar viltu viņi iznīcina latvisko domāšanu. Melnsvārči vārdos nicīgi un naidīgi izturas pret dažādām burvestībām - zīmju lietošanu, vārdošanu, u.tml., bet, lai panāktu mums, latviešiem, slikto, viņi savos darbos izmanto arī burvestības, tikai mums labvēlīgo zīmju, vārdu vietā lieto mums nelabvēlīgos.

Karogs jānes, to turot ar abām rokām, vienmēr ieslīpā uz priekšu stāvoklī jau minēto 90°-100° leņķi pēc Senā Leņķmēra. Kreisās rokas plaukstai, kas satvērusi kātu, jāatrodas pieres, acu augstumā, bet labās rokas plaukstai - sirds augstumā. Karogu nedrīkst plivināt, purināt, vai arī nest pār plecu kā makšķeri.

Mūsu karogu drīkst nest tikai savas Cilts gudri, taisnīgi cilvēki. Svešinieki un sajaukņi - nedrīkst. Karogu nedrīkst nest arī ārļaulības bērni, palaistuvju bērni, kā arī slimnieki, kropļi vai, svešvārdā, invalīdi. To nedrīkst darīt arī daudz bērnu ģimeņu ceturtais un nākamie bērni, jo viņos ir iedzimis Saldkaislība, Micsaskārība, kurai tādā veidā netiks parādīts gods. Tikai tajās ģimenēs, kurās ir četri bērni, karogu drīkst nest viņi visi.

Tagad bieži redzam, ka karogu izkarina tā, ka tā joslas ir stateniskā stāvoklī. Tas nozīmē Nāvi, Izdzimšanu. Neveiksies, notiks ārdīšana. Reizēm piesien pat apakšējo galu, lai neplīvotu. Tā ir bijis Dziesmu svētkos un citur. Cik gan lielai nepatikai pret mūsu karogu ir jābūt tādām prātīgajam, kurš izdomās visu ko citu, lai tikai nebūtu jāredz Dziesmu svētku skatuves torņu galos plīvojot īstus karogus, kā tas ir, piemēram, virs Rīgas Pils! Šie prātīgie pārtaisa karogu par buru, kā tas bija 93.gada Dziesmu svētku mēģinājumu laikā. Vējš pārrāva šādām burām apakšējos stiprinājumus, un tad karogveidīgie audekli vējā mētājās, jo par plīvošanu to vairs nevarēja nosaukt. Šo audeklu galos bija iešūtas koka nūjas, kas šo mētāšanu padarīja vēl nožēlojamāku. Kad vējš vienu šādu karogveidīgo audeklu uzmeta uz turētājstieņa asā gala, bet otram audeklam no brīvi mētājošā gala bija gandrīz izslīdējusi laukā koka nūja, tikai tad attapās un šis nūjas izņēma laukā, bet tik un tā šos karogveidīgos audeklus atstāja karājoties kā vimpeļus (nezinu, kā citādāk nosaukt).

Daudzas no tautas dziesminieku un dejotāju kopām (svešvārdā, folkloras ansambļi), daudzi kori izgatavo sev zīmi vimpeļa veidā. Šajā reizē neapsriedīšu to, kas tajos ir attēlots, bet runāšu par to, ko šāds vimpeļis nozīmē un kāds būtu pareizākais veids, kā parādīt šo kopu, koru būtību.

Ja aplūko vērīgāk šos vimpeļus, tad redzam, ka koks, pie kura piestiprināts vimpeļa audekls, un kāts kopā veido krista "+" zīmi. Tātad pēc būtības šie visi vimpeļi ir Kristnešu spēka atspoguļojums. Šis vimpeļveidīgās zīmes sagrauj, pārveido Nāves spēkā visu to Prieku, Laimi, kuru izstaro, rada latviešu vīri un sievas, jaunieši, bērni.

Varat pamēģināt paši (un daudzi jau būs par to pārliecinājušies īstenībā), kāda ir šo vimpeļu nešana. Ja ir BezVēja laiks, tad īpašas grūtības vimpeļu nešana nesagādās. Bet, ja ir Vējains laiks, tad ir ko redzēt. Vimpeļu nesējs pūlas to noturēt miera stāvoklī, bet vējš to mētā kā pagadās, radot lielas grūtības vimpeļi vispār noturēt, kur nu vēl nest. Parasti tādos gadījumos ir

jāpiepalīdz pieturēt vimpeļa apakšējās malas stūrus. Tad vimpelis izveidojas par buru. Bet par spīti tam, tomēr katra nākamā jaunā kopa vai koris gatavo atkal līdzīgus vimpeļus.

"Baltikas" svētku gājienā redzēju, ka vīru kopas "Vilki" prickšgalā viņi karoga vietā nesa savu izvēlēto zīmi - vilka ādu. Kuram no viņiem ienāca tāda doma galvā šo vilka ādu uzspraust uz koka nūjas? Tā bija milzīga aplamība, pat nekaunība un negods, ka tādā veidā pazemo savu Vārdu "Vilks". Pēc Taisnības tas parāda, kādi šie vīri, puīši ir īstenībā. Neko noslēpt nav iespējams. Un nav arī nejaušību. Viss ir likumsakarīgs. Bija tikai vilka ĀDA, bet Tukša. Un tā pati uz mieta uzbāzta. Ja šādā veidā viņi parāda Vilka vārdu, tad var viegli izsecināt, ko viņi būtu darījuši, ja šīs kopas nosaukums būtu "Cilvēki". Vai tad neviens no viņiem nespēja izdomāt kādu citu veidu, kā atspoguļot šo Nosaukumu? Pareizāk būtu, ja Vilka tēlu uzzīmētu, attēlotu uz vairoga. Vilks ir pelēks, tad tādas krāsas tērpos ir jāģērbjas ne tikai šādās izrādēs, bet, ja vēlas turēt šo Vilka vārdu vienmēr godā, tad arī ikdienā. Židri (tādas krāsas tērpos šie puīši parasti ģērbjas ikdienā) vilki pie mums nedzīvo. Vilki met tikai Spalvu, bet ne Tikumu.

Pēc Taisnības vimpeli ir jāgatavo uz stingra, cieta pamata kā ģerboni, vairogu. Bez tā, ja vēlas, var darināt arī kopas vai kora karogu, kurš vējā plīvo un kuru tādā laikā ir vieglāk arī noturēt nekā vimpeli. Tādēļ iesaku šīm kopām, korjiem un visiem pārējiem līdzšinējo "karogu" (tas ir, vimpeļu) vietā izgatavot īstus karogus. Apmainot šos vimpeļus pret īstiem karogiem un vairogiem, milzīgo latvisko spēku - DZIESMU, atbrīvosim no Nāves smacējošā jūga un palaidīsim Brīvībā kā cīruli Debesu augstumos.

Lai skan Prieks pār mūsu mīļo Tēvzemi mūžīgi!!
Ar Dieviņu!!

Uldis Zandbergs

(C) Uldis Zandbergs, 1995-1996

Paldies Dieviņam, ka laikraksta "Sirmā Gudrība" I daļu varu sagatavot izdošanai atsevišķā laidienā. Paldies Anželikai-Zelmai Tamašas k-dzei par seno zināšanu saglabāšanu un mācīšanu. Paldies par palīdzību laikraksta tapšanā izsaku gan LU Datorikas nodaļas darbiniekiem, gan arī daudziem citiem, it īpaši Andrim Lindes k-gam par dabas bildēm, Agitai Balmgartenas k-dzei par 2.-7.zīmējumu sagatavošanu un gulbja zīmējumu, Sandrim Petroņa jk-gam par materiālo atbalstu. Paldies arī jums, mīļie lasītāji, ka sagaidījāt šo Sirmo Gudrību, lai ar to iepazītos.

Ar cieņu, Uldis Zandbergs

Laikraksts "Sirmā Gudrība" iespiests Rīgā

PASKAIDROJUMI:

¹ALLASS - saviesīgu svētku patikami pacilājošs noskaņojums.

²ZINāt = ZINis = ZINtis = ZINĀTne = ZINTniecība.

³BURTot = BURT = BURTs = BURtnīca.

⁴VĀRDot = VĀRDs.

⁵GANit = GANs.

⁶RAGi - Gudrības pazīme; AINIS = PēcTECis.

⁷Visums = VisSums = Visa Summa - visa apkopojums.

⁸Zibens = ZibEns = ZIBēt, ZIBenot - zibsnit, ēnot (gaismas-tumsas maiņa kā pāris = pārris - pāri risēt, vienmēr turpināties).

⁹TAISNs = TAISNigs.

¹⁰Asinis = AsSinis = AsZinis = Asas, skaidras Ziņas.

¹¹PērKONS = lietuviski - PerKŪNAS = Caur Kūnu, Augumu ejošs spēks.

¹²RUMS = RŪME = MŪRIS.

¹³ORS = lietuviski - ORAS = Laiks, Gaiss.

¹⁴DivAins - Divas Ainas, Divi Skati - Ārskats, Iekšskats.

¹⁵CilWeeks = Cilts Waiks = Cilts Vaikas = lietuviski - Bērns.

¹⁶Daugava = Daug, daudz ava, avs, avis = daudz avotu, daudzina, vairot.

¹⁷Lielupe = Liela upe; senatnē tautā tā bija ievērojamāka par Daugavu.

¹⁸Gauja - senāk dēvēta arī par Govi.

¹⁹Salaca = Sals Acs; Lasīt ar acīm; Sals ir skaidrība.

²⁰Pērnavas = Pērnavas avs, avots; PerNāva = caur nāvi, bijusī nāve.

²¹Venta = Vents = Vets = Vecs = Tēvs.

²²Piens = Pcens = Pēns = UzTurs.

²³Raibs - tas pats, kas brūns.

²⁴Spalva - lietuviski tas nozīmē krāsa.

²⁵Rūpniecība - vienas vienīgas RŪPES, raizes, nekāda viegluma.

²⁶AštuONnytis - Es, TU, tonis, nīts, pavediens.

²⁷Aura - Vējš, Oras auro.

²⁸TAURUMAS = TaurRumas - Taura (Vērša) Pils; salīdziniet - TaurUpe.

²⁹Raudonas - sarkans.

³⁰Orumas = OrRumas = Oras Rumas = Gaisa Pils.

³¹VĀRDot = VārdDot = Vārdus Dot.

³²Ilgas - lietuviešiem tas ir **telpas** mērs.

³³Ilgs - latviešiem tas ir **laika** mērs.

³⁴Gaišums = GaisSums = Gaisa Summa.

³⁵Anglis = liet. - ogles = anglas = latv. - anglis.

³⁶Salīdziniet un padomājiet - SkandiNāvi.

³⁷Vācietis = VĀCietis = VĀC-IET-is = IET un VĀC = Savāc visu, ko cits radījis = Vācējs = Savācējs.

³⁸Uolumas = Uola (liet. - Klints; mums - Ola).

³⁹Nauda - lietuviešu valodā - pinigai.

⁴⁰Vista = Viss-Ta = Vis-Te = Te ir Viss; Visata (liet. - Visums).

⁴¹Mušmire = MušMire = MūžMire = MežuMire = Mežu Nicinātāja.

⁴²MedNieks = Medas (liet. -Koks) Nieks = KociNieks. Bet mūsdienās mednieks ir kļuvis par to, kurš ņem, kurš ņem, kurš ņem dzīvniekus.

⁴³Zemīts = ZemĪts = Zemes-Īt = Iet no Zemes, Zemu iet, Zemoties, Zemisks u.tml.

⁴⁴Sekss = Sekot.

⁴⁵Mēris = Mērīt.

⁴⁶Kultūra = Kult Ūru = Kult Gaisu = Jaukt Gaisu.

⁴⁷Burtu "y" lasa kā burtu "i".

⁴⁸Salīdziniet vārdu "popiežus" ar vārdiem "papēdis" - "papēži"; paskatieties arī nerātnās dainas par "papēžiem".

⁴⁹Tiks - garuma mērvienība, par kuru stāstīšu nākamajos turpinājumos.

⁵⁰"man (ne)vajadzēs to darīt" - tā vietā jāsaka tieši, ko (ne)vajadzēs darīt, vai arī to, kam (ir/nav) jāpiepildās.

⁵¹Spalis (liet.) - oktobris (latv.); spaliukas - oktobrēns; spalinuke - spalītis (cērme).

30.09 = 19.97. GADA ARTŪRA KALENDĀRS - 1 -

Ned.	MEO	1°			2°			3°			4°			5°			6°			7°		
	Ned.	1-4			5-8			9-12			13-16			17-20			21-24			25-28		
p.k.	dien.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.
I	Sv	2/	28	-13	/51	18	-15	/47	16	-12	/47	15	-9	/47	13	-8	/43	12	-5	/35	10	-3
	P	3/	XII.29	-14.XII	/52	19	-16	/48	17	-13	/46	16	-10	/46	14	-9	/44	13	-6	/34	11	-4
	O	4/	30.09/30	-15/19.97	/53	20	-17	/47	18	-14	/47	17	-11	/47	15	-10	/45	14	-7	/35	12	-5
	T				/54	21	-18	/46	19	-15	/46	18	-12	/46	16	-11	/46	15	-8	/36	13	-6
	C				/55	22	-19	/47	20	-16	/47	19	-13	/47	17	-12	/45	16	-9	/37	14	-7
	S				55/	23	-20	/48	21	-17	/46	20	-14	/46	18	-13	/44	17	-10	/38	15	-8
II	Sv				/55	24	-21	/47	22	-18	/47	21	-15	/47	19	-14	/43	18	-11	/39	16	-9
	P				/54	25	-22	/46	23	-19	/46	22	-16	/46	20	-15	/42	19	-12	/40	17	-10
	O				/53	26	-23	/47	24	-20	/47	23	-17	/47	21	-16	/41	20	-13	/41	18	-11
	T				/52	27	-24	/48	25	-21	/46	24	-18	/46	22	-17	/40	21	-14	/42	19	-12
	C				/51	28	-25	/47	26	-22	/47	25	-19	/47	23	-18	/39	22	-15	/43	20	-13
	S				/50	29	-26	/46	27	-23	/46	26	-20	/46	24	-19	/40	23	-16	/44	21	-14
III	Sv				/49	30	-27	/47	28	-24	/47	27	-21	/47	25	-20	/41	24	-17	/43	22	-15
	P				/48	I.1	-28	/48	29	-25	/46	28	-22	/46	26	-21	/42	25	-18	/42	23	-16
	O				/47	30.09/2	-29	/47	II.1	-26	/47	29	-23	/47	27	-22	/43	26	-19	/41	24	-17
	T				/46	3°/3	-30	/46	2°/2	-27	/46	30	-24	/46	28	-23	/44	27	-20	/40	25	-18
	C				/47	4	-31	/47	3	-28	/47	III.1	-25	/47	MA 29	-24	/45	28	-21	/39	26	-19
	S				/48	5	-I.1	/46	4	-29	/46	I°/2	-26	/46	III.1	-25	/46	29	-22	/38	27	-20
III	Sv				/47	6	-2/19.97	/47	5	-30	/47	3	-27	/45	14°/2	-26	/45	30	-23	/37	28	-21
	P				/46	7	-3	/46	6	-31	/46	4	-28	/44	3	-27	/44	V.1	-24	/36	29	-22
	O				/47	8	-4	/47	7	-I.II	/47	5	-29	/43	4	-28	/43	13°/2	-25	/35	VI.1	-23
	T				/48	9	-5	/46	8	-2	/46	6	-1.III	/42	5	-29	/42	3	-26	/34	12°/2	-24
	C				/47	10	-6	/47	9	-3	/47	7	-2	/41	6	-30	/41	4	-27	/33	3	-25
	S				/46	11	-7	/46	10	-4	/46	8	-3	/40	7	-31	/40	5	-28	/32	4	-26
III	Sv				/47	12	-8	/47	11	-5	/47	9	-4	/39	8	-1.III	/39	6	-29	/31	5	-27
	P				/48	13	-9	/46	12	-6	/46	10	-5	/40	9	-2	/38	7	-30	/32	6	-28
	O				/49	14	-10	/47	13	-7	/47	11	-6	/41	10	-3	/37	8	-1.V	/33	7	-29
	T				/46	15	-11	/46	14	-8	/46	12	-7	/42	11	-4	/36	9	-2	/34	8	-30
	C																					
	S																					

MEO - Menuji: 1°, 2°, ..., 14°.

L.V. - Laika Viļņa tiki.

AR. - Artūra kalendārs.

GR. - Gregora kalendārs.

MA - Mēness aptumsums.

SA - Saules aptumsums.

Svētku SVĒTKI:

Isos gados - XII.13.

Garos gados - XIII.13.

Gada svētki:

Garā Nakts

Pavasara LigoDiena

Īsā Nakts

Rudens LigoNakts

Garā Nakts

Mēneša svētki:

13.- Jaunības

19.- Brieduma

25.- Dāmu

1.- Senču

7.- Dēlu/Bērnu

30.09 = 19.97. GADA ARTŪRA KALENDĀRS - 2 -

Ned.	8°			9°			10°			11°			12°			13°			14°			
	Ned.	29-32		33-36		37-40		41-44		45-48		49-52		53-56								
p.k.	dien.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.	L.V.	AR.	GR.			
I	Sv	/35	9	-31	/27	7	-28	/19	6	-26	/17	4	-23	/11	3	-20	/7	XI.1	-18	/3	29	-15
	P	/34	10	-1.VI	/26	8	-29	/18	7	-27	/16	5	-24	/10	4	-21	/6	7°/2	-19	/4	XII.1	-16
	O	/33	11	-2	/25	9	-30	/17	8	-28	/15	6	-25	/9	5	-22	/5	3	-20	/3	30.09/2	-17
	T	/32	12	-3	/24	10	-1.VII	/16	9	-29	/14	7	-26	/8	6	-23	/4	4	-21	/2	8°/3	-18
	C	/31	13	-4	/23	11	-2	/15	10	-30	/13	8	-27	/7	7	-24	/3	5	-22	/1	4	-19
	Pt	/32	14	-5	/24	12	-3	/14	11	-31	/12	9	-28	/6	8	-25	/2	6	-23	/1	5	-20
	S	/33	15	-6	/25	13	-4	/13	12	-1.VIII	/11	10	-29	/5	9	-26	/1	7	-24	/2	6	-21
II	Sv	/34	16	-7	/26	14	-5	/12	13	-2	/12	11	-30	/4	10	-27	/1	8	-25	/3	7	-22
	P	/35	17	-8	/27	15	-6	/11	14	-3	/13	12	-31	/3	11	-28	/2	9	-26	/4	8	-23
	O	/34	18	-9	/28	16	-7	/12	15	-4	/14	13	-1.VIII	/2	12	-29	/1	10	-27	/5	9	-24
	T	/33	19	-10	/29	17	-8	/13	16	-5	/15	14	-2	/1	13	-30	/1	11	-28	/6	10	-25
	C	/32	20	-11	/30	18	-9	/14	17	-6	/16	15	-3	/2	14	-1.X	/2	12	-29	/7	11	-26
	Pt	/31	21	-12	/31	19	-10	/15	18	-7	/17	16	-4	/3	15	-2	/3	13	-30	/8	12	-27
	S	/32	22	-13	/32	20	-11	/16	19	-8	/18	17	-5	/4	16	-3	/4	14	-31	/7	13	-28
III	Sv	/33	23	-14	/33	21	-12	/17	20	-9	/19	18	-6	/5	17	-4	/5	15	-1.XI	/6	14	-29
	P	/34	24	-15	/32	22	-13	/18	21	-10	/20	19	-7	/6	18	-5	/6	16	-2	/5	15	-30
	O	/35	25	-16	/31	23	-14	/19	22	-11	/19	20	-8	/7	19	-6	/7	17	-3	/4	16	-1.XII
	T	/34	26	-17	/30	24	-15	/20	23	-12	/18	21	-9	/8	20	-7	/6	18	-4	/3	17	-2/19.97
	C	/33	27	-18	/29	25	-16	/21	24	-13	/17	22	-10	/9	21	-8	/5	19	-5	/2	18	-3
	Pt	/32	28	-19	/28	26	-17	/22	25	-14	/16	23	-11	/10	22	-9	/4	20	-6	/1	19	-4
	S	/31	29	-20	/27	27	-18	/23	26	-15	/15	24	-12	/11	23	-10	/3	21	-7	/1	20	-5
III	Sv	/32	30	-21	/26	28	-19	/24	27	-16	/14	25	-13	/12	24	-11	/2	22	-8	/2	21	-6
	P	/33	VII.1	-22	/25	29	-20	/23	28	-17	/13	26	-14	/13	25	-12	/1	23	-9	/3	22	-7
	O	/32	11°/2	-23	/24	VIII.1	-21	/22	29	-18	/12	27	-15	/12	26	-13	/1	24	-10	/4	23	-8
	T	/31	3	-24	/23	10°/2	-22	/21	30	-19	/11	MA 28	-16	/11	27	-14	/2	25	-11	/3	24	-9
	C	/30	4	-25	/22	3	-23	/20	VIII.1	-20	/12	29	-17	/10	28	-15	/1	26	-12	/2	25	-10
	Pt	/29	5	-26	/21	4	-24	/19	9°/2	-21	/13	X.1	-18	/9	29	-16	/1	27	-13	/1	26	-11
	S	/28	6	-27	/20	5	-25	/18	3	-22	/12	8°/2	-19	/8	30	-17	/2	28	-14	/1	27	-12

Visi svētki svinami pēc Artūra kalendāra.

Visus svētkus sāk svinēt norādītā datuma **Vakarā** (pēc Saules rieta).

Nedeļas svētki:

Ceturtdienas vakars

Sestdienas vakars

Ikdienas svētki:

no pulkst. 21:47-01:13

(pēc vietējā laika)

Mēness stili:

13.- Jauns

18.- PusAudzis

23.- PriekšPilns

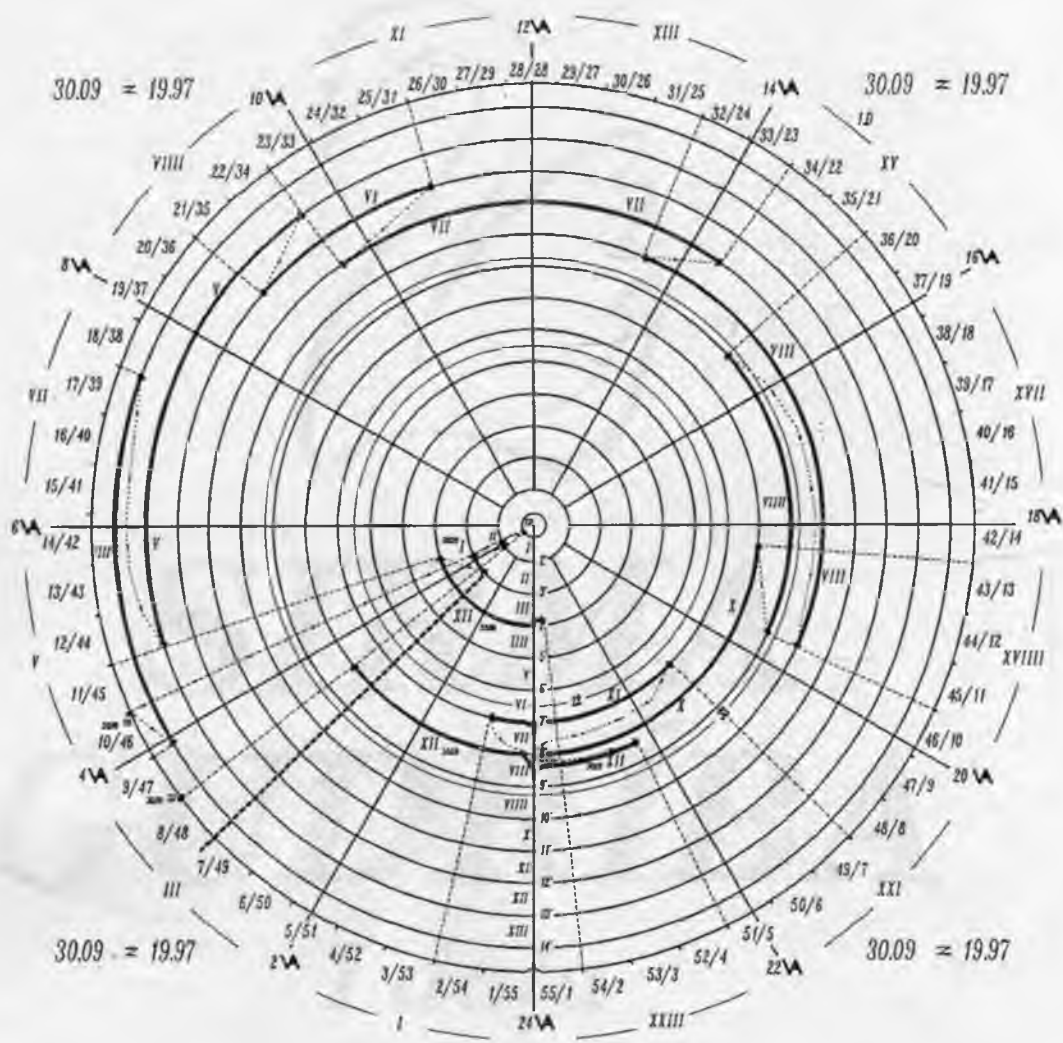
25.- Pilns

27.- Dilstošs

4.- PusDilis

9.- Vecs

11.- Tumšs

Laika Apli un Laika Viļņi
30.09 = 19.97.gadam

